Скористайтеся подарунком УНСоюзу: до 15 травня „Свобода" - БЕЗКОШТОВНА!

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 12 VOL. CXII FRIDAY, MARCH 24, 2006 No. 12

В неділю з'ясується, куди піде Україна

КИЇВ. – Президент України В. Ющенко 20 березня відвідав Центральну виборчу комісію, де поцікавився готовністю до виборів. На фото: В. Ющенко (зліва) і голова ЦВК Я Давидович. Фото: УНІАН

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Україна готова до виборів Верховної Ради, які відбудуться в неділю, 26 березня. Матеріяли про таку готовність вміщені в цьому числі „Свободи", на сторінці 12-ій. Громадськість світу уважно ставиться до цих парляментських виборів.

Британська газета „Financial Times" 22 березня зазначила, що парляментські вибори в Україні не

(Закінчення на стор. 3)

Олександер Лукашенко втретє залишився Президентом Білорусі

У США і Европі вибори визнано недемократичними

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – На виборах президента Білорусі переміг Олександер Лукашенко, повідомила 20 березня голова ЦВК Білорусі Лідія Єрмошина. О. Лукашенко набрав 82.6 відсотка голосів виборців. На другому місці – кандидат від опозиції Олександер Мілінкевич, який набрав 6 відсотків. Провідник Ліберально-демократичної партії Сергій Гайдукевич набрав 3.5 відсотка, провідник Соціял-демократичної партії „Громада" Олександер Козулін – 2.3 відсотка. Остаточні підсумки виборів будуть оголошені, найімовірніше, в кінці цього тижня. Тим часом представники Організації з безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ), які спостерігали за президентськими виборами в Білорусі, заявили про численні порушення. Про це заявив журналістам член місії ОБСЕ, депутат данського парляменту Єпе Кофод: „Найбільша проблема – відсутність рівних умов для всіх кандидатів". Міністер закордонних справ Австрії Урсула Пласнік, яка тепер головує в Европейському союзі, сказала, що вибори Президента Білорусі пройшли „в атмосфері залякування". З гострою критикою білоруських виборів виступили Европейська Комісія та Рада Европи.

Провідники США заявили, що не визнають результатів президентських виборів у Білорусі, й закликали до проведення повторного голосування. Білий дім повідомив, що розглядає питання про можливе застосування санкцій проти офіційного Мінська.

Речник американського уряду Шон МекКормік, зокрема заявив: „Сполучені Штати не можуть вважати за леґітимні результати виборів, оприлюднені білоруською Центральною виборчою комісією, що оголошують Олександра Лукашенка переможцем з величезною перевагою. Як задокументовано попереднім звітом ОБСЕ, вибори „не відповідали зо-

(Закінчення на стор. 3)

В Корпус Миру ідуть тільки ентузіясти

Р.Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Сорок п'ять років тому Президент Джон Кенеді створив нову і тоді малозрозумілу програму американської міжнародної допомоги – Корпус Миру. Програма передбачала, що молоді американці погодяться на два роки покинути свої вигідні домівки, переповнені товарами крамниці, автомобілі на новеньких тоді шляхах мережі „Інтерстейт" і працюватимуть в країнах, що розвиваються, та житимуть в якомусь Сенеґалі не у вигідному столичному готелі, а в халупі під стріхою у сенеґальському селі, далеко від міста.

І що було гідне подиву – це те, що тоді, на початку 1960-их років, молоді американці масово вступали в Корпус Миру і після успішних випробувань і вишколу переїжджали в країни, про які до того часу нічого не знали. (Згодом Корпус Миру відкрив свої двері і для старших американців, пенсіонерів з досвідом, так що нині серед 180 тисяч ветеранів Корпусу Миру є люди різного віку, а деякі з них вже відійшли на той світ).

Молоді американські українці не виявляли великого ентузіязму щодо Корпусу Миру. Я це кажу тому, що не пригадую вісток в нашій пресі, зокрема у модній кілька років тому рубриці „Успіхи нашої молоді", про американських українців, котрі б працювали в якійсь Верхній Вольті або Болівії. Але були такі. Десь в половині 60-их я зустрів філядельфійську медсестру Софію Ковальчук, яка саме повернулася з латиноамериканської країни, де працювала добровольцем Корпусу Миру. Згодом я познайомився з дітройтцем Петром Савчином, який працював добровольцем в Маляйзії.

В ті роки Корпус Миру не діяв в Україні, зате після 1991 року уряд Президента Дж. Буша-старшого запропонував програму Україні, і тепер кількість добровольців в Україні найвища з усіх 138 країн світу. Серед добровольців, які працюють і працювали в Україні, не доводилось зустрічати „наших". Правда, „наш" Ярослав Дуткевич був довголітнім директором Корпусу в Україні. Це за його каденції Корпус Миру поставив Україну на перше місце серед країн світу за кількістю учасників.

Коли в Україну приїжджає нова група добровольців, у Києві відбувається урочисте складення присяги. І просто зачаровує, як люди з різних частин Америки розповідають про свої місця праці – в незнаних доти селах і містечках української глибинки, де іноді навіть немає залізниці поблизу. Але усі вони просто горять надхненням і щирим бажанням здійснити щось доброго.

Ці американці з Канзасу чи Ореґону, чи Кентакі вже вивчили трохи українську мову і можуть порозумітись з новим середовищем. В Україні багато добровольців навчає англійської мови і розвитку малого підприємництва.

Зрештою, Корпус Миру працює тільки в тих країнах, які його запрошують, і в галузях, які потрібні даним країнам. (Росія з Корпусом Миру розпрощалася кілька років тому, мовляв, дякуємо, але ні. У нас все є).

Все це прийшло мені на думку, коли я довідався, що серед лавреатів нової нагороди Корпусу є Барбара Шліпер, добровілець Корпусу Миру в Україні, яка на початку березня на спеціяльній церемонії в Бостоні отримала одну з перших нагород імені Джона Ф. Кенеді.

Директор Корпусу Миру Ґадді Васкез представив до нової нагороди шістьох членів Корпусу за зразкове виконання місії. Таким чином, нагорода дуже престижна, коли всього шість осіб з декількох тисяч одержують її. І одна з них – за працю в Україні!

Особливо цікаво, що Барбара Шліпер працювала над удосконаленням викладання англійської мови. Себто вона працювала з учителями англійської мови в районних школах України і передавала їм сучасні методи навчання. Вона також створила ресурсний центр в Інституті післядипломної педагогічної освіти в Україні.

А хто взагалі ця Барбара Шліпер? Вона уродженка штату Вашінґтон і випускниця престижного Стенфордського університету. Вона могла б займатись професійно у США, а

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Росія вітає русифікацію України

МОСКВА. – 6 березня 2006 року Харківська міська рада прийняла рішення „Про російську мову в місті Харкові", яким визнала російську мову в місті реґіональною та встановила використання російської мови в своїй праці, офіційних документах, повідомленнях тощо. У Міністерстві закордонних справ Російської Федерації сподіваються, що російська мова отримає статус реґіональної не лише в Харківській області, а й в інших реґіонах. Про це йде мова в коментарі Департаменту інформації і друку Міністерства закордонних справ Росії від 21 березня. Це відповідь згаданого російського міністерства на рішення Харківської міськради щодо надання російській мові статусу реґіональної на території міста. Російська сторона привітала той факт, що відтепер, на думку російських дипломатів, російська мова в цьому великому місті України зможе використовуватися як мова офіційного спілкування: діловодство, листування з місцевими органами влади, а також покажчики вулиць стануть російськими. МЗС Росії висловило впевненість, що до цього ж прагнуть і інші українські реґіони. На ситуацію, що виникла, відреаґував також Президент України Віктор Ющенко, який під час візити до Харкова 17 березня назвав політиканством рішення Харківської міської ради надати російській мові у Харкові статус реґіональної. „Я не вітаю такі кроки, – сказав Президент. Хоч те, що у Харкові зроблено, – це зроблено. Правову оцінку цьому повинен давати суд". Питання української мови голова держави пов'язав з питанням суверенітету і самодостатности України.

США змінюють посла в Україні

КИЇВ. – Посол США в Україні Джон Гербст призначений координатором Департаменту з реконструкції і стабілізації Держдепартаменту. З відповідною пропозицією виступила секретар Державного департаменту США Кондоліза Райс. Джон Гербст розпочне виконання обов'язків координатора наприкінці весни. Влітку 2003 року американський Сенат затвердив кандидатуру Дж. Гербста на посаду Посла США в Україні. Дж. Гербст з 2002 року працював послом США в Узбекистані. Раніше він обіймав посаду Генерального консула США в Єрусалимі, працював помічником посла в країнах колишнього СССР, у посольствах у Тель-Авіві, Москві, Ел-Ріяді (Савдійська Арабія). До цього Послом США в Києві був Карлос Паскуаль, який очолював американське дипломатичне представництво з жовтня 2000 року. До Паскуаля послом був Стівен Пайфер, який зараз є помічником заступника Держсекретаря США у справах Европи і Евразії.

Україна 26 березня переходить на „літній" час

КИЇВ. – В Україні в ніч проти неділі, 26 березня, почне діяти „літній" час. О 3.00 год. ночі стрілки годинників буде переведено на 1 годину вперед. Порядок обчислення часу, відповідно до якого перехід в останню неділю березня на „літній" час і повернення в останню неділю жовтня на „зимовий" час, був затверджений постановою Кабінету міністрів України від 13 травня 1996 року. 26 березня в Україні відбудуться вибори до Верховної Ради, місцевих рад всіх рівнів, а також міських, сільських і селищних голів. Виборчі дільниці відкриті з 7.00 до 22.00. „Літній" час в Україні цього року діятиме до останньої суботи жовтня, коли в ніч з 28 на 29 жовтня стрілки годинників о 4.00 год. будуть переведені на годину назад. На думку експертів, переведення стрілок дозволяє знизити енергонавантаження і поліпшити екологічну ситуацію, забезпечує сталу працю єдиної енергосистеми країни, узгодженість транспортних вантажопотоків, організацію теле- і радіомовлення.

Україна має можливість приєднатися до СОТ цього року

КИЇВ. – Україна має можливість стати членом СОТ ще цього року – заявив 21 березня Посол США в Україні Джон Гербст. Разом з тим Посол вважає, що найсерйознішою перешкодою для цього може бути парляментський спротив ухваленню низки законів, необхідних для набуття членства у СОТ. „Гадаю, в України є непогана можливість приєднатися до СОТ цього року. Минулого року Президентові Вікторові Ющенкові вдалося провести через Верховну Раду значну кількість законів, необхідних для цього. Нещодавно, як ви знаєте, Україна та США підписали двосторонній протокол. Проте залишаються речі, які ще необхідно зробити. Я сподіваюся, що після виборів новому урядові вдасться провести у Верховній Раді законопроєкти, які забезпечить приєднання України до СОТ. Переваги від цього полягають у тому, що вільна торгівля є ключем до економічного розвитку. Вільна торгівля полегшить експорт, що призведе до зростання надходжень від експорту продукції, а також здешевить імпорт" – сказав Посол Дж. Гербст.

Повністю погашено заборгованості освітянам

КИЇВ. – Станом на 21 березня повністю профінансовано заплановане на січень-березень погашення заборгованостей освітянам – повідомили в прес-службі Міністерства фінансів. Згідно з повідомленням, 20 березня плян трьох місяців щодо фінансування зазначених виплат на суму 164 млн. 786 тис. 400 гривень виконаний, з них 132 млн. 801 тис. гривень профінансовано як субвенцію з Державного бюджету місцевим бюджетам і 31 млн. 985 тис. 400 гривень – асиґнування головним розпорядникам бюджетних коштів. Мова про повернення боргів, попередніми роками накопичених державою перед педагогами, науково-педагогічними та іншими категоріями працівників навчальних закладів, зазначається у повідомленні.

О. Дьоміна призначено Послом України у Росії

КИЇВ. – 21 березня Президент України Віктор Ющенко призначив Олега Дьоміна Послом України у Російській Федерації. Олег Дьомін, 1947 року народження, нині є одним з провідників Народно-демократичної партії України. Він уродженець Тульської области Росії, випускник Харківського інституту радіоелектроніки. З травня 1994 року по липень 1996 був заступником голови Верховної Ради України, а з липня 1996 по жовтень 2000 керував Харківською обласною державною адміністрацією. Потім працював першим заступником глави Адміністрації Президента України (при Леонідові Кучмі). Він був куратором у Президентській адміністрації російського напряму, зокрема співпраці України й Росії в авіобудівництво і космосі, очолював групу з поглиблення економічного співробітництва з Росією. Попередній Посол України в Росії, Микола Білоблоцький, який обіймав цю посаду майже шість років, був звільнений від функції глави української дипломатичної місії у Москві указом Президента від 6 грудня 2005 року.

Вахтанг Кіпіані презентував свою книгу "Влада тьми і темників"

РІВНЕ. – 22 березня в приміщенні Рівненського прес-клюбу відбулася прес-конференція відомого журналіста, ведучого програми „Подвійний доказ", одного з провідників Громадянської партії „Пора", наього дописувача Вахтанга Кіпіані та презентація його книги „Влада тьми і темників". Під час презентації книги був присутній також координатор акцій та наметових містечок на Майдані, провідник Громадянської партії „ПОРА" Євген Золотарьов.

Придністров'я розблькувало українсько-молдавський кордон

КИЇВ. – Придністровська влада розблькувала переходи на придністровській ділянці українсько-молдавського кордону, повідомив 17 березня спеціяльний представник України з питань придністровського врегулювання Дмитро Ткач. За його словами, це сталося 16 березня. Таким чином, вантажі з території України вирушили на територію Придністров'я.

Бенедикт XVI отримав у подарунок ікону зі Львова

РИМ. – „Гарна, дуже гарна! Прекрасна!" – такими словами оцінив Папа Бенедикт XVI ікону Пресвятої Родини роботи львівських мистців Лева й Андрія Дем'янчуків, яку разом з вишитим рушником і компакт-дисками зі записами українських духовних творів подарувала Папі Українська редакція „Радіо Ватикан". Ця подія сталася 3 березня під час його відвідин Ватиканської радіостанції з нагоди 75-річчя її заснування. Україномовні програми Ватиканського радіо почали виходити в етер 14 грудня 1939 року на прохання українського греко-католицького Митрополита Андрея Шептицького. Після окупації Червоною Армією Західньої України він звернувся до Папи Пія XII, щоб розпочати програми також українською мовою, і таким чином в умовах закритих кордонів і цілковитої ізоляції в єдиний спосіб зберегти зв'язок з Апостольським Престолом. Загальне керівництво Ватиканським радіо здійснюють отці-єзуїти. Керувати Українською секцією було доручено отцям-василіянам. Першим керівником був о. Михайло Ваврик, ЧСВВ, а першим диктором – студент богословських студій, який згодом став єпископом, Гавриїл Букатко. Нині ці обов'язки виконує о. Прокопій Лотоцький, родом з Тернопільщини.

Україна не відновлюватиме ядерного потенціялу

КИЇВ. – Україна не збирається відновлювати свій ракетно-ядерний потенціял, заявив 16 березня міністер оборони Агатолій Гриценко. „Не може бути й мови про створення нового виду збройних сил – ракетних військ з ядерними боєголовками, як це було в СССР". Міністер запевняє, що Україна неухильно дотримуватиметься міжнародних угод та режимів контролі щодо ракет і ракетних технологій, а також їх нерозповсюдження.

Росіяни самі бачать антиукраїнську істерію на їх ТБ

МОСКВА. – В етері двох російських державних каналів, „Першого" і „Росії", минулого тижня з новою силою запрацювала пропагандистська машина, націлена на Україну. Про це 15 березня писала російська газета „Комерсант". „Оскільки російська влада змиритися зі своєю політичною поразкою в Україні так і не змогла, телевізійне „покусування" напрямку Віктора Ющенка продовжувалося в інформаційних і підсумкових програмах „Першого" і „Росії" протягом усього цього часу", – відзначає видання. Видання згадує репортаж Аркадія Мамонтова з циклу „Спеціяльний кореспондент", показаний каналом „Росія", про нібито існуючі в Україні таємні в'язниці ЦРУ. „У цьому репортажі немає жодного факту, жодного дійсного свідка, а усі твердження про те, що на території України знаходилися в'язниці для полонених ЦРУ, базуються на анонімному листі, домислах і фантазіях автора фільму", – пише газета. Також видання наводить програму „Воскресное Время'" на „Першому" про майбутні українські вибори, яку ведучий випередив коментарем про те, що політика в Україні робиться „на суміші ненависти і боягузтва". Основною темою була „прозахідня політика В. Ющенка".

О. Пукач твердить, що вбивали не Гонгадзе

КИЇВ. – Газета „Российские вести" опублікувала 16 березня сенсаційну статтю про те, що колишній керівник відомства зовнішнього спостереження МВС України, генерал Олексій Пукач спростовує свою причетність до вбивства журналіста Г. Ґонґадзе і твердить, що його підлеглі, котрі зараз дають свідчення в Апеляційному суді Києва, насправді вбивали не журналіста, а кримінального злочинця, прізвище якого також у статті називається. Найголовніша заява, яку цитують „Российские вести", – про те, що справа Г. Ґонґадзе і касетний скандал були зрежисеровані з метою дискредитації і подальшого усунення від влади Л. Кучми низкою представників „помаранчевої команди".

За повідомленнями інформаційних аґентств

Олександер...

(Закінчення зі стор. 1)

бов'язанням в рамках ОБСЕ щодо демократичних виборів" і характеризувалися „нехтуванням основних прав свободи зібрання, створення громадських об'єднань, висловлювання", а також „атмосферою залякування і небезпеки" та „дуже проблематичним" підрахунком голосів. Сполучені Штати вітають хоробрих білоруських демократів, які, незважаючи на жахливі виборчі умови і наражаючись на великий ризик, просунули свою країну ближче до відновлення її демократичних прав. Ми підтримуємо їхній заклик провести нові вибори. Ми солідарні з народом Білорусі і підтримуємо його прагнення зайняти гідне місце серед демократичних країн. Сполучені Штати готуються вжити серйозних адекватних заходів проти тих чиновників, які несуть відповідальність за виборче шахрайство та інші порушення прав людини, і координуватимуть ці кроки з Европейським союзом. Ми закликаємо режим Білорусі негайно звільнити тих, кого було затримано під час кампанії. Міжнародне співтовариство продовжуватиме прискіпливо стежити за діями білоруської влади, і ми застерігаємо її від заподіяння шкоди, погрожування або затримання тих, хто реалізує свої політичні права, – протягом наступних днів і у подальшому".

Прихильники кандидата в президенти Білорусі від опозиції Олександра Мілінкевича протестують проти результатів виборів в Мінську в неділю, 19 березня 2006 р. *Фото: УНІАН*

Міністерство закордонних справ України підтримало результати звіту місії ОБСЕ щодо виборів у Білорусі. Речник МЗС Василь Філіпчук 21 березня заявив, що Україна зацікавлена в незалежній, суверенній та стабільній Білорусі. А це можливо лише за умови її відкритости до світу, прозорости суспільства й дотримання основних демократичних норм.

Натомість голова місії СНД В. Рушайло схвально відгукнувся щодо виборів у Білорусі, і відкинув критику з боку міжнародної спільноти. Президент Росії В. Путін привітав О. Лукашенка з переобранням на посаду президента. Голова Партії Реґіонів України Віктор Янукович 21 березня теж привітав О. Лукашенка з перемогою на виборах президента Білорусі.

19 березня в Мінську почалося віче демократичних сил, які підтримують опозиційних кандидатів в президенти О. Мілінкевича і О. Козуліна. На Жовтневій площі зібралося близько 10 тисяч людей – представники опозиції, молодіжні організації „Зубр" і „Молодий фронт", кілька сотень чужоземних журналістів. Зі сцени О. Козулін закликав людей сказати „Ні" останньому диктаторові Европи. Його підтримав багатотисячний майдан. На початку віча були включені машини-снігові, які нагнітали штучну завірюху. Увечорі міліція залишила майдан, проте на сусідніх вулицях стоять кілька бронетранспортерів.

20 і 21 березня кілька сотень прихильників опозиції в Білорусі продовжували протест проти офіційних результатів виборів, за якими перемогу здобув О. Лукашенко. Сотні маніфестантів провели ніч на Жовтневій площі у Мінську. Там встановлено близько 20 наметів. Учасники акції мають намір зустріти на головній площі країни 25 березня – день старої білоруської конституції, відхиленої О. Лукашенком. Кандидат від об'єднаної опозиції Олександер Мілінкевич повідомив, що влада заарештувала кількох активістів опозиції, і закликав своїх прихильників вимагати перегляду результатів голосування.

21 березня стало відомо, що в Мінську менше, ніж за добу, затримані понад сто осіб, які брали участь в акції протесту білоруської опозиції. Серед затриманих – троє громадян Грузії. Провідника Об'єднаної громадянської партії Білорусі Анатолія Лебедька засудили на 15 діб арешту за звинуваченням в організації несанкціонованого віча в центрі Мінська, на яке прибули дипломати 11 европейських країн, включно з послами Великобританії, Німеччини, Франції, Латвії та Чехії. За словами дипломатів, вони прийшли, щоб особисто розібратися з тим, що відбувається, оскільки не можуть отримати достовірної інформації з офіційних джерел. Британський посол Браєн Бенет сказав: „Ми тут, аби засвідчити, що віримо у поступ демократії і в право людей збиратися разом для висловлювання своїх поглядів. Якщо люди не мають змоги висловити їхні справжні думки за допомогою виборів і виборчих дільниць, то тоді вони повинні мати можливість висловлювати свої погляди у громадських місцях, подібних до цього."

За матеріялами ЗМІ

В неділю...

(Закінчення зі стор. 1)

будуть драматичними, але наслідки будуть важливими для країни. Про це йдеться у статті „Помаранчеве минуле облущується у той час, як вибори в Україні радше минуться без драми", повідомляє Бі-Бі-Сі.

„Виборчі змагання можуть позначитись на тому, чи прискорить Україна свої зусилля на шляху подальшої інтеґрації з рештою Европи, чи повернеться назад до щільніших зв'язків з Росією", – йдеться у статті. Видання також наголошує, що прозахідній президент Віктор Ющенко, якого привела до влади Помаранчева революція, „постав перед незручною для нього перспективою побачити свого суперника Віктора Януковича – проросійського провідника, який програв президентські вибори 2004 року, переможцем голосування, що відбудеться у неділю".

Евросоюз хоче бачити поступ у взаєминах з Україною незалежно від результатів виборів. Про це в інтерв'ю радіо „Свобода" заявила Крістіна Галяк, речниця Верховного представника ЕС з зовнішньої політики й політики безпеки Гав'єра Солани. Україні необхідно провести прозорі вибори, впроваджувати реформи, будувати сильні інституції – все це наблизить країну до Европи: таким є, за словами Галяк, послання Гав'єра Солани українському президентові та політичним провідникам напередодні виборів.

26 березня прийдуть до виборчих дільниць також громадяни України, які мешкають за її кордонами, зокрема в США. Усі виборці, як в Україні, так і за кордоном, цього дня мають проголосувати з усвідомленням того, що йдеться про підтвердження вірности України ідеям Помаранчевої революції і виборі такого парляменту, який разом з Президентом В. Ющенком і його урядом здійснив би ці ідеї.

За матеріялами ЗМІ

Миротворці повернулися з Лівану

ЛЬВІВ. – 21 березня розпочався вивід українського миротворчого континґенту з Південного Лівану. Перші 85 службовців прибули на летовище „Львів". До 10 квітня 2006 року командування пляную вивести весь особовий склад континґенту – 188 військовослужбовців.
Фото УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Відкрито виставку до 20-річчя Чорнобильської трагедії

НЮ-ЙОРК. – Виставку „Чорнобиль 20 років. Це наша земля й ми на ній живемо" відкрито в Українському музеї Ню-Йорку. Вона, присвячена річниці трагедії на АЕС у Чорнобилі, і розповідає про наслідки радіяційного забруднення, про долю жителів реґіону. На виставці представлено понад 170 кольорових фотографій, які супроводжуються картами, схемами, графіками та діяграмами з інформацією про рівень радіяційного забруднення, відселення місцевих жителів, заходи влади щодо пом'якшення наслідків Чорнобильської катастрофи. Виставка демонструє маштаби трагедії та допомагає уявити її в історичному аспекті. Відвідувачам пропонується переглянути 14 короткометражних фільмів, з інтерв'ю з людьми, які після вибуху на атомній електростанції змушені були покинути домівки, а також з тими, хто не погодився на відселення. Організовувати виставку допомагали професор Університету ім. Роджера Вільямса Мирон Стахів та український фотограф і режисер Сергій Марченко. Виставка діятиме в Українському музеї до 28 травня.

Дж. Буш вважає, що в Іраку немає громадянської війни

ВАШІНҐТОН. – Президент Джордж Буш 21 березня заперечив, що Ірак перебуває на межі громадянської війни. Він сказав, що іракці вже пройшли крізь фазу, коли їхня країна мала б розвалитися, і йдуть далі. У цьому пляні Президент Дж. Буш виступив всупереч заяві президента Іраку Алаві, який попередньо застеріг щодо можливости спалаху громадянської війни в його країні. Президент бачить гарантію у цьому випадку іракське військо, додавши, що збройні сили тієї країни об'єднані, а не розділені за релігійними конфесіями. Таким чином, Президент Дж. Буш вкотре заявив, що спалах міжконфесійного насильства у Іраку не є громадянською війною. За умов падіння довіри до Президента останнім часом, ця заява скерована на відновлення довіри американців до політики Білого Дому в Іраку. Визнання факту громадянської війни означало б визнання поразки курсу США в Іраку на демократизацію. Це також дало б підстави критикам політики Білого Дому заявити, що покладання Вашінґтону на шиїтську більшість в Іраку штучно поглибило поділ в іракському суспільстві.

„Гамас" зформував уряд виключно зі своїх членів

ЄРУСАЛИМ. – Майбутній прем'єр-міністер Палестини Ісмаїл Ганія в неділю, 19 березня, передав списки членів нового уряду президентові автономії Махмудові Абасові для затвердження. За словами І. Ганії, провідникові „Гамасу" Махмуду Захару запропонували посаду міністра закордонних справ. Крім президента палестинської адміністрації, склад Кабміну має затвердити ще й парлямент. Оскільки всі партії, що належать до складу палестинського парляменту, відмовилися створювати коаліційний уряд з „Гамасом", у списку опинилися виключно представники цього радикального руху, який Евросоюз, США, Ізраїль і ООН вважають терористичним. Складу уряду Палестини, який ще мають затвердити президент і парлямент, покищо офіційно не розголошують. За попередніми даними, список складається з 24 імен. До складу уряду, який запропонував І. Ганія, увійшли 14 міністрів, котрі представляють Західній берег і 10 – з сектору Ґази. У списках є одна жінка й один християнин. Водночас представник ізраїльського керівництва знову заявив, що Ізраїль не збирається контактувати з „терористичним" палестинським урядом.

В. Путін у Китаї поглиблює взаємини

ПЕКІН. – Президент Росії В. Путін 21 березня перебував з офіційною візитою у Китаї, сподіваючись поглибити взаємини з Пекіном. В. Путін та президент Китаю Ху Цзіньтао обговорили проєкти побудови нових трубопроводів для допомоги китайській економіці, яка потребує дедалі більше енергоресурсів. Пекін сподівається на доступ до величезних природних ресурсів Росії. Президенти Росії та Китаю також сказали, що співпрацюватимуть у майбутньому для розв'язання проблеми іранської ядерної програми. Співпраця обох країн сягнула безпрецедентного рівня. Пекін та Москва намагаються стратегічно співпрацювати, аби протистояти Сполученим Штатам.

Студентські демонстрації у Франції

ПАРИЖ. – Багатотисячні акції протесту французьких студентів, що не припиняються у багатьох містах країни, від 16 березня вилилися у заворушення. Найсерйозніші зіткнення відбулися в столиці країни, де учасники акцій протесту підпалювали авта, закидали охоронців порядку камінням і пляшками. Для розгону демонстрантів поліція застосувала сльозогінний газ та гумові кулі. Загалом, акції протесту відбулися у більш ніж у 80 містах країни. У них взяли участь понад 250 тис. осіб. У столиці за участь у заворушеннях заарештовано 150 людей, ще понад 50 учасників акцій протесту затримано в інших містах. У Парижі в зіткненнях потерпіли 35 поліцейських, дев'ятеро з них потрапили в лікарні. Причиною масового обурення найактивнішої частини французького суспільства став розроблений недавно закон, що стосується трудових взаємин. У ньому є позиція, що дозволяє роботодавцеві звільнити молодого (до 26 років) співробітника, не пояснюючи причин. Студенти обурені новим законом, за яким люди, котрим не виповнилося 26 років, влаштовуючись на працю, укладають контракт на два роки. Однак, при цьому працедавець має право розірвати трудову угоду в будь-який момент і без пояснення причин. Таким чином французька влада бореться з безробіттям і заохочує підприємців брати на працю молодь. Понад 20 навчальних закладів Франції закрито через заворушення.

С. Мілошевича поховали у рідному місті

БЕЛҐРАД, Сербія. – Літак з тілом колишнього юґославського президента Слободана Мілошевича 15 березня прибув з Голяндії до сербської столиці Белґраду для поховання. С. Мілошевич помер 11 березня в тюрмі Газького трибуналу. 16 березня тіло колишнього президента С. Мілошевіча виставили в Музеї революції, що розташований на околиці Белґраду. Тіло югославського провідника віддали землі в його рідному місті Пожаревац, що за 50 км від Белґраду, де відбувся похорон у суботу 18 березня. 16 березня законодавчі збори міста Пожаревац вирішили, що С. Мілошевіча поховають на подвір'ї його сімейного дому. Смерть С. Мілошевича захитала нестійкою політичною сценою Сербії. Політична криза, за оцінкою фахівців, сприятиме Демократичній партії Сербії. Демократи тепер в опозиції. Найбільше шкоди від політичних потрясінь може зазнати правоцентристський уряд Воїслава Коштуніци. Майбутнє сербського уряду залежатиме від депутатських голосів Соціялістичної партії С. Мілошевича. Провести С. Мілошевіча в останню путь не приїде ні вдова покійного Міра Маркович, ані його син Марко Мілошевіч. Вдова колишнього провідника Югославії вважає поїздку до Сербії небезпечною для себе особисто. Міру Маркович можуть заарештувати за звинуваченням у зловживанні службовим становищем чоловіка, корупції та ухилянні від свідчень. Брат Слободана Мілошевича Борислав на рекомендацію лікарів відмовився їхати до Сербії, у зв'язку з лікуванням. Дружина покійного С. Мілошевича Міряна Маркович та син Марко у Росії отримали статус біженців. Російські лікарі, які знайомилися з результатами паталоґоекспертизи, підтвердили що смерть С. Мілошевича настала внаслідок серцевого нападу. Команда російських лікарів, надіслана з Москви, заявила, що її задовольняють висновки розтину, який зробили їхні голяндські колеги.

Іран і США розмовлятимуть стосовно Іраку

ТЕГРАН, Іран. – 16 березня Тегран погодився на переговори зі США. Головний іранський представник ядерних переговорів Алі Ларіджані 16 березня заявив в іранському парляменті, що пошле групу представників до Іраку на переговори з представниками США. Він уважає, „що Ірак є добрим ґрунтом випробування для Америки уважно подивитися на свої вчинки. Якщо Америка має справжнє бажання приглянутися своїм вчинкам, тоді ми готові допомогти". Переговори Вашінґтону та Теграну щодо проблем в Іраку можуть бути „корисними", – вважає Держсекретар США Кондоліза Райс. – Переговори з іранською владою матимуть обмежений характер. Ми плянуємо обмінятися інформацією та поспілкуватися виключно про питання сусіда Ірану – про Ірак". Раніше Вашінґтон неодноразово звинувачував владу Теграну у втручанні у внутрішні справи Іраку та в допомозі іракським екстремістам.

Шведська премія для американки

СТОКГОЛЬМ, Швеція. – Цьогороку найбільшу літературну премію для дитячих письменників – премію імені Астрід Ліндґрен у розмірі п'яти мільйонів крон (понад півмільйона американських долярів) – отримала американка Кетрін Патерсон. Про це днями у шведському містечку Вімембрю, повідомив оргкомітет премії, до якого ввійшли члени сім'ї письменниці, а також шведські та закордонні знавці. Премію ім. Астрід Ліндґрен запровадив шведський уряд, аби відзначати письменника чи організацію, які активні в поширенні любови до читання серед дітей і молоді. К. Патерсон народилася в Китаї у сім'ї місіонерів. Після навчання в університеті була місіонером в Японії. 1962 року вийшла заміж за священика й присвятила себе вихованню дітей – двох власних і двох усиновлених. Першу книгу написала 1973 року („Знак Хризантеми"), а відомою стала завдяки своїм повістям „Міст у Теравіфію" та „Прекрасна Гілі Гопкінс". Загалом Патерсон написала 14 повістей, п'ять творів для малюків і три збірки оповідань. Також вона переклала дві дитячі книги з японської мови. Премію ім. Астрід Ліндґрен 75-річна К. Патерсон отримала „як блискучий психолог, який майстерно уникає простих рішень".

В Іраку здійснено маштабний напад на повстанців

БАГДАД, Ірак. – Американські та іракські сили провели спільну акцію проти повстанців та бойовиків „Аль-Кайди" неподалік міста Самара, що на північ від Багдаду. Понад 50 літаків та близько півтори тисячі американського та іракського війська брали участь у цій акції. Військові сили США 15 березня повідомили, що було затримано щонайменше 40 підозрюваних. Речник американського війська майор Том Браянт сказав, що метою акції, яка тривала 4 дні, було запевнення безпеки у реґіоні, а також знищити повстанців і захопити зброю. Іракський міністер закордонних справ сказав, що напад спрямований на те, аби Самара не перетворилася на ще один повстанський осередок. Саме у Самарі відбувся напад на шиїтську мечеть, внаслідок якого минулого місяця розпочались сектантські сутички у країні.

Правами людини займеться новий орган ООН

НЮ-ЙОРК. – Генеральна Асамблея ООН переважною більшістю голосів 16 березня схвалила резолюцію про створення нової Ради з прав людини. Новий орган замінить Комісію ООН з прав людини, яка в 1948 році стала автором проєкту Всесвітньої декларації з прав людини. Резолюцію ухвалили після місяців переговорів з президентом Генеральної Асамблеї Яном Еліасоном. Реформу вирішено проводити попри запеклий спротив з боку США. Вашінґтон заявив, що повноважень нової ради не досить для того, аби не допустити до засідань країни, що порушують права людини, накшталт Куби, чи Судану.В той таки час Посол США в ООН Джон Болтон сказав, що Вашінґтон підтримуватиме діяльність нового органу. „Сполучені Штати не погоджуються з цією резолюцією. Її текст не надав доказів, аби сказати, що Рада з прав людини буде дієвішою за свого попередника. Все ж, США співпрацюватимуть з усіма країнами-членами, аби Рада стала якнайміцнішою та якнайефективнішою".

За матеріялами ЗМІ

В Корпус...

(Закінчення зі стор. 1)

натомість – характерним для добровольців Корпусу кроком – подалась в Україну. Володіння англійською мовою нині, мабуть, важливіше навіть за розвиток малого підприємництва.

Чотирнадцять років тому, коли я працював у Казахстані, я зустрів підприємця з Південної Кореї, який виступав перед казахськими школярами і – російською мовою! – закликав підлітків вивчати англійську мову, бо це, мовляв, ключ до успішної кар'єри.

На церемонії в Бостоні Барбара Шліпер англійською мовою подякувала за одержання престижної медалі, подякувала своїм українським колеґам, з якими працювала над проєктом, і також подякувала покійному Президентові Кенеді, „за те, що дали мені таку можливість. Я з гордістю можу сказати сьогодні: мене звати Барбара Шліпер, я доброволець Корпусу Миру". Останнє речення в Бостоні прозвучало українською, мовою другої країни цієї американки зі штату Вашинґтон.

А Україна для Барбари Шліпер нині є її країною. Майже усі добровольці Корпусу Миру вважають своїми країни, в яких вони трудились два роки.

Чимало залишаються там і після закінчення служби в Корпусі. Інші в різний спосіб пропагують „свою" країну після повернення до США, чи де б вони не опинилися.

Страх є початком кінця кожного режиму

Давній приятель і дописувач до „Свободи" Степан Женецький з Ню-Йорку надіслав до редакції статтю, яку подаємо з деякими скороченнями.

Президент Росії В. Путін перелякався Помаранчевої революції в Україні і почав тиск на кілька недержавних організацій у своїй державі, щоб вони не могли провадити жодного організаційного життя.

Вістря проєкту нового путінського розпорядку скероване проти закордонних позаурядових організацій, які діють в Росії, а також проти російських правозахисних груп, підтримуваних з-за кордону. Московські привладні люди цинічно використовують Помаранчеву революцію в Україні як страшак, бльокуючи розвиток демократичних настроїв серед московського загалу.

Впроваджуються закони, які викличуть ліквідацію в Росії багатьох міжнародних організацій, які обороняють права людини, зокрема „Міжнародної амнестії". Російська влада боїться вільних людей, боїться, що хтось виявить фальшування виборів, розповість про бандитизм росіян на Кавказі, – як про це недавно говорила Людмила Алексєєва з Московської Гельсінської групи.

Досі для тих груп, які насмілювалися відверто критикувати Кремль, охороною були закордонні пашпорти багатьох діячів, найчастіше російських іміґрантів з радянських часів. Але це має невдовзі скінчитися – чужинці не зможуть працювати в позаурядових організаціях без дозволу, даного їм після однорічного побуту в Росії. Від волі урядників також залежатиме згода на переказання західніх грантів російським організаціям. Якщо, наприклад, російські працівники „Міжнародної амнестії" після ліквідації її філії в Москві, захочуть створити її російський відповідник, то влада зможе заблькувати їм цей намір, посилаючись на фінансову підтримку з-за кордону.

Проєкт кремлівського права піддає гострій контролі понад 4 тисячі позаурядових організацій, що діють в Росії. Всі протягом 2006 року повинні пройти реєстрацію. Кремль матиме право необмеженої контролі фінансів, затруднення і податків цих організацій. Людина з Заходу може не побачити в тім нічого особливого. Але це породжує ризик, що „незареєстровані" папери згубилися.

Проти такого драконського заклику виступає навіть призначений В. Путіним речник прав людини Володимир Лукьянов, а також деякі з „льояльних" громадян. Чи Кремль піддасться? Російські демократи чекають виключно на натиск з Заходу. Відомо, що в цій справі мав говорити з В. Путіним Президент США Дж. Буш. Державний Департамент США твердить, що виявлення результатів цієї розмови не було б корисним.

Державна Дума Росії прийняла цей проєкт в першому читанні під кінець листопада 2005 р. Після гострої критики західніх організацій В. Путін оголосив, що в поправках до проєкту належить взяти до уваги „декотрі думки російських і європейських колеґів". Одначе наразі зміни мають, як твердять російські діячі, косметичний характер. В міжчасі Европейський Парлямент закликав Думу, між іншим, до викреслення записів, які дискримінують закордонні позаурядові організації і передання контролі над ними до судів, а не до бюрократів.

Цікаву розмову подає польський кореспондент з Москви з російським „політичним технологом" – так називають в Москві спеціялістів від виборчих „штучок", котрий рік тому під час президентських виборів перебував в Україні і працював на користь кандидата, підтримуваного Кремлем. На запитання, чи Помаранчева революція можлива в Росії, він сказав, що люди, можливо, не відразу вийдуть масово на вулиці, як в Києві, але Кремль побоюється падіння популярности.

Щораз більше спостерігається, що обітниці, складені на початку урядування В. Путіна, мають щораз менше спільного з дійсністю. Росіяни вже починають розуміти, що їх ошукано, але ще бояться голосно про це говорити. Їх заохочуть до того поза урядові організації, котрих ще Кремлеві не вдалося задавити – незалежні газети, підпільні радіопередачі, слабенька російська опозиція. Тепер, за допомогою проєкту закону щодо поза урядових організацій, В. Путин пробує врятувати свою корупційну систему, а демократія лише є фасадою. Кремль боїться народу. А страх є початком кінця кожного режиму.

„Ця передвиборна боротьба в Україні - справедливіша
Кандидати дивляться на Захід, геть від Росії - це дороговказ в парляментських виборах"

Під такими заголовками у „Wall Street Journal" 21 березня появилася стаття Фредеріка Кемпе, присвячена питанням парляментських виборів в Україні. У ній автор радить усім, хто вважає, нібито західньо зорієнтована українська демократична траєкторія перебуває в даний час у клопотах, простудіювати численні протилежні докази – включно з рішенням провідника опозиції замінити його попередніх російських дорадників командою, зібраною віртуозом-політтехнологом американської Республіканської партії Полом Манафортом.

З допомогою П. Манафорта колишній прем'єр-міністер України Віктор Янукович і його Партія реґіонів здійснили знаменитий оберт – після скасування їхньої президентської перемоги більше року тому з причини виборчих фальсифікацій і підозрінь в отруєнні його опонента. В. Янукович подорожував по цілій країні у виборчій кампанії, організованій уже за західнім стилем, щоб здобути голоси в недільних парляментських виборах – радше здобути, ніж їх зфальсифікувати.

Людина, яка запросила П. Манафорта на українське політичне поле – це найбагатша особа країни Ринат Ахметов, який на початку минулого року найняв американських дорадників допомогти його фірмі SCM-Holdings леґалізувати її цінні папери. Р. Ахметов – російськомовний татарин зі Сходу України бореться зі своїм власним образом неправедного багатія, кандидуючи тепер до Верховної Ради від своєї партії, котра має програму підприємницького розвитку і патріотизму, спрямовану для створення „найкращої країни в Европі".

Нічого з вищесказаного не робить Україну стабільною ліберальною демократією, однак це є частиною мозаїки доказів, які суперечать широко розповсюдженому поглядові, що Помаранчева революція 2004 року програла, була антидемократичною, і проросійські сили знову підносять голову. Що здається справжнім – це те, що провідники української революції після своєї перемоги значною мірою втратили революційні авреолі, ведучи боротьбу між собою в той час, як економіка спадає. Однак, насправді неутверджена українська демократична система зміцніла, бо святі не стають грішниками протягом ночі. Різкий оберт В. Януковича вказує, що навіть невіруючі політики потребують грати за новими правилами. В. Янукович нарікав перед новими союзниками, що колишній президент України Леонід Кучма і його російські спільники диктували попередню кампанію, і тому цього разу він хотів найняти найкраще, що Захід має, щоб перебудувати партію і свій власний політичний образ. П. Манафорт, який працював в кампаніях від Президента Форда до теперішнього Президента Дж. Буша, серед інших спеціялістів визнаний найкращим в цьому розумінні талантом. Так само, як і Рік Аґерн, колишній провідник в кампанії Рональда Рейгана, який також належить до найвпливовіших осіб у команді В. Януковича.

В той же час українська демократична революція започаткувала інші позитивні зміни – від розвитку незалежних громадських об'єднань до активних, хоч іноді й безвідповідальних засобів масової інформації. Головні політичні актори загалом грають згідно з демократичними принципами. Навіть російськомовні підприємці зі сходу України, які в один час гадали, що буде краще, якщо поділити країну, тепер вважають, що для їхніх економічних інтересів набагато вигідніші умови створить міцна національна єдність, майбутнє членсто в Европейському союзі і незалежність від Росії. Рішення президента Росії Володимира Путіна зменшити постачання природного газу в Україну на початку цього року тільки посилило їхнє думання в тому напрямку.

„Україна повернулася за ріг у розумінні державности і національної самосвідомости, – сказав Олександер Мотиль, українознавець з Ратґерського університету, Н. Дж. – Питання, чи вона втримається як держава, вже не стоїть".

Опитування напередодні недільних виборів свідчать, що ні одна з трьох головних партій не зможе зформувати уряду без коаліційних угод. В. Янукович з 30 відсотками прихильників має більшу можливість, ніж його два головні опоненти. Партія „Наша Україна", керована провідником Помаранчевої революції, тепер Президентом В. Ющенком має від 15 до 20 відсотків. Його колишня спільниця Юлія Тимошенко, яку він звільнив з посади прем'єр-міністра у вересні 2005 року, користується приблизно такою самою підтримкою. Питанням є, чи В. Ющенко подолає свою неприхильність до Ю. Тимошенко і відновить помаранчеву коаліцію, чи об'єднається з В. Януковичем і переконуватиме, що Україні буде корисніше, коли з'єднаються партії, які представлять східню і західню частини держави.

Врешті-решт, одначе, вибори будуть не такими важливими, як те, що українці і міжнародні спостерігачі переконаються, що боротьба була справедлива. Ці парляменські вибори мають можливість вперше бути чистим,

(Закінчення на стор. 26)

Честь і хвала нашій громаді

Як уважно вдивимося в чіткі сліди, котрі наша американсько-українська громада залишила впродовж усього минулого XX сторіччя, в усі великі і малі здобутки наших великих і малих організацій, а якщо ще до цих історичних слідів і здобутків додамо численні висліди загальногромадської праці за останні п'ятнадцять років, відколи наша дорога Україна стала незалежною, і коли будемо шукати відповіді, що саме уможливило ті висліди, то відповідь може бути тільки одна: наша єдність, наше бажання і вміння об'єднувати зусилля, зокрема тоді, коли йдеться про важливі цілі. Останній яскравий приклад – доведення до успішного кінця справи скасування Конгресом додатку Джексона-Веніка. Тут знову відіграла ролю ідейна та організаційна згуртованість наших громад, а також скоординованість їхність зусиль з зусиллями дипломатії України. Це і здобуток, і добра наука на майбутнє, бо якщо згаданий додаток, перед яким незалежна Україна сном-духом не була винна, так нелегко позбувався чинности, то що казати про складніші проблеми – наприклад, про інтеграцію України в европейські структури тощо.

З цією справою пов'язаний ще один добрий приклад: наші громади, їхні управи і централі, активно і беззастережно засудили діяльність київської Міжрегіональної академії управління персоналом (МАУП), „наука управління" якої зводиться до розпалювання в Україні міжнаціональної ворожнечі, зокрема до антисемітизму. З усією очевидністю наверх виплив факт, що скасування додатку Джексона-Веніка немалою мірою гальмувалася саме антисемістськими діями МАУП. Чи не означає це, що академія навмисне, свідомо підривала міжнародний авторитет незалежної Української держави?

Єдність, узгоджені дії наших громад в Америці і Канаді, згуртованість західної української діяспори в цілому має велике значення не тільки для нас самих, але й для України, адже в нашому довголітньому досвіді є така немаловажна, набута в демократичному світі цінність, як узгодження поглядів і дій між громадою і її провідництвом. Україна ж тільки після Помаранчевої революції робить перші кроки до внутрішньої трансформації – до того стану суспільства, за якого влада – з народом і для народу, а не над народом. Ще потрібні величезні зусилля, щоб ця транформація дала позитивний вислід. Покищо типовим явищем там є прикрі і болючі неузгодження між народом і політичною елітою, й це вміло використовують різні сили, не зацікавлені у зміцненні української державної незалежности. Про Москву з її розгубленістю після „несподіваного" розвалу СССР і з її немудрою неоімперською „образою" на самостійну Україну не будемо й говорити – але не менше шкодять Україні свої ж ренегати, котрі на якійсь дивній підставі вважають, що все російське в Україні й надалі має залишатися первинним, вищим, панівним, а все українське – загумінковим, притлумленим і безперспективним. Однак, це не лише абстрактне побажання – це відповідні практичні спроби організувати і спрямувати одну чи іншу „п'яту колону" в Україні. Згадаймо сепаратистську суєтню недавнього харківського губернатора Є. Кушнарьова або його однодумців з Донецька, Луганська, Одеси. Згадаймо антиукраїнський галас довкола Севастополя, Чорноморської фльоти, Криму. Подивімося, як плече до плеча, мов рідні брати, крокують в тій „колоні" безбожники-комуністи і батюшки з УПЦ Московського патріярхату. Крокують не як на параді, а як на війні з Україною. Згадаймо, що в грудні минулого року вони вже виграли один бій – перешкодили Україні вступити до Світової організації торгівлі.

Як над усім цим добре поміркуємо, то ще твердіше станемо на дорогу об'єднання наших зусиль, бо тільки такі зусилля потрібні і нам, і Україні.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

— SVOBODA —

Головний редактор – Ірена Ярославич

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 [illegible] – $65.00. Для членів УНСоюзу $45.00 [illegible] – $50.00. [illegible] – $1.00.

[illegible] „Svoboda".

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Директор видань	– д-р Володимир Прохоренко e-mail: prochorenko@unamember.com	(973) 292-9800 дод. 3034
Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осцісдавська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пендзола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про самотню лебідку

Несподівано цього тижня „пропала" попередньо надумана тема, а нова ніяк не приходила так відразу на думку. Бідкаючись перед товаришами в праці – „що я напишу"? – мій добрий сусіда Левко хутенько знайшов розв'язку: „Напишіть про самітну лебідку, яку я сьогодні зустрів на автовому шляху до редакції, а з цим і про самотність".

Яка „вдячна" тема і яка завжди актуальна, коли ви вже у відповідному для неї віці та коли вона у вас на думці кожного дня! Але здається, що саме коли вам тема дуже близька та дуже актуальна – важко про це писати та важко дати свої думки чи переживання до „публічного відома" та ще й на папір.

Але журналістична професія вже не один раз в житті була доволі жорстокою – то ж треба і цим разом проковтнути непрошений сум чи жаль і таки написати про це, що самотньою є не лише оця лебідка на сороковому шляху з Нюарку до „Свободи", але також дехто з тих, що цим шляхом все ще їздить до праці.

То ж думаємо про тих усіх, що їх спостерігаємо у нашій довгій дорозі до праці, та про те, які різні-прерізні долі у кожного чи кожної, що сидять ранком при керівниці авт, щоб відтак увечорі цією самою дорогою повертатися домів...

Для одних – це все ще безконечний шлях, який надіються продовжувати ще довгими роками. Для інших – дні, та роки стають щораз коротшими і приходять сумні думки про старість без можливості такої хоча, як і важкої їзди – та яка вона оця старість стає самітньою...

Як дуже нагадує її оця лебідка, зустрічна кожного ранку... Може, вона і не та сама, а їх декілька? Та ж самотність не звертає уваги на нікого і вона зустрічає кожного і кожну – скоріше чи пізніше – лебідка вона на шляху Ню-Йорк–Парсипані, чи тільки людина, яка працює саме там – а живе в Ню-Йорку або його довкіллі. Самотність мусить „вдарити" здається, кожного і вона безвідклично жорстока та не питає – добре вам з нею чи погано...

Таке є право життя, і від нього ніхто не може втекти. Але все ж, спостерігаючи оцю самотню лебідку майже кожного дня – насуваються чомусь сумні думки та таке гаряче нездійсниме бажання – коби так можна змінити право життя...

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Вислови знавців, варті уваги

У книзі Андрія Химка „Під Савур-могилу" є знаменні слова, сказані Єпископом Митрофаном Методієм, що був ув'язнений і перебував з кошовим Сірком: „Нас з'їдає нині братство з москалями, псевдоєдиновірство та близькість мов, які царат і боярство підступно використовують для нашого поневолення". А в тому ж історичному романі Дзиківський висловився так: „...Ні в біжучому швидкотічному часі, ні в прийдешньому, за моїм міркуванням, у нас з москалями справжнього людського порозуміння не буде й не може бути, бо вони за поневолення і підкорення, а нам – найсуцщніше визволення".

Юліян Радзикевич пише в історичному оповіданні „Лупулові скарби": „Воля, не окроплена кров'ю, не здобута зусиллями, не має тієї самої вартости, тієї ціни, як та, яку треба окупити найвищими жертвами".

Цю істину засвідчували також чужинці. Бернард Перс (1864–1949), англо-американський історик, антрополог, який у 1917 році приїздив в Україну, відвідав Конотоп та був у близьких взаєминах з українською інтелігенцією, між іншим, писав: „Я не зустрічав ніде в іншій країні подібних народних пісень, що висловлюють в мелодіях стільки глибоких почуттів".

Олекса Грищенко в книзі „Україна моїх блакитних днів" пише про ті часи, коли одна з дочок Ярослава Мудрого вийшла заміж за Генріха І, короля Франції, то він в 1048 році послав в Київ велике посольство під проводом архієпископа Ґотьє. Повернувшись з Києва, Ґотьє писав, що Україна більш об'єднана, щасливіша, могутніша, значніша й культурніша, ніж Франція.

Володимир Колюбінський,
Фініксвил, Па.

Підтримую авторів ряду публікацій

Шлю відгук на статті у „Свободі" з 10 і 24 лютого. Погоджуюсь з Ярославом Скрипником („З приводу однієї публікації"), що не може бути історії церкви-пам'ятника св. Андрія Первозваного у Бавнд-Бруку без згадки про її творця Патріярха Мстислава, жертвенних православних українців США і архітектора Юрія Кодака. Ця Церква є пам'ятником Патріярхові Мстиславові.

На мою думку, Дмитро Павличко і багато інших воліють жити у незалежній Україні і бути її патріотами, ніж перебувати під комунізмом. Дякую, пане Іване Даниленко, за ваш лист „Настав час прощати". Також дякую Святославові Караванському за скаргу на телефонний зв'язок з Україною („Европейський вибір України, СБУ і телефони").

Вічна слава воякам УПА, похованим у Маневичах на Волині, і подяка за поховання їх о. Михайлові Мельничуку з УПЦ КП („Перепоховання повстанців у волинському селі").

Я підтримую науковців Національної Академії Наук України і підписану ними заяву – протест „Проти ксенофобії, за європейську Україну" (ч. 10).

Зі задоволенням і великою пошаною,

Катерина Васильченко,
Моунт Клеменс, Мн.

Листи перед виборами в Україні

У редакційній пошті останніх днів перед виборами Верховної України є чимало листів, автори яких висловлюють тривогу щодо висліду цієї важливої кампанії. Серію листів-звернень до українців про майбутній шлях молодої держави і її парляменту надіслав голова РОДУ УККА **Іван Буртик** з Кліфтону, Н. Дж.

Степан Кульчицький з Канади в статті „Вибори і нафто-газо-цукрові афери" аналізує спроби Росії вплинути на вибори в Україні з урахуванням власних інтересів.

Голова осередку партії „Наша Україна" в селі Братишів, Тлумацького району Івано-Франківської області **Віталій Палюга**, обмірковуючи в листі передвиборну ситуацію в Україні, пише: „Ми почали перебудову держави, але люди хочуть усе на раз. Я анітрохи не розчарувався в Ющенкові і готовий його підтримувати".

Володимир Єфимов з Дніпропетровська надіслав рецензію на видану у Львові книжку Зиновії Служинської „Популяції", у якій звертає увагу на катастрофічний стан генофонду української нації.

Ярослав Колодій з Дженкінтавну, Па., надіслав копію статті про виставу опери „Мазепа" у Метрополітен-опері Ню-Йорку з філядельфійської газети „The Philadelphia Inquirer". Газета пише, що вистава на виправдала сподівань глядачів.

Ліна Остапчук з Луцька повідомила про Всеукраїнські інтелектуальні змагання пластунів, які відбулися 3-5 березня. У них взяли участь пластуни з Полтави, Рівного, Львова, Тернополя, Києва, Вишгорода.

Д-р Мирослав Бурбело з Род-Айленду надіслав два вірші Лідії Меланич – студентки Черкаського державного університету, стипендіятки „Смолоскипу" від родини Мирослава і Надії Йовиків. У поезіях „Поминальна неділя" і „Мавка" юна поетеса звертається до вічних проблем надії, кохання, швидкоплинного життя.

Андрій Курочкин з України розшукує рідню його матері Ольги Гуць, яка виїхала в 1946 році до Америки. Його електронна адреса: sokol@dobroe.ru

З Миргорода пише **Анатолій Сазанський** про потреби на будівництво дитячої бібліотеки і подає її адресу: вул. Ведмедівка, 55, Миргород, Полтавської обл., 37600 Ukraine.

„Стокгольмський синдром" в Україні

Сукупність проявів вірнопідданости і навіть любови, які виявляють жертви терористичних нападів, викрадень, катувань та інших форм насильницького впливу на психіку людей, має назву „Стокгольмський синдром". Цей термін увійшов до медичного (а докладніше – до психіятричного) назовництва в 60-их роках минулого століття, коли в Стокгольмі група терористів захопила одну зі західних амбасад, узяла дипломатів як закладників і змушувала їх до принизливої поведінки.

Психіятри зауважили, що з бігом часу в закладників виробилася така абсурдна слухняність, що навіть одна жінка з числа закладників вийшла заміж за одного з терористів, коли вже облога амбасади була припинена штурмом поліції та війська і потреби в такому подружжі не було.

Чому я про це пишу? Маю на увазі українсько-російські взаємини. Росія (певний час як СССР) від століть тероризує Україну та її населення. Соловки, Сибір, смерть гетьманів, заборони української мови і публічні побиття україномовних громадян, войовничі походи в Україну, Голодомор 1933 року, переслідування вірних Української Православної Автокефальної та Української Греко-Католицької Церков, терор супроти шістдесятників, Чорнобиль і т. д.

І що ж з того всього? Україна у великій мірі і дотепер служить Москві. Чому, наприклад, Росія мала б посідати на Чорному морі хоч один корабель і взагалі будь-які морські бази в Криму? Справа в тому, що коли Україна належала до СССР, то ця (тепер вже колишня) радянська республіка вносила до союзного бюджету відповідну частину створення і утримування також Балтійської, Чорноморської, Північної та Тихоокеанської фльот СССР. Коли ж СССР перестав існувати, Україна мала право повернути свою частину капіталовкладень в ці морські підприємства. І не для того, щоб панувати на морських просторах, а в ім'я справедливости. Проте цього питання ніхто з українських державних діячів не порушив.

На мою думку, байдужість до правильного розв'язання цих проблем відповідними державними діячами в новоствореній незалежній Україні доведе до того, що ці справи залишаться на дальші століття. Ми їх зможемо розв'язати тільки тоді, коли позбудемося вірнопідданости північному сусідові.

Географічні назви – Дніпропетровськ, Дніпродзержинськ, Кіровоград необхідно замінити українськими назвами. Князь Святослав загинув на цих теренах, поборюючи хозарів, і Святославськ міг би стати назвою Дніпропетровська. А „Кодак" – так звалася колись тутешня козацька фортеця, і ця назва не гірше повинна б підходити.

В Стокгольмі потерпіли шведи та дипломати співдружніх країн, яким ми, безперечно, співчуваємо. Але берімося, однак, до своїх власних справ з почуттям людської гідности і завзяття.

Д-р Василь Рождественський,
Вудгейвен, Миш.

Раді, що розвеселили, але уточнюємо: Дж. Буш залишається Президентом США

Судячи з телефонних дзвінків до редакції, чимало читачів „Свободи" зауважили, що у підписі під фотографією в ч. 11, на першій сторінці зазначалося, що міністер закордонних справ України Б. Тарасюк зустрівся з Президентом України Дж. Бушем. „Невже Україна має нового президента?" – запитували читачі. На жаль, сталася помилка. Дж. Буш, хочемо ми цього чи ні, залишається Президентом США, а у Києві продовжує президентське служіння В. Ющенко. Перепрошуємо!

Редакція

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Річні збори Братства св. о. Миколая і 13-го Відділу УНСоюзу

Учасники зборів Братства Св. о. Миколая та 13-го Відділу УНСоюзу

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й.– Братство Св. о. Миколая та 13-ий Відділ УНСоюзу – один з найстарших відділів в Америці. Від початку його заснування і дотепер Відділ проводить щомісячні сходини, на котрі приходить близько 20 членів. 19 лютого відбулися річні збори, на яких вибрано нову управу і двох делеґатів на 36-ту Конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться на Союзівці. Збори відкрив голова відділу Микола Філь. Іван Зендран назвав померлих членів Братства, а Павло Шевчук – померлих членів УНСоюзу. Микола Філь привітав присутнього на зборах, колишнього голову Відділу Аксентія Урбана, якому недавно сповнився 91 рік, і попросив присутніх заспівати йому „Многая літа“.

Довголітній голова Братства Микола Філь звітував про працю за 2005 рік, подякував довголітньому еекретарові УНСоюзу Павлові Шевчукові за його довголітню працю (40 років).

Павло Шевчук – один з найкращих секретарів, який за цей час придбав понад 300 членів для УНСоюзу. Голова також подякував довголітньому секретарові Братства Іванові Зендранові, який взірцево понад 40 років писав протоколи відділу та підтримував усю працю Відділу.

Контрольна комісія уділила абсолюторію уступаючий управі. Нову управу обрано в такому складі: голова Братства – Славко Тисяк, заступник – Володимир Літинський, секретар – Тарас Мищук, заступник – Іван Зендран, скарбник – Іван Суховацький, заступник – Андрій Васєнко, секретар Відділу – УНСоюзу Микола Філь, заступник Павло Шевчук. Опікуни хворих – Семен Ксенич і Стефан Гебуза.

Контрольна комісія: Андрій Демчар, Іван Уруський і Олександер Сердюк. Делеґатами на Конвенцію вибрано Миколу Філя і Славка Тисяка, заступниками – Івана Суховацького і Тараса Мищука.

Микола Філь,
секретар 13-го Відділу УНСоюзу

ВОТЕРВЛІТ, Н.Й.– Павло Шевчук, довголітний заслужений секретар згаданого Відділу УНС, який впродовж 40 років придбав понад 300 членів, передає печатку Відділу нововибраному секретареві Миколі Філеві після річних зборів Відділу, які відбулися 19 лютого 2006 року в Українському Клюбі у Вотервліті,Н.Й. Зліва – Микола Філь – секретар, Павло Шевчук- попередній секретар, та Славко Тисяк – новий голова Відділу.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 465-го Відділу УНС

З днем 15-го березня 2006 року обов'язки секретаря 465-го Відділу перебрав новий секретар:

ОЛЕКСАНДЕР КІСАК

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Alexander Kisak
12 Brittany St., Baie D'Urfe, QC
M9X 3E9 Canada
Tel.: (514) 457-9566

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 500-го Відділу УНС

З днем 15-го березня 2006 року обов'язки секретаря 500-го Відділу перебрав новий секретар:

МИРОСЛАВ ГЛАДИШЕВСЬКИЙ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Myroslav Hladyshevsky
10 Marlowe Place, N.E.
Calgary, AB T2E 5P8
Canada
Tel.: (403) 277-3830

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 269-го Відділу УНС

З днем 15-го березня 2006 року обов'язки секретаря перебрала новий секретар:

ВАЛЕНТИНА КАПЛУН

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Valentina Kaploun
100 Montgomery St. Apt. # 18M
Jersey City, NJ 07302
Tel.: (201) 432-7357

ЗБОРИ 216 ВІДДІЛУ УНС

Субота, 25 березня 2006 р.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори Т-ва „Сірий Лев" відбудуться о год. 11-й ранку в Українському Освітньо-Культурному Центрі, 100 Ceder Rd., Jenkintown, PA. У програмі вибір нової Управи та вибір делегата на 35-ту Конвенцію УНС. Членів запрошуємо до участи.

Богдан Одежинський,
секретар

Накопичення капіталу та підвищення його вартости

Волтер Прохоренко

У попередній статті ми торкнулись питання складности визначення фінансових цілей і подальшої їх реалізації. Однак, дотримуючись 10 простих правил, які були подані в тій статті, ми можемо бути впевненими, що принаймні у нас є засоби для досягнення таких цілей.

Коли ми розпочинаємо пошуки фінансової незалежности чи бажаємо досягнути мети, ми повинні спочатку накопичити капітал та упевнитись, що він має тенденцію до збільшення. Це одне з найважчих завдань на порядку дня. Коли акції та облігації чи нерухомість ростуть у ціні, кожен може здаватись фінансовим генієм. Але саме тоді, коли ми бачимо „уточнення", „поправки" чи так звані „падіння" на ринку, ми можемо насправді „відсіяти жито від проса". Сильні фінансові фахівці знайдуть можливості при будь-якому стану ринку. Ми знаємо, що ціни на облігації підвищуються, коли прибутковість падає, і що ціни на них знижуються, коли прибутковість та відсоткові ставки піднімаються. Ми також спостерігали, що непевність може мати негативний вплив на фондові біржі. Але це і є можливості, які здібні інвестиційні менеджери можуть використати для збільшення вартости своїх пакетів акцій.

Тоді здоровий глузд підказує, що вдалі групи фондів, здібні інвестиційні менеджери і правильна диверсифікація та розміщення активів, скоріш за все, допоможуть нам у досягненні наших цілей. Але ви, можливо, спитаєте, як можна знайти це в складному фінансовому світі, який існує на сьогоднішній день. Історія - гарний індикатор, але, як написано у всіх застереженнях у фінансовій рекламі, „минула діяльність не є гарантією майбутніх результатів". Те ж саме стосується і схвальних статтей у фінансових журналах. Загальновідомо, що коли стаття виходить друком, новини вже застарілі і можливості, скоріш за все, вже втрачені. В результаті залишається два варіянти. Перший – активно вивчати засоби інвестицій, в які збираєтесь інвестувати, другий – покладатись на поради професіоналів. На жаль, у фінансовому світі немає легких шляхів, і чутки від „людини, яка знає сестру двоюрідного брата інвестиційного банкіра, який підслухав розмову про угоду", скоріш за все, приведуть до фінансового краху.

Незважаючи на те, що реклама нерухомости вже багато років – на перших шпальтах фінансових газет, на неї також впливають коливання економічних циклів. Я чітко пам'ятаю, як інвестиційний банкір на Вол-Стріт казав мені, що на Інтернет-компанії (дот-ком компанії) не мають впливу звичайні правила економічних циклів. Це було рівно за 4 місяці до обвалу акцій цих компаній, і не дивно, що його фірми більше не існує.

Муніципальні облігації та облігації, що не оподатковуються, завжди були досить безпечним та добрим засобом інвестицій, але не для всіх. Зазвичай від цього виду інвестицій виграють люди, які повинні сплачувати високі податки. Я ніколи не міг зрозуміти брокерів, які нав'язували їх пенсіонерам, які могли отримати від таких інвестицій дуже малий прибуток або й зовсім ніякого.

Для сімей з дітьми, які, скоріше за все, будуть вчитись в коледжах, 529-і та освітні ощадні рахунки Ковердела безперечно будуть дуже вигідними.

Обидва передбачають звільнення від податків за певних умов, але мають деякі суворі правила стосовно інвестиційних можливостей та стратегій. Багато дідусів та бабусь також скористались можливістю відкрити такі типи рахунків для освіти своїх внуків.

З недавніх пір помічається відновлення інтересу до акцій компаній, які виплачують високі дивіденди, та до взаємних фондів, які складаються з таких акцій. Зазвичай такі взаємні фонди складаються з акцій великих надійних компаній, які завжди платили високі дивіденди. Якщо також взяти до уваги потенціял зростання цих акцій, це може бути безпечною та привабливою інвестицією.

Згідно з інформацією Департаменту праці, пенсії та соціяльної допомоги, надрукованої у „Прайват Пеншн Бюлетін", в 1998 році загальні активи в індивідуальних пенсійних рахунках, в плянах Кеога та інших плянах становили більш ніж 4 трильйони долярів та належали 70 мільйонам робітників, вони становили п'яту частину прибутку літніх людей. Дуже вірогідно, що ці цифри значно зросли з 1998 року, якщо взяти до уваги проблеми Управління соціяльного страхування та занепокоєння молодих працівників стосовно ліквідности Управління соціяльного страхування на той час, коли вони досягнуть пенсійного віку. Тому заради власного спокою та неоподаткованих заощаджень нові та існуючі приватні пляни пропонують великі переваги.

Єдине питання, що залишається – як повинні інвестуватись кошти в межах цих плянів. Коли ми читаємо про катастрофічні результати пенсійних плянів компаній „Енрон" та „ВорлдКом", нам знову потрібно подумати про диверсифікацію та розподіл активів, як першочергові критерії в нашому плянуванні. Пенсійні пляни співробітників цих компаній включали непропорційно великі інвестиції в акції цих компаній, які потім збанкрутували. Це ще раз показує, що правильні стратегії інвестицій можуть забезпечити деякі заходи для безпеки інвестиційного портфелю.

В наступних трьох статтях ми розглянемо тему збереження капіталу, розподіл капіталу та професійну допомогу. Наступні статті торкнуться специфічних питань в цих областях.

Примітка: Ми вітаємо будь-які статті пов'язані з фінансами, страхуванням, податковим плануванням та подібними питаннями від українських спеціялістів у цих областях. Ми – громадська газета, тому заохочуємо та підтримуємо участь наших читачів у діялозі, який допоможе всім нашим братам.

Доктор Волтер Прохоренко – успішний бізнесмен з різноманітними міжнародними проєктами у більш ніж 40 країнах, включаючи Україну. Він отримав докторську ступінь з Міжнародного ділового адміністрування, є членом Національної асоціяції дилерів з цінних паперів, спеціялістом зі страхування у Ню-Йорку та Ню-Джерзі, та дипломованим управляючим майном.

Calling all supporters of Soyuzivka!

WE NEED YOU!

How Can I Become A Member of the New Soyuzivka Heritage Foundation?

"It was clear that the Soyuzivka Heritage Foundation had an important place in the community and I wanted to be part of it."
– Ross Wasylenko, Union, NJ

Join us now in preserving Soyuzivka and celebrating our Ukrainian Heritage

Every great institution depends on a core of dedicated supporters who are willing to take their commitment beyond the occasional visit and become involved at a deeper level. For the **Soyuzivka Heritage Foundation**, that kind of commitment is essential—and can be exhibited in becoming the first members of the new **Soyuzivka Heritage Foundation**

There will be many levels of membership, but at the heart of it all, members will be individuals who share the vision of Soyuzivka as the epicenter of the Ukrainian American community, members who desire to promote and preserve their cultural, educational, and historical Ukrainian-American heritage. Since 1952, Soyuzivka has been the hub of the Ukrainian American community, a gathering place to which the descendants of the many waves of Ukrainian immigrants keep returning to experience their rich cultural heritage and to meet other Ukrainian Americans. Today, in the establishment of a **Soyuzivka Heritage Foundation**, Ukrainian Americans and supporters of Soyuzivka join in their efforts to preserve this cultural jewel.

Many of these descendants are experiencing a renewed interest in their ethnic roots. The **Soyuzivka Heritage Foundation** is an initiative to re-educate both young and old in an effort to maintain a proud heritage

Members will be people who enjoy Soyuzivka enough to want to give something back – to make a personal investment in its exhibits and programs, and renovation and preservation initiatives— for themselves and for their community.

You can be sure that your membership commitment to the Soyuzivka Heritage Foundation, at any level of support, WILL make a difference.

Membership Options (Annual Fee) and Benefits:

Individual	**$100.00 (pay no entrance fee, parking/pool fees) 5% discount in gift shop**
Students 17-23	**$ 40.00 (pay no entrance fee, parking/pool fees) 5% discount in gift shop**
Seniors over 65	**$ 30.00 (pay no entrance fee, parking/pool fees) 5% discount in gift shop**
Family (children under 16)	**$150.00 (pay no entrance fee, parking/pool fees) 5% discount in gift shop**
Corporate	**$500.00 (10% discount for 1 catered company party event at the Soyuzivka annually)**

Special Membership Categories:

Partner	**$300.00 (pay no entrance fee, parking/pool fees) 5% discount in gift shop and a commemorative brick**
Heritage	**$500.00 (pay no entrance fee, parking/pool fees) 5% discount in gift shop; "Plant-a-tree" with commemorative plaque and permanent recognition in the Heritage Founders Circle display**
Legacy	**$1,000.00 (lifetime no entrance fee, parking/pool fees and a 5% discount for all Soyuzivka services; permanent recognition in the Heritage Founders Circle display**

All members who join prior to July 31, 2006, will receive a Soyuzivka logo tote bag.

There are other ways to donate as well...Every Donor $ is appreciated...
The Bilous Foundation recently donated $1500 for upgrading the PA system.
The Chornomorski Khvyli Plast Kurin is organizing a fund-raiser for new pool equipment.
The UNA Seniors and Spartanky Plast Kurin is sponsoring a children's playground project.
Contact Nestor Paslawsky with your ideas...845-626-5641

Membership form

name ____________________
address ____________________
city ____________________
state ____________________
zip code ____________________
email/ phone ____________________

Send form and check to:
Soyuzivka Heritage Foundation , 2200 Route 10, Parsippany NJ, 07054

Individual	$100.00 ____		
Seniors over 65	$ 30.00	____Family (children under 16)	____$150.00
Students 17-23	$ 40.00	____Partner	____$300.00
Heritage	$500.00	____Legacy	____$1000.00
Corporate	$500.00 ____		

Send in your form and we will send you details on your membership ID card and benefits information.
Thank you all for your support!

THANK YOU!

Your $$$ will go to fund new 2006 projects and will create a strong financial foundation for Soyuzivka:

- New dual air conditioning/heating system for Veselka
- Additional new mattresses
- New curtains in Main House rooms

Проти ксенофобії, за європейську Україну: боротьба триває - 2

Нагадаємо нашим читачам, що в ч. 6 (10 лютого) наш тижневик вмістив Заяву науковців Національної Академії України, які підписали спрямований проти антисемітської діяльності Міжрегіональної академії управління персоналом (МАУП) в Києві офіційний протест під назвою „Проти ксенофобії, за європейську Україну", а також список назв організацій та імен осіб, які підтримали Заяву київських науковців.

Згідно з подальшими інформаціями з Києва, Печерський суд столиці залишив без розгляду позов МАУП проти шести українських вчених – авторів згаданої протестної Заяви.

Відповідаючи на запитання Радіо „Свобода" щодо обставин, які дозволяють МАУП розпалювати в Україні міжнаціональну ворожнечу, директор Інституту філософії НАН України, академік Мирослав Попович сказав:

– За тим, що деструктивна діяльність МАУП набула значного маштабу, мусить щось стояти. Такі рухи не виникають на голому місці, вони мають якусь історію. Але це не означає, що всі ті люди, які виступають як ксенофоби, просто продовжувачі традицій. Є багато людей, які, я переконаний, навіть за чужі гроші роблять це з холодною душею, як виконання спеціяльного антиукраїнського замовлення. Погіршення атмосфери в міжетнічних стосунках є завжди показником загального зниження моральнісно-політичного стану суспільства. Суспільство, яке втрачає політичні і моральнісні орієнтири, завжди занурюється у якісь архаїчні, дикі інстинкти. Воно починає шукати ворогів там, де їх шукали пра-пра-пращури, і так далі. Я дивлюся оптимістично на нашу перспективу. Я думаю, що нас чекає років два-три великих труднощів в господарській сфері, в сфері політичній".

Поряд з численними листами на підтримку українських науковців, котрі заявили про свою незгоду з проявами ксенофобії в структурах МАУП, до редакції „Свободи" надійшли також два аномімні листи на захист антисемітів.

Нижче подаємо одержаний вже після 10 лютого список осіб, котрі приєднуються до протестів проти МАУП і підтримують авторів Заяви шести київських вчених.

Володимир Іваськів,
Бібліотека Конгресу США
Вашінгтон, Д. К.,

Ксеня Мариняк – редактор
Проєкту з археологічного дослідження Байкалу,
Альбертський університет
Едмонтон, Канада

Данило Сидун – студент
Національного університету ім. Івана Франка,
Львів

Наталія Ковальчук,
Катедра загальної історії,
Українського Католицького університету,
Львів

Тимофій Гаврилів – письменник, перекладач,
Німеччина

Остап Сливинський – поет, перекладач,
Катедра польської філології
Національного університету імені Ів. Франка,
Львів

Максим Яременко,
Національний університет
„Києво-Могилянська академія",
Київ

За президію УВАН у США:

Олекса Біланюк, Альберт Кіпа,
Ася Гумецька, Євген Федоренко
Ню-Йорк

Вільям Козак,
Брамтон, Канада

Іван Головінський, проф.-емерит
Ратгерського університету,
Ню-Джерзі

Роман Воронка – проф.-емерит
Нюджерзький Інститут технології,
Ню-Джерзі

Зірка Воронка – проф.
Пасейк Кавнті-коледжу,
Ню-Джерзі

Віра Агеєва – проф.,
Володимир Моренець – проф.,
Університет „Києво-Могилянська академія",
Київ

За Шкільну Раду при УККА:

Д-р Євген Федоренко, д-р Олександер Лужницький, д-р Марія Кіцюк

Юрій Микитенко,
Журнал „Всесвіт",
Київ, Україна

Наталка Римська – перекладач
Львів

Роман Ткач – проф.
Сейнт-Джон Фішер-коледжу
Ню-Йорк

Іван Хімка – проф.
Альбертського університету
Едмонтон, Канада

Джіованна Броґі Беркоф – проф.,
Віце-президент
Міжнародної Асоціяції Україністів,
Мілянський університет,
Мілян, Італія

За екзекутиву
Американської Асоціяції Україністів:

Мирослава Т. Знаєнко, Александра Грицяк, Александер Дилон, Віталій Чернецький, Олександер Мотиль, Марта Кучар, Марта Димок

За Екзекутивний комітет АНУ:

Юрій Ґрабович, Марк фон Гаґен,
Ярослав Білинський, Катерина Ванер,
Андрій Даниленко, Юрій Добчанський,
Всеволод Ісаїв, Юрій Лібер,
Михайло Найдан, Сандра Филипс

Адріян Івахів –
Вермонтський університет,
Вермонт

Вадим Хмарський,
Катедра історії України ОНУ
ім. І. І. Мечникова,
Україна

Любомир Винар – проф.
Світова Наукова Рада СКУ,
Українське Історичне Товариство,
Українсько-Американська Асоціяція професорів,
Кент, Огайо

Д-р Наталія Пилип'юк – проф.,
Факультет модерних мов і культурології
Альбертського університету,
Едмонтон, Канада

Андрій Головінський – проф.-емерит
Бравнського університету,
Провіденс Ровд-Айленд

Надія Банчик
Сан Госей, Каліфорнія

Григорій Курас,
УВАН у США,
Ню-Йорк

Подаємо суттєві уривки з відгуків, присланих до „Свободи"

Вельмишановні колеги, підтримала і далі підтримую вашу заяву „Проти ксенофобії, за європейську Україну". Це надзвичайно важливий для сьогоднішньої України документ. Я дуже стурбована, що існують люди, які хочуть переслідувати вас за те, що ви намагаєтеся створити суспільство, в якому немає місця жодним упередженням і расизмові. Нехай розсудливість і справедливість перемагають!

Солідарна з вами –

д-р Наталія Пилип'юк,
проф. Альбертського університету,
Едмонтон, Канада

Шановні колеги!

Хочу висловити найщирішу подяку всім, хто підписав відозву протесту проти ганебної та шкідливої для України антисемітської діяльности МАУП. Будучи сама єврейкою зі Львова, щиро вболіваю за все, що відбувається в Україні. Прикро й соромно, що діячі МАУП не усвідомлюють, якої шкоди вони завдають своїй державі і на чий млин ллють воду. Іноді здається, що антисемітська діяльність МАУП розпалюється сумнозвісним ФСБ Росії з метою сплюжити репутацію України та вчинити перешкоди процесові зняття з України Поправки Джексона-Веніка. Можливо, це нерозуміння несвідоме? Але чому тоді МАУП так завзято переслідує вчених, хто повстав проти її „діяльности"? Приєдую свій голос на захист чесних вчених, які мужньо кинули виклик могутнім антиукраїнським силам, котрі діють під антисемітською маскою.

З низьким поклоном -

Надія Банчик,
Каліфорнія

Шановні і дорогі колеги! Я також підтримую Вас у справі МАУП. Засуджуючи антисемітизм згаданої установи, Ви продовжуєте найкращі традиції європейських й українських науковців-інтелектуалів. Ви не тільки у прямому сенсі працюєте на вулиці Михайла Грушевського, але духовно і морально йдете його слідами. Честь Вам!

Іван Химка,
проф. Альбертського університету, Канада

Вважаємо цілковито неприпустимою в демократичній країні ту зловісну компанію цькування всього творчого і діяльного, яка розв'язана МАУП та її органами. Всіляко підтримуємо тих представників української інтелігенції, які вже виступили проти діяльності цієї структури.

З повагою –

Віра Агеєва, Володимир Моренець,
професори Києво-Могилянської академії

...Ми звертаємося до українців і євреїв: не піддавайтеся на провокації, які йдуть на шкоду міжетнічному миру в незалежній Україні.

Ми звертаємося до парляменту і Президента України: не допустіть лиха, дійте! Дайте належну відповідь. Цього чекаємо ми, чекає незалежна Україна, чекає від вас світ.

За Товариство Українсько-Єврейських стосунків:

Євген Стахів,
Микола Галів,
Олександер Бураковський,
Ню-Йорк

... Заява української інтелігенції „Проти ксенофобії, за європейську Україну" заслуговує на найширшу підтримку українського супільства. Викликає здивування, що люди, які прагнуть запобігти негараздам в країні, опиняються в суді в ролі звинувачених. Сподіваємось на мудрість суддів і на те, що цей суд перетвориться на суд, спрямований проти поширення антисемізму і ксенофобії в Україні.

Ф. О. Самойлов,
П. І. Барвінська,
Одеський Національний університету
ім. І. Мечникова

ВИБОРИ – 2006

Президент України В. Ющенко звернувся до виборців

На завершення передвиборної кампанії Президент України В. Ющенко 18 березня звернувся до виборців. Подаємо його звернення з деякими скороченнями.

Дорога українська громадо!

За тиждень ми обиратимемо депутатів Верховної Ради, місцевих рад, сільських, селищних і міських голів. Від результатів вашого вибору залежить майбутнє України.

Ваш голос і ваша позиція визначать, як швидко відбудуться реформи в Україні, яким буде шлях нашої країни до европейської спільноти, яке обличчя матиме влада в центрі і на місцях (...). Вірю, що українці не забули попередніх виборчих кампаній, тиску і маніпуляцій, цензури в засобах масової інформації (...).

Наймасштабніші в новітній історії фальсифікації вивели на площі міст і сіл країни мільйони громадян (...). Громада виборювала головне – право вільного вибору. Сьогодні ми разом можемо сказати: так, принципове гасло Майдану „Свободу не спинити!“ – реалізоване. І в цьому – велика заслуга кожного з вас (...).

Сьогодні всі політичні сили мають рівний доступ до засобів масової інформації та рівні можливості для агітації. В Україні вже працюють 867 офіційних спостерігачів зі закордонних країн і міжнародних організацій. Вперше за часів незалежности влада прислухається до думки незалежних експертів та громадських організацій і враховує їх позицію (...).

Для організації чесних виборів справді зроблено чимало. В той же час мусимо визнати – це будуть дуже непрості перегони. Вперше вибори проходять за партійною системою, за новим виборчим законодавством (...). Я звертаюся до представників усіх засобів масової інформації, до керівників центральних і реґіональних ЗМІ з проханням: проявіть активну громадянську позицію, надайте площі газет, етер радіо та телебачення для соціяльної реклями роз'яснювального характеру(...).

У центрі уваги залишається проблема списків виборців. Уперше ми формуємо дійсний виборчий реєстр. Від попередньої влади ми отримали у спадок списки, з яких викреслені цілі будинки й вулиці, в які вписано „мертві душі“ й неіснуючі прізвища. За остаточне формування списків відповідають в першу чергу органи місцевого самоврядування, обрані ще за часів попередньої влади (...).

Як і восени 2004 року, я звертаюся до кожного з вас. Шановні українці! Допоможіть нам провести чесні вибори, перевірте списки виборців, знайдіть там своє прізвище! Я закликаю громадян відповідально поставитися до вибору як депутатів Верховної Ради, так і місцевих рад. За розмаїттям партій і блоків потрібно обрати тих, хто справді представлятиме інтереси громади, хто захищатиме національні інтереси України, хто дбатиме не про власну кишеню, а про добробут громади, про розвиток рідного села, міста, чи всієї країни (...).

Від результатів голосування 26 березня залежатиме, чи буде в парляменті зформована більшість, здатна проводити злагоджену національну політику. Чи може більшість узгоджено працювати з урядом, який продовжить реформи. Чи будуть місцеві ради займатися питаннями місцевого розвитку, а не розкрадати землю, майно, кошти, провокуючи аварії національного маштабу.

Відповідно до змін у Конституції України, які набули чинности в січні, переобрати депутатів можна буде лише через п'ять років. Тому так важливо не помилитися через тиждень. Будьте мудрими.

Перемоги Україні, перемоги нам усім!

Хай щастить!

Посол США про вибори в Україні

КИЇВ. – Посол США в Україні Джон Гербст 20 березня, виступаючи перед студентами Вісконсинського міжнародного університету в Україні в Києві, сказав, що теперішня кампанія виборів до Верховної Ради є найчеснішою за всю українську історію. Він висловив думку, що Україна має можливість провести чесні і прозорі демократичні вибори, незважаючи на те, яка політична сила переможе. Як зазначив Джон Гербст, є низка проблем, що супроводжують виборчий процес. „Я не мав би рації, якби сказав, що подолано всі проблеми виборчого процесу. Залишаються проблеми з формуванням деяких виборчих комісій. Стан списків виборців, хоч його і поліпшено, залишається проблематичним“, – сказав посол. „Вільні та чесні вибори є абсолютно необхідними, якщо Україна хоче й далі інтеґруватися в евроатлантичне співтовариство. Якщо навіть український народ вирішить іти іншим стратегічним курсом, чесні вибори все одно відповідають інтересам України“, – сказав Дж. Гербст і наголосив, що, як і 2004 року, американська сторона не підтримує жодного з кандидатів, партій чи бльоків. „Уряд США працюватиме з тим, кого український народ обере в перебігу вільного і прозорого демократичного процесу“, – сказав він.

Їдуть міжнародні спостерігачі, але не від Місії СНД

КИЇВ. – 17 березня Центральна виборча комісія України завершила прийняття документів на реєстрацію офіційних спостерігачів від чужоземних держав і міжнародних організацій на парляментських виборах. До України завітають 3,518 осіб. Серед охочих подивитися на вибори до Верховної Ради України – представники ОБСЕ, американської неурядової організації „Фрідом Гавс”, Державної Думи Федеральних зборів Російської Федерації, Агентства США з міжнародного розвитку („USAID“). Від Місії СНД за українськими виборами ніхто не спостерігатиме: виконавчий секретар місії Володимир Рушайло не отримав запрошення.

Заступник голови комітету з питань закордонних справ Верховної Ради Ігор Осташ сказав: „Присутність міжнародної спільноти – це просто як оцінка експерта з відділу якости. Що стосується спостерігачів від СНД, то це заслужена оцінка діяльности, яку проводили спостерігачі під керівництвом Рушайла. В інших країнах, які приїжджають на вибори, зокрема я маю на увазі ОБСЕ, немає такого, щоб приїзд спостерігачів фінансувався за рахунок організації, тобто в даному випадку СНД. Це нагадує відому приказку: „Хто платить, той і музику замовляє”. Практично завжди висновки місії СНД не збігалися з висновками інших европейських місій, у тому числі Парляментських асамблей ОБСЕ, Ради Европи, Парляментської асамблеї НАТО”.

Голова Центральної виборчої комісії Ярослав Давидович пояснив: „Ніхто не відмовляє нікому в реєстрації від країн Співдружности. Йде мова тільки лише про Місію СНД, яка розташована в Мінську. Президент України доручив Міністерству закордонних справ припинити участь України у місії”.

Серед зареєстрованих міжнародних організацій на парляментських виборах в Україні є міжнародна місія „ENEMO“, до складу якої входять громадяни Польщі, Росії, Казахстану, Киргизії, Молдови та Ізраїлю. Прес-секретар цієї місії Ірина Давиденко повідомила: „Найбільше здивувало те, що Україна після президентських виборів змогла знищити таке явище, як адміністративний ресурс. Це свідчить про потужну волю тих людей, які відповідають за виборчий процес”.

Віктор Міняйло,
Радіо „Свобода“

Скільки коштує в Україні передвиборна аґітація?

КИЇВ. – З початку виборчої кампанії в Україні політичні партії і бльоки вже витратили на рекляму понад 182 млн. грн. Перше місце в п'ятірці партій, чия реклама дорожче 10 млн. грн., займає Партія реґіонів з сумою 34 млн. 391 тис. грн. На другому місці Народний бльок Литвина (30 млн. 466 тис. грн.), на третьому – НСНУ (24 млн. 758 тис. грн). За ними слідують Партія екологічного порятунку „Еко+25%” (23 млн. 876 тис. грн.) і партія „Віче” (13 млн. 756 тис. грн). На фото: Рекляма Бльоку Юлії Тимошенко в Києві.

Фото УНІАН

ЛЬВІВ. - Мистецько-політичне дійство „Обережно - граблі!“, організоване партією „Пора“ біля входу до Ратуші у Львові 16 березня не було коштовним. Організатори акції розклали граблі як перешкоду до розвішаних поруч депутатських піджаків. Мета акції – застерегти виборців від обрання депутатів, що вже були при владі і не виправдали довір'я народу.

Фото УНІАН

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Комітет у Філядельфії допомагає УКУ в Україні

Члени Філядельфійського комітету приятелів УКУ у Львові з українською ієрархією. У першому ряді зліва – Митрополит Стефан Сорока, Патріярх Любомир Кардинал Гузар, помічник Митрополита Єпископ Іван Бура. За ними: Чарлс Нойбекер – реґіональний представник Української католицької фундації, Джон Курей – президент Української католицької фундації, Уляна Мазуркевич – голова Філядельфійського комітету приятелів УКУ, Ігор Шуст – скарбник згаданого комітету, Христя Сеник – заступник голови Комітету та члени Комітету –Оксана Ворох, Євген Луців, Ігор Кушнір.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Філядельфійський комітет приятелів УКУ інтенсивно працює, щоб поінформувати українську громаду про перший Український Католицький університет в Україні та ознайомити її з успішною працею його ректора о. д-ра Бориса Ґудзяка. Заснування університету було мрією Патріярха Йосифа Сліпого, й у червні 2002 року його мрія стала дійсністю. Сьогодні університет має 500 студентів, приготовляє сотні семінаристів, монахинь і світських студентів для життя в служінні. Велика кількість випускників виконують обов'язки в УГКЦ не тільки в Україні, але й в кожній епархії у США.

Більшість фондів для щоденної діяльности університету походять з- за кордону України. Одним з перших дарунків УКУ в сумі 50,000 дол. був від Папи Івана-Павла II. Великий відсоток пожертв для цього університету походить від католиків римського обряду.

У Філядельфії приятелі львівського УКУ влаштовують для придбання фондів на згадану ціль бенкет, який відбудеться 1 квітня в Українському культурно-освітньому центрі в Дженкінтавні, Па. Початок бенкету – о 6:00 год. вечора. Доступ до виставки про УКУ від 5-ої год. Головним промовцем на бенкеті буде о. д-р Б. Ґудзяк. Квитки вступу на бенкет 40 дол. від особи. Замовлення можна робити, телефонуючи на число: (215) 493–1770.

Уляна Мазуркевич

Зустріч з о. Петром Ґаладзою

ЧИКАҐО. – 4 лютого, за програмою святкувань сторіччя Української католицької парафії св. о. Миколая, відбулася зустріч з о. Петром Ґаладзою і його дружиною Оленкою. 3 лютого о. П. Ґаладза зустрівся з молоддю, а в неділю, 5 лютого, проповідував у катедрі. Гість парафії є професором „Kule Family" при Інституті східньохристиянських студій ім. Митрополита Андрея Шептицького, на факультеті богословія Університету св. Павла в Отаві, Канада. Оленка Ґаладза є вчителькою школі парафії Непорочного Зачаття в Отаві. Зустріч спонзорував Український Народний Союз, вшановуючи в той спосіб 106-ий і 108-ий Відділи – Братство св. о. Миколая і Братство св. Стефана (два відділи УНСоюзу, які були організовані першими парафіянами в 1906 і 1908 рр.).

Учасними зустрічей були представниками шести парафій Чикаго, як також гості з Висконсину та Індіяни. Серед учасників був д-р Мирон Куропась, колишній заступник Президента УНСоюзу, син піонера парафії.

На закінчення учасники сесія запропонували парафії декілька інших заходів – студії Святого Письма для дорослих, лекції катехизму для молоді і старших, збільшення програм англійською мовою та широко розгалужену сітка дорадчих комітетів, які допомогли б координувати додаткові парафіяльні програми.

Марія Кульчицька

Під час передання о. П. Ґаладзі чека на покриття коштів зустрічі (зліва): Стефко Куропась, голова Окружного комітету УНСоюзу, Андрій Скиба - радний УНСоюзу, Михайло Куропась, Барвара Вроблiцька – член Комітету з віздачення сторіччя парафії, Оленка Ґаладза, Марія Кульчицька – член комітету.

Вшанували героїв

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Н. Дж. – 5 березня у церкві святих Петра і Павла відбулася Панахида за світлу пам'ять Головного командира УПА, Тараса Чупринки – Романа Шухевича, у якій брали участь члени Товариства УПА, 14-ий Відділ ООЧСУ, осередок СУМ, відділ Організації Оборони Лемківщини, колишні хорунжі 2-ої Дивізії УНА та численні представники української громади.

Ось урочистий момент: до церкви входять хорунжі. У почесній варті – колишня упістка Іванка Пилипчак (Арета), голова Товариства 2-ої Дивізії д-р Іван Буртик та командир почесної варти друг Володимир Васьків. Молодь осередку СУМ із своїми виховниками також стояли у почесній варті. Панахиду відправляв отець Василь Путера. Громада зібралась у церковній залі, де відбулася святочна академія, на якій головну доповідь виголосив д-р Іван Буртик.

Голова місцевого відділу УККА Зенко Галькович, провадячи святом, відзначив двох колишніх членів УПА – Петра Фугу, котрий слу-

(Закінчення на стор. 19)

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Президент

СТЕФАН КАЧАРАЙ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
kaczaraj@unamember.com

Перший Заступник Президента

МАРТА ЛИСКО
1404 Roundhouse Lane, Apt. 311
Alexandria, VA 22314
marthalysko@yahoo.com

Директор на Канаду

АЛЬБЕРТ КАЧКОВСЬКИЙ
126 Simon Fraser Crescent
Saskatoon, SK. S7H 3T1, Canada
akachkowski@shaw.com

Головний Секретар

ХРИСТИНА Е. КОЗАК
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
ckozak@unamember.com

Касир

РОМА ЛІСОВИЧ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
lisovich@unamember.com

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ
5566 Pearl Road
Parma, OH 44129-2541
zenon@ameritech.net

ЯРОСЛАВ ЗАВІЙСЬКИЙ
11 Bradley Road
Clark, NJ 07066
yaroslav@ix.netcom.com

ОЛЕКСАНДЕР СЕРАФИН
2565 Timberwyck Trail
Troy, MI 48098

РАДНІ

ЄВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
5 Stable Lane
Flemington, NJ 08822
eugenemaria@patmedia.net

ОСИП ҐАВРИЛЮК
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
judiejoe@pcom.net

СТЕПАН ҐАВРИШ
600 E. Cathedral Rd #306
Philadelphia, PA 19128

ВАСИЛЬ ЛУЧКІВ
49 Windmill Lane
New City, NY 10956
vasylluchkiw@msn.com

МИРОН ПИЛИПЯК
11204 SE 234th Street
Kent, WA 98031
pylypm@yahoo.com

ВАСИЛЬ ЛІЩИНЕЦЬКИЙ
4257 Dentzler Road
Parma, OH 4413
liscynesky@sbcglobal.net

ПАВЛО ПРІНЬКО
450 Jeanes St.
Philadelphia, PA 19116
pprink@comstar.net

АНДРІЙ СКИБА
4575 N. Nagle Avenue
Harwood Heights, IL 60706
askyba@idcfs.state.il.us

МИХАЙЛО КУРОПАСЬ
313 West Street
Sycamore, IL 60178
kuropas@msn.com

МИРОН ГРОХ
16 Kevin Drive
Fonthill, Ont., L0S 1E4, Canada

ҐЛОРІЯ ГОРБАТИЙ
3 Pequot Rd.
Wallingford, CT 06492
gphorbaty@hotmail.com

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

АННА ЧОПЕК
1001 Oppenheimer Dr., Apt.101
Los Alamos, NM 87544

МИРОН КУРОПАСЬ
107 Ilehamwood Drive
DeKalb, IL 60115
kuropas@comcast.net

Владика СТЕПАН БІЛЯК
1750 Jefferson Street, Apt. 301
Hollywood, FL 33020

ТАРАС ШМАҐАЛА ст.
10976 Tanger Trail
Brecksville, OH 44141
tszmagala@sbcglobal.net

АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО
16955 Sycamore Court
Northville, MI 48167
adoroshenko@earthlink.net

Вшанували день народження Тараса Шевченка – Пасейк, Н. Дж.

Зліва: Ярослав Федун, о. Ігор Роїк, Генеральний консул Микола Кириченко, Посол Олег Шамшур, Марія Дупляк, Михайло Савків, Зеня Брожина

Ярема Гривнак і Ліна Павловська

Діти на сцені під час шевченківських днів, 12 березня.

Таблиця, встановлена в 1967 році в парку ім. Т. Шевченка в Пасейку, Н. Дж.

Головний редактор „Свободи" Ірена Яросевич і жителька Пасейку Христина Котляр 10 березня поклали квіти в маленькому парку ім. Т. Шевченка

12 березня в будинку Української централі відбулась урочиста академія, присвячена дню народження Тараса Шевченка. Це свято українська громада Пасейку відзначає щорічно. Кожного року учні Школи українознавства разом з школою при церкві св. Миколая готували художній виступ, присвячений пам'яті великого сина України. Але цього року це свято було особливим в житті громади – на ньому були присутні Посол України в США Олег Шамшур, Генеральний консул України в Нью-Йорку Микола Кириченко, президент УККА Михайло Савків. Вперше представники українського дипломатичного корпусу відвідали українську громаду в Пасейку, тому велика заля централі була переповнена.

Урочисту академію відкрив голова місцевого відділу УККА д-р К. Ваньо, який підкреслив значення Тараса Шевченка в історії українського народу, поздоровив присутніх з святом, представив їм високих гостей, які прибули на свято. Після цього він передав слово вчительці Школи українознавства Галині Семеняк, яка разом з Олесею Гривнак і Тетяною Федак організувала художню прогаму – виступи дітей.

Першими на сцену вийшли учні, які виконали пісню „На Тарасовій горі". Літературну композицію „Де край світу" підготували учні Ліна Павловська і Ярема Гривнак, який дуже переконливо виступав як молодий Тарас. Пісню „Тече вода з-під явора" виконали діти з садочка та передшкілля. Потім прозвучали пісні „Садок вишневий коло хати", „Зацвіла в долині червона калина". Христина Орос прочитала вірш „Лілея". Сподобався глядачам виступ Василя Найди, який в історичній поемі „Гамалія" розповів про похід козаків на Туреччину. В літературно-ліричній композиції „Слава Кобзареві" слід відмітити Л. Павловську, Л. Гольдфельд, Н. Чучвару, Н. Коростіль та інших, виступ яких тепло вітали глядачі.

Учні школи при церкві св. Миколая А. Роїк, Є. Гунько та інші продеклямували поему „Тополя", а група учнів виконала твір „Думи мої". На завершення програми всі учасники виконали „Заповіт" Т. Шевченка, їх підтримали глядачі. Пізніше К. Ваньо відмітив, що такого виконання „Заповіту" в цій залі ще не було.

Високий рівень вечора було досягнуто наполегливою працею вчителів М. Вовк, Н. Блаватської, Н. Біляковської, Г. Івоняк, Г. Когут, В. Кривоніс, Г. Семеняк, І. Стасенко, Г. Шельпової, Т. Федак та інших. Особливо слід відзначити велику працю з приготування художньої програми вчителя співів О. Гривнак.

Голова УККА К. Ваньо подякував директорові школи В. Кривоносу, вчителям О. Гривнак, Г. Семеняк, Т. Федак.

Після художньої програми К. Ваньо надав слово Михайлові Савкові, який сказав, що на сцені ми бачили майбутнє української громади. Далі М. Савків пояснив основні завдання, які стоять перед українською діяспорою: всебічне зміцнення українсько-американських взаємин, підтримка демократичних перетворень в Україні, активна участь діяспори у виборах до Верховної Ради, побудова у Вашінгтоні пам'ятника жертвам Голодомору в Україні.

Посол України Олег Шамшур в своєму виступі подякував учасникам і організаторам свята, відзначив, що, судячи з виступів учнів, українська культура за кордоном розвивається. Посол закликав присутніх взяти активну участь у виборах до Верховної Ради України.

Генеральний консул М. Кириченко підкреслив, що в житті українського народу є чимало визначних дат, і день народження великого поета є однією з них.

Посол відповів на запитання присутніх.

Свято завершилось виконанням гимну „Ще не вмерла Україна".

В. Висоцький

В пам'ять героїнь

НОРТ-ПОРТ, Фла. – 25 лютого в осередку св. Андрія відбувся концерт в честь українських жінок-героїнь. Була відслужена Панахида за душі померлих.

Відкрила свято голова відділу СУА Іванна Головата. Галина Король провадила програмою свята. З рефератом виступила голова Українського Золотого Хреста Ольга Кобзяр. Доповідачка розповіла про подвиг багатьох героїнь-українок, серед яких були студентки університетів Софія Галечко, Олена Степанів, Ірина Кузь, Анна Дмитерко, Павлина Михайлишин, 17-літня Ольга Підвисоцька в роки Першої світової війни, лікар Христина Сушко, Маруся Тарасенко, Маруся Соколовська, Ольга Вітинська, Ольга Паліенко, Тетяна Дмитерко-Ратич, Віра Бабенко в роки боротьби за незалежну Україну. Були згадані численні героїні періоду Другої світової війни і повоєнних років.

В дальшій програмі свята хор 56-го Відділу СУА під диригентурою Л. Добровольської-Інграм заспівав „Contra spem spero" (обр. З. Марковича), „Лебеді материнства" (на слова В. Симоненка), „Ви жертвою в бою" (муз. М. Вербицького). Акомпаніював О. Лазор. Деклямації виголосили Л. Гарасимів „В річницю смерти О. Басараб" Т. Іванціва і голова ОЧСУ І. Яремко, „Героїням УПА" Л. Муровича. Подяку виконавцям висловила заступник голови ОЧСУ С. Башуцька. Славнем „Ще не вмерла" закінчено свято.

Стефанія Геврик

То був гарний тиждень

ПАРМА, Огайо. – Від гірлянд з паперу до малюнків, ми, учні Української школи Святого Йосафата, прикрашували залі для цьогорічного Тижня католицьких шкіл. У неділю, 29 січня, Тиждень католицьких шкіл розпочався Літургією в катедрі св. Йосафата. Служили адміністратор нашої школи о. крилошанин Андрій Гановський, о. архидиякон Єфрем Смолило, о. Микола Добруцький та о. Богдан Барицький. Ми, учні, разом з батьками, учителями, членами родин та гістьми мали нагоду разом молитися та подякувати всім, тим хто допомомагає нашій школі в її діяльності. Після Літургії всі гості були запрошені до школи подивитися на роботи учнів, а відтак – на перекуску до шкільної їдальні.

У понеділок ми святкували 37-му річницю священства пароха о. митрата Михайла Ревтюка. У вівторок учні насолоджувалися червоними, білими, синіми тістечками. Середа була ще краща! Друга частина дня була вільна. Всі учні, від садочку до третьої кляси, дивилися цікаве кіно, поки учні старших кляс грали „бінго" і грали на „караоке". У четвер ми не мали домашнього завдання, отже ми не мали ніяких тестів у п'ятницю. Деякі учні пішли до людей, які ліплять вареники, щоб подякувати їм за їхню працю.

Тиждень католицьких шкіл закінчився 3 лютого. До нас приходив науковець з „Mad Scientist", діти багато навчилися і їм було весело. Після цього учні дивилися відео про те, як пройшов цей веселий тиждень. Дальше була перекуска – „піцца", організована батьками і вчителями. Ми дякуємо щиро всім, хто брав участь в організації цього чудового тижня.

Юлія Ванчосович,
учениця шостої кляси школи св. Йосафата

Голова Організаційного комітету Марія Дрозд роздає дітям ігри

Приємно дивитися на нашу молодь

ДІТРОЙТ, Миш. – Увечорі 11 лютого Дітройтський Відділ Товариства Українських Інженерів Америки (ТУІА) влаштував 43-ий з черги Зимовий баль і презентацію дебютанток. Відділ мав приємність представити громаді вісім дебютанток: Лору-Наталю Блажинську (з ескортом Джеймсом Мюлером), Елізабету-Анну Коссак (з Марком Томсоном), Вікторію Крайнц (з Антоном Дурбаком), Димитру-Стефанію Легету (з Григорієм Гомиком), Катерину-Марійку Питяк (з Томасом Габенрайком), Александру-Христю Піхурко (з Зоряном Ласовським), Наталю-Ірену Тарас (з Джефрі ЛеПалмом), Наталію-Христину-Модесту Федірко (з Зеноном Коссаком).

Голова Дітройтського Відділу ТУІА Наталка Левицька привітала гостей та надала слово д-рові Ксені Козак, яка вела всю програму балю. Д-р Ксеня Козак представила кожну дебютантку, її осяги та таланти. Дебютантки танцювали перші танці з ескортами та своїми батьками, під музику оркестри „Ворони".

Презентація, чудово приготовлена Зіною Козак-Захарій та Ларисою Козак, закінчилася врученням букетів квітів матерям дебютанток Д-р К. Козак, вітаючи молодих, закликала їх до активної участи в житті української громади. Понад 200 гостей підняли тост та привітали дебютанток голосним "Многая Літа"!

До успіху балю причинилися члени організаційного комітету: Діянна Кордуба-Савицька (голова), Гриць і Оксана Волощуки, Зіна Козак-Захарій, Ксеня Козак, Лариса Козак, Наталка Левицька та Ірина і Корнель Сеники.

Ксеня Козак

Дебютантки та їхні ескорти на Зимовому балю, влаштованому Дітройтським Відділом ТУІА.

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

ВІДКРИЙТЕ НОВИЙ або ДОКЛАДІТЬ до ІСНУЮЧОГО

Особистого Пенсійного Рахунку (IRA) до 17 квітня 2006р.

- Завжди конкурентні відсотки
- Вибирайте:
  Традиційний чи "Roth" IRA
- Ощадний рахунок IRA
  або IRA Сертифікат

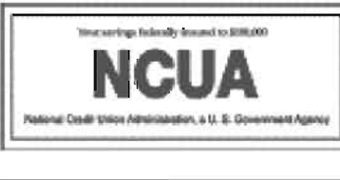
Самопоміч Selfreliance.Com

HOME OFFICE: 2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622 773-328-7500
Toll Free 1-888-222-8571

5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911
300 E. Army Trail Rd, Bloomingdale,IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300

New Jersey
734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
2200 Rte 10W Parsippany, NJ 973-451-0200

Full Financial Services

Довідайтеся заздалегідь від свого податкового дорадника, скільки ви можете вкладати на IPA. Відбір з IPA обмежено федеральним законом та іншими вимогами. Прочитайте Truth in Savings Disclosure за детальнішою інформацією. Всі вклади в IPA забезпечені федеральним урядом до $100,000, окремо від забезпечення звичайних ощадних рахунків.

Теплі зустрічі з українськими дипломатами

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Зліва: Віра Андрейчук, Борис Захарчук і ансамбль „Волошки" вітають Посла Олега Шамшура. Фото: Андреа Поритко-Жаровська

У „Свободі" (*ч. 9*) було вміщене повідомлення Посольства України в США про перебування Посла Олега Шамшура в Каліфорнії, Ілиної і Пенсильванії. Пізніше надійшли листи від учасників зустрічей з Послом О. Шамшуром і фотографії з місця подій. Володимир Павелчак з Чикаґо написав про зустріч 21 лютого працівників Українсько-американської федеральної кредитової каси „Самопоміч" з Олегом Шамшуром та новопризначеним Генеральним консулом України у Чикаго Василем Корзаченком. Президент кредитівки Богдан Ватраль розповів гостям про діяльність установи, її фінансові здобутки, ознайомив з різноманітними проєктами, які підтримує кредитівка, надаючи допомогу українській громаді. Президент Ради директорів Михайло Кос ознайомив представників дипломатичного корпусу з історією кредитової спілки „Самопоміч" та її засновниками. Член Ради директорів Ореста Фединяк привітала дружину Генерального консула України в Чикаго Ольгу Корзаченко та побажала їй усіх гараздів. Посол Олег Шамшур ознайомив присутніх з пріоритетами зовнішньої політики України у світі та США і запевнив, що, перебуваючи на своїй посаді, завжди відстоюватиме інтереси українських громадян у цій країні, а також робитиме все, щоб стосунки між Україною та її діяспорою у США всесторонньо розвивалися.

Генеральний консул України Василь Корзаченко згадав теплим словом своїх попередників – Олійника, Кирика, Протасову та Базилевського, котрі збудували міцні підвалини у взаєминах між Україною та українською громадою міста.

З Українського інституту модерного мистецтва надійшло повідомлення про зустріч 22 лютого з Послом Олегом Шамшуром, Василем Корзаченком і його дружиною Ольгою та консулом Олегом Шевченком. Гості оглянули виставку „Відповідь мистців: українське мистецтво та Помаранчева революція" та постійну колекцію, яка включає роботи відомих українських модерністів Гніздовського, Крука, Мілонадіса, Архипенка, Грищенка та інших.

З Філядельфії Андрея Поритко-Жаровська написала про зустріч 26 лютого в ґалерії ім. Олександра Б. Черника Українського освітньо-культурного центру (УОКЦ) з Послом Олегом Шамшуром, учасниками якої були також колишній конгресмен Чарлз Догерті і члени Палати Представників Конгресу США Джім Ґерлак і Алисон Шварц.

Гостя вітали хлібом-сіллю, на зустрічі виступив ансамбль „Волошки". Промовляли президент Української федерації Америки (УФА) Віра Андрейчик, президент УОКЦ Борис Захарчук, Джім Ґерлак, Олег Шамшур. Голова комітету УФА подарував гостеві „Енциклопедію України".

Посол Олег Шамшур та Василь Корзаченко з дирекцією Українсько-американської федеральної кредитової спілки „Самопоміч"

Відновлення 14-ої станиці УАВ

ГАРТФОРД, Кон. – 28 січня 14-та станиця Українських американських ветеранів (УАВ) по багатьох роках практичної неділяльності, із заприсяженням її проводу стала активною одиницею Крайової організації УАВ.

На сходинах станиці 8 листопада 2005 року було вирішено відновити діяльність і просити її визнання як активної станиці. Станиця була швидко відновлена. Відбулася зустріч-свято 28 січня, для якого парох о. мітрат Ігор Міджак надав залю церкви св. Архистратига Михаїла.

На свято прибули крайовий командир Анна Кравчук з чоловіком Бернардом, який теж є командиром 30-ої станиці у Фріголді, Н. Дж., його заступник Володимир Михайлів, крайовий обозний Степан Костецький, який є командиром 31-ої станиці у Бостоні, крайовий вебмайстер Володимир Деметро; крайовий референт Михайло Вовк. Крім того, прибули станичні командири Емрік Престаш та Карло Гарві.

Заприсяження проводу станиці почалося виконанням Національного гимну США. Провід станиці склав присягу в такому складі: Вірослав Снігурович – командир, Волтер Гринчук – заступник командира, Павло Бзовицький – ад'ютант і тимчасовий касир, Волтер Горнат – капелян.

Чин Почесного члена надано отцеві-мітратові Ігореві Міджакові, якого нагороджено грамотою за заслуги для нашої громади. Марійка Снігурович подала о. Ігореві на подушечці, покритій вишиваним рушником, відзнаку УАВ. Два члени Станиці – Генрі Джепіл і Генрі Мартін – були нагороджені Крайовою управою УАВ грамотами за участь в Другій світовій війні. Грамоти вручила Анна Кравчук. Свято відбулося в приємній, товариській атмосфері і закінчилося заспіванням Українського національного гимну.

Вірослав Снігурович

Коли це повідомлення готувалося до друку, надійшла сумна вістка про те, що Володимир Деметро помер 25 лютого 2006 р.

Вшанували...

(Закінчення зі стор. 14)

жив у сотні сотника Бродина, та зв'язкову 4-го району на Лемківщині Іванку Пилипчак, під псевдом Арета, яка возила інформації до Варшави, звідки вони були передані до західних амбасад. І. Пилипчак була схоплена Службою безпеки Польщі і сиділа довгі літа у польських в'язницях.

Ведучий програмою і д-р І. Буртик вручили Грамоти заслуги за довголітню працю в рядах ООЧСУ – Петрові Палці, за 50-літню працю у рядах ООЧСУ, Дмитрові Воху – за працю у громадських установах та управах 14-го відділу ООЧСУ та Василеві Геві, колишньому голові та членові контрольної комісії.

Зенко Галькович

УКРАЇНА І СВІТ

Яку Україну ми любимо? Думки донецьких дітей

Професор-емерит Ратгерського університету Тарас Гунчак переслав до „Свободи" статтю Світлани Мартинець з Львівської газети „Експрес", яка намагалася з'ясувати, що думають діти в Донецьку про Україну, чи ділять її на Схід і Захід, що їм розповідають про Україну вчителі на годинах історії? Подаємо розповідь авторки.

Відкриті лекції на тему „Яку Україну ми любимо?" і „Степан Бандера: зрадник чи герой?" разом з дітьми мені довелося проводити на вулиці та під дверима донецьких шкіл. З простої причини – у кляси мене не впустила місцева влада.

Спершу освітяни погодилися на зустрічі з дітьми з однією умовою: за найкращі роботи дітям – подарунки. А ще попросили звернення підкріпити листом-факсом і сказали: приїжджайте. Щоб встигнути на зустріч, довелося летіти літаком.

...Донецьк. В управлінні освіти, куди я прийшла, щойно ступивши на донецьку землю, мені сказали, що порадяться і завтра повідомлять, у якій школі буде проведено відкриту лекцію.

П'ятниця. Восьма ранку. Вже знані двері міської ради. Секретар повідомляє Олександра Лактіонова, начальника управління освіти і водночас заступника міського голови, про мене. Через напівпрочинені двері чую, що там не мають часу зі „всякими" зустрічатися. Отакої! У кабінет заходять і заходять люди. Це – керівники районних відділів освіти. Багато з них – пенсійного віку. Врешті чую: „Давай журналіста!" Як це – „давай"? Нестимуть мене чи що? Заледве переступаю поріг: „Ніяких творів, ніяких відкритих годин. Ваші теми – западенська провокація", – рішуче заявляють освітяни. Далі було ще цікавіше. Керівники казали, що не можуть змушувати дітей писати твори. Тим паче „для якоїсь там западенської" газети, ще й на такі теми. Що журналіст не може перебувати на лекції, бо , мовляв, своєю присутністю чинитиме тиск на дітей.

„Наші діти писатимуть не про Бандеру, а про Стаханова, про братні народи. Якщо такі теми підходять, можете хоч зараз йти до школи, – наполягали освітяни. – А що вони вам напишуть про Україну, а тим паче про Бандеру? Про вашого Бандеру в історії України для старших клясів лише кілька речень і нашим дітям не потрібно про нього знати". Аргументи про те, що Степан Бандера – історична постать України, видалися зайвими.

Урешті після того, як донецькі освітяни вирішили, що школярі Донецька мають писати про Стаханова та „братні народи", і кілька разів вказали мені, як „ворогу народу", на двері, було ухвалено вердикт: дітям запропонують тільки тему про Україну і управління освіти перешле нам твори поштою. Після своєї перевірки.

Ми живемо у демократичній країні? Демократичній. Тож кожен має право висловити свою думку. Іду до найближчої школи. У снігу вовтузиться дітвора. У школярів – перерва. Вони розмовляють російською, та на моє вітання намагаються відповісти якнайщиріше – українською, російською та англійською.

Пропоную школярам просто неба тему „Яку Україну ми любимо?" На мить западає мовчанка. „А не таку, яка є, а справжню!" – вигукує білявий хлопчик. „Як це – справжню? Хіба зараз Україна несправжня?" – щиро дивуюся. „Несправжня. Самі „лохи": з одні-єї сторони – Янукович, з другої – Ющенко. Обидва – брехуни. Сваряться і сваряться. Депутати на сесії б'ються. Обзивають один одного, як у нас п'янички у дворі. Кричать, що грошей нема, а самі на іномарках за сто тисяч долярів їздять. А мама зранку плакала, що немає грошей на обід до школи дати, бо за квартиру всі заплатила, – то хіба справжня Україна?".

„А я люблю Україну всю. Ось так люблю! – широко розводить рученята дівчинка з косичками. – Тато казав, що Україну розділяти не можна, бо вона у нас одна, – хукає на змерзлі пальчики дівча. „А мій казав, що Україна нікому не потрібна, а всі тільки влади хочуть, щоб нажитися", – чути з іншого боку. „А я вас розумію! Ви говорите такою мовою, як по телевізору. І я Україну люблю! – Як виросту –

(Закінчення на стор. 26)

ДО 20-РІЧЧЯ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

Фотовиставка Сергія Марченка

НЮ-ЙОРК. – 12 березня у приміщенні Українського музею відкрилася виставка робіт відомого українського фотомистця Сергія Марченка, присвячена 20-ій річниці Чорнобильської катастрофи. Впродовж майже двох місяців відвідувачі експозиції матимуть нагоду ознайомитися з закарбованим у фотографіях минулим та сьогоденням уражених територій, а також побачити документальні стрічки про життя та спогади ліквідаторів та мешканців забруднених територій.

„Основним посланням виставки є спомин трагічної спадщини Чорнобиля, численних втрат та страждань тисяч українців", - сказав у своєму вступному слові до гостей виставки Постійний представник України при ООН Валерій Кучинський.

Виставка стала першою з низки Чорнобильських заходів, які відбудуться у Ню-Йорку з нагоди 20-ої річниці катастрофи. Впродовж „Чорнобильського тижня" в ООН 28 квітня відбудеться спеціяльна пам'ятна сесія Генеральної Асамблеї ООН за участю Генерального секретаря ООН К. Анана, голови Генеральної асамблеї Я.Еліасона, адміністратора Програми розвитку ООН К. Дервіша, високих представників країн-членів та численних міжнародних організацій і фондів. Наприкінці квітня плянується проведення благодійного базару та 15-ої Міжнародної науково-практичної конференції „Здоров'я та довкілля", присвяченої вивченню медичних наслідків катастрофи.

Українські дипломати та місцева громада об'єднали зусилля з підготовки до проведення Чорнобильських меморіяльних заходів. Спільні пляни та координація дій були в центрі уваги під час погоджувальної наради, яка відбулася під головуванням Посла В. Кучинського.

Постійне представництво України при ООН

Невідомий подвиг вояка-українця

Юрій Кравець на фотографії, яку він подарував німецькій родині

Мало хто знає, що у квітні 1985 року Східня Европа ледь не зазнала ядерного забруднення через пожежу, що сталася на залізничній станції Жабинка, в Білорусі, біля Бресту. Лихо вдалося відвернути завдяки героїзму вояка-українця Юрія Кравця, який зараз проживає в Житомирі (*розповідь про подвиг Юрія Кравця за матеріялами засобів масової інформації в Інтернеті вміщено нижче. –* **Ред.***)*. Про його подвиг стало відомо тільки тепер завдяки книзі німецької журналістки Софії Рільке. „Літерний з Грейфсвальду", яка була видана в 2004 році. Софія Рільке провела власне розслідування і з'ясувала, що залізничні контейнери з відпрацьованим ядерним паливом надходили з Грейфсвальдської АЕС „Норд" в НДР на військові об'єкти Бреста, звідки переправлялися для переробки у Желєзногорськ Красноярського краю (виробниче об' єднання „Маяк" в Росії).

Співголова російської організації „Екозахист", директор антиядерної компанії Соціяльно-екологічного союзу В. Слив'як заявив, що з червня 1985 р. припинився вивіз ядерних відходів з НДР, а в 1990 р. Грейфсвальдська атомна станція „Норд" була закрита.

Про подвиг Юрія Кравця відомо також у Франції, адже серед врятованих на станції Жабинка було 12 її громадян. За цей подвиг Ю.Кравцю було вручено французький Орден Почесного Легіону.

9 серпня 2001 року, коли в Мінську в фундамент пантеону „Ядерні катастрофи XX століття" були закладені капсули зі землею японських міст Гірошіма Нагасакі , а також з районів, що постраждали внаслідок Чорнобильської трагедії, присутня на церемонії проф. Н. Муль з Франції сказала: „Завдяки Юрію Кравцю, його героїчному вчинку ядерна катастрофа і масові жертви були відвернені в 1985 році, селище Жабинка не потрапило у цей страшний перелік пантеону".

Просимо підтримати нашу ініціятиву і направити президентові „Association of World Citizens" (AWC) Дугласу Матерну звернення, про вручення Юрієві Кравцю нагороди цієї Асоціяції – кришталевої скульптурки „Рука, що тримає земну кулю". Адреса AWC: Douglas Mattern, President AWC „Association of World Citizens", 55 New Montgomery St., Suite 224, San Francisko, CA 94105. Тел.: (415) 541-9610, факс (650) 745-0640, електронна пошта: info@worldcitizens.org

Адреса Юрія Кравця: вул. Бердичевська, 41/17 Житомир, 10008, Ukraine.

З повагою,

Тарас Коваленко,
голова української громади
Іван Семенов,
голова Асоціяції екологів
Сахалін, Росія

Після закінчення Житомирської філії Київського політехнічного інституту Юрій Кравець був на півтора року покликаний до війська і служив у Рівному, де брав участь як зв'язківець у монтуванні Кузнецівської АЕС і супровожденні військових ешелонів від кордону СССР з Польщею до атомної станції.

Той квітневий день 1985 року був звичайним. Зі Східньої Німеччини прибув спеціяльний вантажний поїзд, який прямував до Красноярську. До чотирьох вантажних запломбованих вагонів причепили пасажирський. Вояки-зв'язківці сіли в Бресті до спеціяльного причіпного вагону. Серед них був і 23-річний сержант Юрій Кравець.

Їхали виключно вночі. У ніч з 12 на 13 квітня ешелон зупинився на станції Жабинка, у 12 кілометрах від Бреста. Юрій вийшов з вагона. На сусідню колію прибув пасажирський потяг „Москва – Берлін". Раптом вітер обірвав дріт електролінії, і він впав між поїздами на автоцистерну з бензиною, яка чомусь стояла тут. Авто спалахнуло. В пасажирському поїзді почалась паніка: люди вистрибували з вагонів. І тоді Юрій Кравець кинувся до палаючого бензовозу, руками вибив шибу, спромігся ввімкнути двигун і відвести авто подалі від обох поїздів. Коли біг назад, втікаючи від вибуху, то побачив на сходах вагону маленьку дівчинку. Він встиг схопити її і накрити власним тілом. У цю ж мить гримнув великий вибух...

Тоді ніхто не знав, що таємний спеціяльний поїзд перевозив ядерне пальне з німецької Грейфсвальської атомної станції – тисячі тон ядерних відходів. Пожежа могла спричинитися до величезного лиха – територію Білорусі і України накрила б велетенська ядерна хмара, сотні тисяч людей треба було б евакуювати, а назва Жабинки стала б прототипом ядерної катастрофи. Це було за рік до Чорнобиля...

Юрій Кравець передав дівчинку її батькам – молодій німецькій сем'ї. Вони злякалися, коли побачили кров на тілі дитини, але Юрій пояснив, що то кров з його поранених відламками від вибуху рук. Батьки 5-річної Барбари і Юрій Кравець обмінялися фотографіями на пам'ять.

Керівники Юрія Кравця звернулися до Москви з проханням нагородити вояка медалею „За відвагу". Тільки через кілька років з Міністерства оборони СССР повідомили, що на станції Жабинка нічого не сталося і нагороди не буде. Це діялося за умов тотальної совєтської секретности: секретний поїзд, секретна пожежа, секретний подвиг... Один з ізалізничників відвіз Юрія до близької лікарні, де йому подали допомогу.

За наказом командування Юрій ніколи і нікому не розповідав про пожежу на станції.

Через 15 років 20-літня Барбара Мачула разшукала свого рятівника через газету „Голос України". „Ми поверталися з туристичної подорожі до СССР, – писала Барбара. – Біля кордону поїзд зупинився. І ми побачили палаючий бензовоз... Пролунав вибух, але вояк закрив мене своїм тілом... Потім мій тато і вояк обмінялися фотографіями. На звороті фотографії вояка було його прізвище – Ю. Кравець. Шановний Ю. Кравець! Де б ви не були, відгукніться, адже я вважаю вас своїм другим батьком".

Вони зустрілися в Києві. А в Німеччині вийшла книга про події на станції Жабинка. Німецька журналистка Софія Рільке прочитала секретні документи про перевезення ядерного палива. Стали відомі маштаби можливої катастрофи, якої вдалося уникнути завдяки воякові з України.

Тепер Юрій Кравець працює заступником начальника управління Пенсійного фонду в Житомирській області. Залишились шрами на обох руках. Недавно подвиг Ю. Кравця визнали в Україні – він дістав нагороду від Міністерства надзвичайних ситуацій. Про його подвиг розповіли читачам газети „Київські відомості", „День", „Факти", журнал „Військо України", інші видання.

Левко Хмельковський

„Помаранчева революція" в книжці Аскольда Крушельницького

ЛОНДОН. – У листопаді 2004 року очі всього світу були звернені на Україну та її народ, який піднявся та повалив скорумпований та нечесний уряд – сталася Помаранчева революція.

В своїй англомовній книжці „Помаранчева революція", яка вийшла 14 березня цього року, журналіст Аскольд Крушельницький повертається до країни народження своїх батьків, щоб записувати історію цієї надзвичайної, але мало відомої в Англії европейської країни та пояснитиназрівання цієї важливої революції. Він розповідає про вагомість України в імперії СССР і про те, що,незважаючи на її розпад, Кремль далі мав надзвичайні впливи на Україну і вперто намагався їх увічнити.

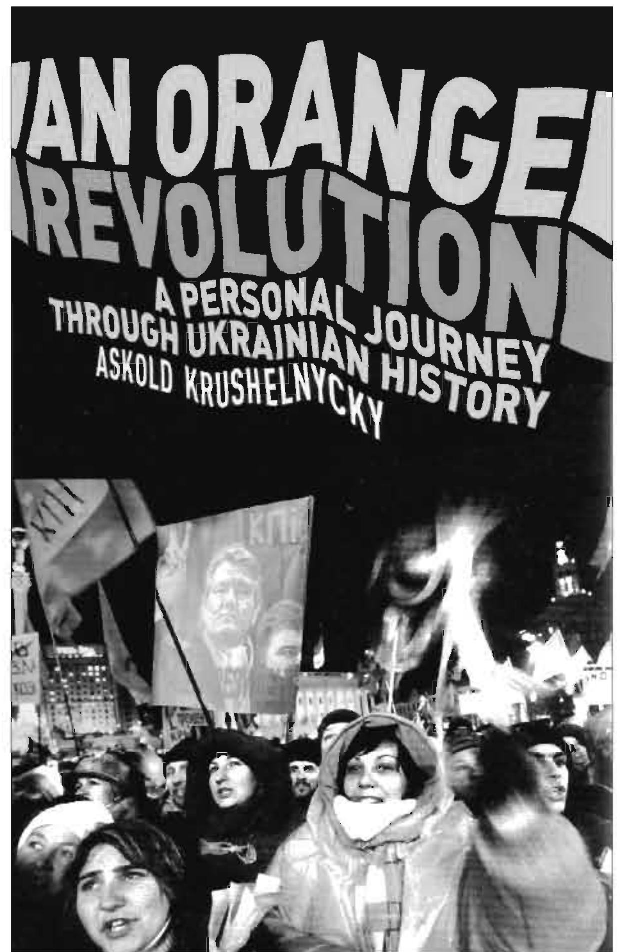
Під час виборів 2004 року президент Росії Володимир Путін надав солідну кількість грошей, щоб посприяти перемозі свого союзника Віктора Януковича, наївно гадаючи, що українці не протестуватимуть проти фальсифікацій. Одначе тим разом така безличність і шахрайство змусило тисячні маси звичайних людей вийти на вулиці та демонструвати. Удекоровані помаранчевим кольором опозиційної партії маси демонструючих скандували ім'я їхнього провідника Віктора Ющенка.

Аскольд Крушельницький в дні Помаранчевої революції в Києві

А. Крушельницький розповідає цю незвичайну історію з журналістською вервою та об'єктивністю. Він також подає дуже особисті елементи в неспокійній історії України та описує, як післявоєнна історія драматично впливає на його родину і друзів.

Незважаючи на застрашування та погрози насильства, вбивство відомого журналіста, спробу отруєння В. Ющенка – український люд вистояв і домігся зміни. Епілог А. Крушельницького доводить події до грудня 2005 року та передбачає сценарії виборів у березні 2006 року. Точніші інформації можна отримати, звертаючись до Пру Ровландсон або Клер Джексон електронною поштою: Jacksonrowlandson@randomhouse.co.uk

Обкладинка книжки „Помаранчева революція"

Микола Кіндратишин - переможець конкурсу автодизайнерів

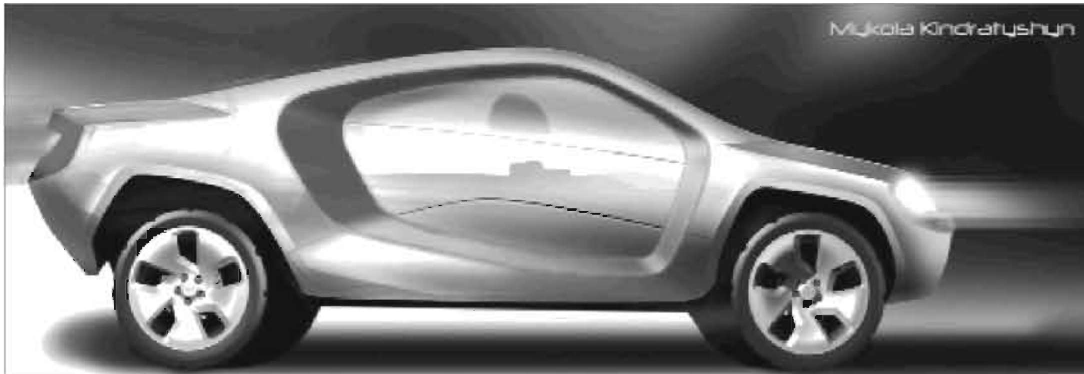
Коледж, у якому в Дітройті вчиться на другому курсі Микола Кіндратишин, готує фахівців з конструювання автомобілів – автодизайнерів. Щоб заохотити молодь до творчого пошуку, безпосередньо пов'язаного з виробництвом автомобілів, і виявити обдарованих учнів, різні автомобільні компанії щороку проводять у коледжі конкурсні змагання студентів, які тривають впродовж семестру. Цього року такий конкурс оголосила компанія „PPG", яка спеціялізується на засклені авт.

Студенти наполегливо готували свої проєкти. Конкурсна комісія визначила, що переможцем став Микола Кіндратишині йому вручена найвища стипендія компанії – тисяча долярів.

Юнак приїхав до Америки у 1995 році, 11-літнім. Його батьки Анна і Володимир працювали в Івано-Франківську архітекторами. У нього є ще старша сестра Ольвія.

Презентації проєктів відбулися в коледжі і в компанії. Звісно, перемога в конкурсі ще не означає автоматичного впровадження проєкту у виробництво авт, але прізвища кращих авторів не будуть забуті.

Через два роки Микола Кіндратишин закінчить навчання і – хто знає? – може стане відомим американським автодизайнером українського походження. Побажаймо йому успіху!

Проєкт Миколи Кіндратишина

Микола Кіндратишин

Створюється заповідник в маєтку Симиренків

На берегах Вільшанки по весні утопає в садах Млієв – мальовниче, колись одне з найвідоміших і найбільших сіл України, яке якось притихає природним спокоєм по перших грудневих морозах. Сьогодні тут 4,250 жителів, переважно люди похилого віку.

За програмою „Золота підкова Черкащини" в Млієві створюється історико-культурний заповідник, до якого увійдуть: центральна садиба Мліївського науково-дослідного інституту садівництва ім. Л. Симиренка, дендропарк – пам'ятка садово-паркового мистецтва, поодинокі столітні дерева та чагарники, що збереглися з другої половини XIX століття (в парку ростуть рідкісні тюльпанове дерево, горіх манжурський, листвениця сибірська, гінкго, софора японська, залізне дерево, горіх чорний, катальпа граціозна, магнолія подублолиста, сумах пухнастий), меморіяльний будинок родини Симиренків, побудований в 1850–1855 рр., в якому розташований музей, будинок науковців, побудований за проєктам М. Сакса в 1926–28 рр., будинок родини Яхненків, побудований в 1844 році, інші будівлі, родинна Свято-Троїцька церква, побудована в 1858 р. Навколо церкви було сімейне кладовище з надмогильними пам'ятниками, але в 1936-37 рр. воно було знищене.

Територію центральної садиби перетинає річка Вільшанка, на якій споруджено каскад ставків. Також в заповідник будуть входити землі Хропалевого хутору, на якому проживав Олексій Хропаль, одружений з рідною сестрою Платона Симиренка – Наталією. На Хропалевому хуторі бував Т. Шевченко.

Туристичний маршрут „Золота підкова Черкащини" проходитиме селами Тараса Шевченка та його сестри Катерини Красицької, древньою Чигиринщиною, де вже через с. Суботів прокладена добра траса, відремонтована родова церква Богдана Хмельницького, в якій похований гетьман, а також через Млїв, який з землями „був даний на булаву Хмельницькому". Але відновити колишню садибу Симиренків нелегко.

Старовинні церковні дзвони і високу дзвіницю пам'ятають лише мліївчани старшого віку. В 1935 році, знімаючи хрест з високого куполу двопрестольної Успенської церкви, розбився насмерть житель села. З розібраної цегли виклали дорогу Млїв – Старосілля, а частину віддали на будівництво хати ланкової-п'ятисотенниці сталінської доби Марії Демченко.

Зруйнували Свято-Успенську церкву остаточно в роки радянсько-німецької війни, тепер на місці церкви та кладовища знаходиться „Будинок культури". Проте нове життя прокладає шлях в Україні: відроджуються і будуються нові храми, церкви. В 2004 році почалося будівництво Успенського храму, як кажуть – „толокою", громадою та з допомогою підприємців В. Осовітнього, В. Доценка та інших. Так поступово зростає інтерес до минувшини, культури рідного краю, материкової Батьківщини. На початку 1990-их років значні проблеми виникли в Симиренківському інституті – після того, як Академія аграрних наук відокремила всю виробничу базу, і залишила науковців практично без полігону для відпрацювання своїх винаходів. Але попри все рідне село для кожного завжди найдорожче. Цю любов до рідної землі, до єднання народу українці увібрали з молоком матері, це – у крові, це оспівано в народних і кобзарських піснях.

В 2003 р. появились лавреати нагород імені родини Симиренків та імені С. Гулака-Артемовського, сталося духовне відродження фестивалю „Садок вишневий коло

(Закінчення на стор. 30)

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт Сергія Салова – це справді втіха

ТОРОНТО, Канада. – Мистецькі імпрези, успішні під кожним оглядом на сто відсотків, трапляються рідко, але концерт піяніста Сергія Салова, який відбувся 1 березня в Ґлен Ґулдстудії в Торонто, був беззастережним успіхом.

Переможець Міжнародного музичного конкурсу 2004 року в Монреалі Сергій Салов народився в Донецьку в 1979 році, де скінчив спеціяльну музичну школу. Баклавреат з музики піяніст одержав у Фрайбурґу, Німеччина, а ступінь маґістра – в „Guildhall School of Music", в Лондоні, Англія. Тепер піяніст живе в Штразбурзі.

Вплив головних шкіл фортепіянного мистецтва відчувається в дуже яскравій, запальній, але завжди у витонченій грі Сергія Салова. Йому Бог дав не лише величезний талант, але і феноменальний музичний апарат, який він вживає настільки правильно, що, здається, може грати безконечно без фізичного вичерпання чи втрати концентрації. В грі Сергія Салова відчувається поєднання емоції і теплоти з інтелектуальним усвідомленням можливостей інструменту та вимог творів, які він виконує.

На концерті першого березня Салов грав майже виключно твори романтиків: Шумана, Шопена, Ліста, Брамса, Лисенка та Й. Шрауса. Цей репертуар Салов грає дуже добре – у нього гарний, теплий звук, широкий діяпазон звучання, легка, філіґранна техніка.

Все ж таки найкраще С. Салов грає твори українських композиторів. Він дуже тонко відчуває особливості української народної музики. Добре знайома Друга рапсодія Лисенка під пальцями Салова звучала зовсім по-новому – справді захоплююче. Чути було типові тембри народних інструментів, ліричну імпровізацій, пульсуючий танцювальний ритм та бездоганну фортепіянну техніку.

Найцікавішою точкою програми концерту була сюїта Ігоря Шамо „Гуцульські акварелі", написана в 1971 році. Цей твір використовує гармонію XX століття та спеціяльні віртуозні можливості фортепіяна. Місцями він дещо звертає наші думки до французьких імпресіоністів, але найбільше відчувається вплив гуцульської музики.

Мені здається, що з усіх аспектів таланту Сергія Салова найяскравішим є його відчуття кольору в музиці та його майстерність у відтворенні кольору засобами найрізноматніших „туше" та педалізації.

Коли С. Салов грав „акварелі" то, звучав не рояль, а звучали Карпати з їхніми співами, музиками, водоспадами, дощем та „легенькою пеленою туману". Цей музично складний, довгий твір з незвичайними, дисонантними гармоніями С. Салов доніс до душі кожного слухача і викликав ентузіястичні оплески.

Було приємно бачити на концерті людей різного віку, але музично тямущих. Присутність молоді і дітей в певній мірі можна завдячувати Українському музичному фестивалю, який виховує вже друге покоління любителів української музики (було багато знайомих молодих облич) і який цього року нагородив найвидатніших учасників Фестивалю квитками на концерт.

Велика подяка належиться Комітетові, створеному для влаштування концерту. Надіємося, що він продовжуватиме свою просто необхідну для культурного українського Торонто працю, і що ми регулярно будемо слухати наших мистців.

Тетяна Ткаченко

Ця передвиборна...

(Закінчення зі стор. 5)

відкритим змаганням – після 70 років совєтського панування і 14 років корумпованої автократичної влади.

„Україна має систему демократичних законів, і їхнє практичне застосування починає консолідуватися, – сказав О. Мотиль. – Діє пропідприємницька, проринкова, прозахідня орієнтація в усіх головних політичних партіях. Не залишилося жодної неконтрольолованої сили в Україні. Тому майже зовсім не важливо, хто виграє“.

Три особистості, які змагаються за голоси, очевидно, мають іншу думку, і саме ці особистості зробили виборчі змагання такими публічними, як і історичними.

Трагічним гером є В. Ющенко, колишній головний банкір, лице якого було спотворене спробою його вбивства. Він погеройськи привів Помаранчеву революцію до перемоги, одначе тепер є свідком, як зменшилася його популярність – через певну нерішучість, неефективне управління і через те, що ніхто з колишніх злочинців не сів на лаву підсудних. Він залишиться президентом до 2009 року і матиме право призначити свого міністра оборони і міністра закордонних справ. Але конституційні зміни диктують, щоб він поділив свою владу з будьяким прем'єр-міністром, призначеним Верховною Радою, обраною в неділю. Його турботою є Ю. Тимошенко колишня союзниця, яку називали „газовою королевою“ – з огляду на гроші, котрі вона заробила як один з гравців в ділянці торгівлі енергоносіями. Вона стала улюбленицею націоналістів за її відверті висловлювання.

В. Янукович є загартованим колишнім кримінальником, який в підлітковому віці став сиротою. Його критикували в пресі за неграмотне написання слова („проффесор“) в документі незаконного надання університетського ступеня. Все ж він вважає, що його підхід є найрозумнішим і його партія з тривалою плтформою та ідеологією дозволить йому перетривати навіть об'єднану помаранчеву коаліцію.

Не здивуйтеся, коли вислід недільних виборів виявиться не тривалим. Україна може зазнати ще якогось періоду хитання і несолідного коаліційного уряду, і це може бути недобрим для ефективного урядування, але не мусить бути недобрим для демократії. „Що зовні виглядає хаосом, насправді є демократією в дії, – сказав О. Мотиль. – Україна змінилася глибше, ніж більшість людей це усвідомлює“

Яку Україну...

(Закінчення зі стор. 20)

стану Президентом, і ніхто не буде красти, вбивати, буде праця і не буде бідних".

Підходить зграйка старшоклясників. Коротко розповідаю про мету візити. Двоє раптом заквапилися і пішли геть. Інші обступили мене тісним кільцем: „У школі нам не дають говорити про Україну, а українською ми розмовляємо лише на лекції української мови та літератури. Вчителі вважають, що ми повинні думати так, як думають наші батьки. Вони гадають, що ми нічого не розуміємо. Україну не можна ділити на схід і захід, її вже не раз ділили і що з того виходило? Але й з Росією не треба сваритися, вона – наш сусід. От посварилися і яку маємо ситуацію з газом?".

До нашого гурту підходять інші школярі. Двоє з хлопчаків стали, як вони кажуть „на атасі", тобто на сторожі. „Щоб вчителі зненацька не підійшли. Бо „так дадуть нам за Україну, що не знаємо, чи й школу вдасться закінчити". Діти розповідають, як у сусідній школі їх друг Андрій на лекції географії запитав вчителя про те, чому намагаються розділити Україну на схід і захід, то вчитель його з уроку вигнав, а потім батьки до школи цілий тиждень ходили.

Ще одна школа Донецька. У коридорі гамірно. „Хлопці, хто такий Степан Бандера: зрадник чи герой?". Та замість відповіді чую радісне: „О! Львов!". „А звідки знаєте, що я зі Львова?" – „А у нас там друзі є. Ось Сашко і Дмитро у вас на Різдво були. Колядувати вже вміють. І в горах на лижах каталися". – „І що, не боялися до „западенців" їхати?" „Боялися. Нам всі казали, що там самі бандери і націоналісти. Але молодь вже так не думає. А старші й досі кажуть, що там, на заході, їх битимуть".

„І все-таки – хто такий Степан Бандера?" – допитуюся. „Чесно? Не знаємо. Ми з десятої кляси. Нам ніхто про Бандеру не розказував. Нам увесь час про Вітчизняну війну розповідають, ветерани приходять на уроки. Може, хто з одинадцятої знає", – щиро намагаються відповісти на моє запитання.

„Степан Бандера хотів самостійної України. За те його й отруїли радянські розвідники у Німеччині", – тихо каже синьокий хлопчина. „А ти звідки знаєш?". „В Інтернеті прочитав", – знову тихо відповідає. Діти принишкли. Як і в попередній школі: три юнаки стоять на чатах. „Я листувалася з дівчинкою з Чернівців. Недавно мене викликала клясний керівник і сказала, щоб я перестала писати їй листи, бо матиму проблеми з оцінками", – каже 16-річна юнка.

Ще довго діти „думали вголос" про Україну. Одні прагнуть, щоб російська мова була офіційною, хтось хоче скоріше закінчити школу і поїхати на заробітки в іншу країну. Інші по-дорослому казали, що між людьми заходу і сходу України немає ворожнечі – її придумують, щоб люди були залякані, бо тоді ними легше керувати. Були й такі школярі, котрі, зачувши українську мову, оббігали нас здалеку. Але ніхто із них не хотів відділити шмат України чи розділити її на схід і захід. Донецькі діти говорять російською і не знають, хто такий Степан Бандера, та вони люблять Україну всім серцем. Хоч вважають її несправжньою.

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи“

Отець Ярослав Свищук. „Лелеки, повертайтеся назад“ – спогади священика, який після довгих мандрів по світу знову проходить місцями дитинства та молодости. Повернення в минуле виникає ніби саме по собі, чергуючись з богословськими роздумами, пастирськими настановами та поетичними відступами. Видавництво „Свічадо“, Львів,2004 рік.

Семен Кріслатий. „Щастя через любов до вічности“ – це сповідь українця-патріота про пережите і передумане...До збірки увійшли твори, написані, переважно, ще до проголошення незалежности України. Видавництво „Майдан-Тернограф“, Клівленд-Тернопіль-Київ, 2005 рік.

Дослідна фундація ім. О. Ольжича в США. „Київська весна“ – книга є документально-публіцистичним виданням, що висвітлює суспільно-політичну атмосферу в радянській Україні 1987 – 1988 років. Видавництво „ім. Олени Теліги“, Київ, 2005 рік.

Роман Рахманний. „Роздуми про Україну“ – вибрані есеї та статті (1945 –1990 роки). Видавництво Товариства „Просвіта“, Київ, 1997 рік.

„Літературно ідеологічні напрямки в Західній Україні (1919 – 1939 роки)“. Видавництво „Четверта хвиля“, Київ, 1999 рік.

Федір Погребенник. „Публіцист мислі й серця“ – збірник праць на пошану 80-річчя Романа Олійника-Рахманного. У книгу увійшли праці відомих науковців в Україні та в діяспорі. Видавництво „Четверта хвиля“, Київ, 2000 рік.

Анна Кульчицька. „Орнамент трипільської культури і українська вишивка XX ст.“. Видавництво „Атлас“, Львів, 1995 рік.

Новий конґрес істориків відбудеться в Луцьку

Третій Міжнародний конґрес українських істориків „Українська історична наука на шляху творчого поступу” відбудеться в Луцьку 17–19 травня 2006 року, у Волинському державному університеті ім. Лесі Українки. Організаторами конгресу є Міністерство освіти і науки України, Українське Історичне Товариство (Україна, Америка, Канада), Інститут історії НАН України, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України і Світова Наукова Рада при СКУ, у співпраці з Історичною секцією УВАН у США. На почесного голову конґресу запрошено Президента України Віктора Ющенка.

До Організаційного комітету увійшли 27 істориків, а до Програмного комітету – 14 дослідників, які репрезентують різні університети та наукові установи в Україні і західній діяспорі.

Конґрес відбувається в ювілейному році, в якому відзначаємо 140-ліття народження Михайла Грушевського, найвидатнішого українського історика, і 40-ліття нової галузі науки грушевськознавства, яка народилася на сторінках журналу „Український Історик” в 1966 році.

Тематика III Конгресу істориків охоплює такі напрями: „Стан, проблеми і тенденції сучасної історіографії”, „Джерелознавство та спеціяльні історичні дисципліни”, „Грушевськознавство”, „Українське державотворення: історія та перспективи”, „Рух Опору в Україні в Другій світовій війні”, „Етнічні українські землі поза межами сучасної України”, „Історія української діяспори”, „Християнська Церква в історичній долі українського народу”, „Україна в сучасній світовій та європейській геополітиці”, „Проблеми збереження національних культур в умовах глобалізації сучасного світу”, „Всесвітня історія у дослідженнях українських вчених: модерні підходи та інтерпретації” і „Теорія і методологія історії”.

Луцьк 2006 р.

Спеціяльна сесія буде присвячена історії України під час Другої світової війни, включаючи ґенезу і розвиток УПА та діяльність ОУН й інших політичних середовищ. Окрему увагу буде присвячено ґеноцидові українського народу в XX столітті.

Передбачається участь у конґресі істориків з України, Польщі, Німеччини, Франції, Америки, Канади та інших держав.

За детальнішою інформацією просимо звертатися за електронними адресами: romir@lt.ukrtel.net, а також поштовими: 43025, Україна, м. Луцьк Волинської области, проспект Voli, 13, Волинський державний університет імені Лесі Українки, каб. 93, проректор з навчальної роботи проф. Гаврилюк Світлана або Ukrainian Historical Congress, c/o UHA, P. O. Box 312, Kent, Ohio, 44240.

Організаційний і Програмний комітет будуть вдячні українським установам в діяспорі за допомогу в проведенні цього важливого конґресу і виданні конґресових наукових збірників. Добровільні пожертви можна висилати на вище подану адресу.

Українське Історичне Товариство

СПОРТ

Параолімпіяда – 2006

Збірна України виборола третє місце в медальному заліку Параолімпійських ігор, які закінчилися 19 березня у Турині. На рахунку українських спортсменів 25 медалей, 7 з яких – золоті, 9 – срібні та 9 – бронзові. Перше місце посіла збірна Росії, яка має 33 медалі (13-13-7), друге – Німеччини (8-5-5).

Чотириразова параолімпійська чемпіонка Олена Юрковська визнана найкращою спортсменкою Параолімпійських ігор у Турині. Таке рішення прийняв Організаційний комітет IX зимових Параолімпійських ігор. О. Юрковська виборола 4 золотих, 1 срібну та 1 бронзову медалі. По одному золоту завоювали Віталій Лук'яненко, Олег Мунц та Юрій Костюк, по 2 срібних медалі на рахунку Юлії Батєнкової та Юрія Костюка, по одній срібній медалі вибороли Тетяна Смирнова, Людмила Павленко, Світлана Трифонова, Віталій Лук'яненко та Олена Юрковська.

Людмила Павленко принесла команді 3 бронзові медалі, 2 бронзові медалі на рахунку Юлії Батєнкової і ще одну бронзу вона спільно з Оленою Юрковською завоювала в естафеті. Бронзовими призерами ігор також стали Світлана Трифонова, Сергій Хижняк, Юрій Костюк. Чоловіча трійка у складі Олега Мунца, Віталія Лук'яненка та Владислава Морозова завоювала бронзову медалю в естафеті.

Державні нагороди переможцям Олімпіяди

16 березня Президент Віктор Ющенко вручив державні нагороди переможцям XX зимових Олімпійських ігор у Турині. Лілія Єфремова (бронзова медаля з біятлону), та Олена Грушина (бронзова медаля з фігурного ковзання), нагороджені орденами княгині Ольги III ступеня. Руслан Гончаров, партнер Олени Грушиної, нагороджений орденом „За заслуги" III ступеня. Тренери спортсменів удостоєні почесного звання „Заслужений працівник культури і спорту України".

„Головний висновок, який держава повинна зробити після Олімпіяди, – необхідність створення сучасних спортивних баз", - переконаний В. Ющенко. Зокрема йдеться про реконструкцію зимової бази в Тисовці, літніх баз у Криму, а також розбудову майданчиків для ігрових видів спорту в селі Гореничі, що на Київщині. Він нагадав, що найближчим часом відбудеться засідання Національної ради з питань фізичної культури і спорту, присвячене питанням удосконалення спортивної інфраструктури.

Київський міський голова Олександер Омельченко вручив переможцям XX зимових Олімпійських ігор документи на мешкання в столиці. Олена Грушина та Руслан Гончаров отримали двокімнатну квартиру в новому будинку по вулиці Алматинській, а Лілія Єфремова – однокімнатну квартиру в будинку по вулиці Георгія Ґонгадзе – колишній вулиці Машинобудівників. Обидві квартири розташовані на лівому березі Дніпра.

В Міністерстві внутрішніх справ Лілії Єфремовій за успішний виступ на Олімпійських іграх міністер Юрій Луценко вручив погони лейтенанта, грошову премію і ключі від авта „Шкода- Октавія".

Спортивна гімнастика

У французькому місті Ліоні 19 березня завершився етап Чаші світу зі спортивної гімнастики. На рахунку українців – дві медалі: в опорному стрибку срібними призером став Андрій Ісаєв, у вільних вправах третє місце виборола Ольга Щербатих.

Стрільба з лука

В еспанському місті Хаені 19 березня завершився чемпіонат Европи зі стрільби з лука в приміщенні. У чоловічих командних змаганнях українці завоювали золоті медалі чемпіонату Европи, перемігши у фіналі команду Італії. В фіналі Україна – Італія юніорська збірна України здобула золото.

Художня гімнастика

19 березня в Києві відбувся міжнародний турнір з художньої гімнастики на здобуття Ґран-прі 2006 „Чаша Дерюгіної – Нафтогаз". В турнірі взяли участь спортсмени з України, США, Росії, Японії, Еспанії, Греції – всього з 24 країн світу. Гімнастика. Чашу переможця здобула українка Наталя Годунко, яка показала найкращий результат у трьох видах з чотирьох (булавах, стрічці, скакалці), а у вправах з м'ячем була другою. Ганна Безсонова з України показала другий результат, третє місце – в Інни Жукової з Білорусі.

Джудо

19 березня на відкритому чемпіонаті Ню-Йорку з джудо Україну представляли дніпропетровські джудоїсти.

Золоті медалі завоювали Валентин Греков (90 кг) і Віталій Полянський (понад 100 кг), срібло – у Іллі Чімчіурі (81 кг), бронзову нагороду має Віталій Ванян (60 кг).

На Етапі Чаші світу в Таллінні (Естонія) українські джудоїстки вибороли три нагороди – срібні медалі Ольга Суха (Рівне, 48 кг) і Марина Прищепа (Київ, 70 кг), бронзу – Ольга Старубінська.

На фото: українська гімнастка Ганна Безсонова виступає на міжнародному турнірі. *Фото УНІАН*

Козацьке свято „Волинська січ"

РІВНЕ. – 11-12 березня відбувся I Всеукраїнський фестиваль козацьких бойових та традиційних мистецтв „Волинська січ", на який приїхали представники шкіл бойового гопака та спасу з різних куточків України.

Було проведено відкритий обласний турнір з українського рукопашу „Спас". Два дні на базі спортивного комплексу „Авангард" відбувалися напружені поєдинки між представниками шкіл національних бойових мистецтв. В змаганнях взяли участь спортсмени місцевого осередку асоціяції джиуджитсу. У своїх вагових категоріях перемогли Петро Чудовець та Володимир Гусарук з Рівного. Гарний бій провів інший представник міста– Сергій Лук'янчук, який в бою проти старшого та досвідченішого киянина посів друге місце.

Фестивальні змагання

Завершенням фестивалю стала концертно-показова програма в залі підприємства „Текстильник", у якій був театралізований виступ Київської школи козацького традиційного бойового мистецтва „Спас" під назвою „Молодий Іван Сірко", багатий на акробатичні елементи та стрибкову техніку виступ Дніпропетровської реґіональної школи козацького бойового мистецтва „Спасштурм", виступи шкіл бойового гопака з традиційною козацькою зброєю – шаблями, ціпами, булавами та келепами. Багатьом став несподіванкою однотан зі звичайними селянськими вилами. Серед показових виступів гарно виглядала демонстрація техніки жіночої школи „Асгарда". Настрою гостям додала жартівлива сценка рівненських спасівців „Як наші діди парубкували". На загальній нараді представників шкіл національних бойових мистецтв було прийнято рішення зробити його традиційним, тим більше, що лише в Рівненській області Обласна державна адміністрація затвердила та реалізує програму розвитку Спасу і Бойового Гопака „Козацькому роду нема переводу".

Змагання з йоґи

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, ЛЮТИЙ 2006 р.

100 дол.	Бігун Ярослав	Вашінгтон, ДС
	Кривих Олександер	Лорейн, Огайо
	Дейчаківський Юрій	Норт Потомак, Мд.
	УАКРада у пам'ять д-ра Романа Барановського	Норт Порт, Фла
65	Модрицький Зиновій	Чікаго,Іл.
60	Ілків Василь	Монреал, Кве. Канада
	Лисняк Роман	Гемпстед, Н.Й.
55	Кусь Ольга	Порт Шарлот, Фла
	Перейма Марта	Арлінгтон, Ва.
	Таничицький Орест	Клифтон, Н.Дж.
50	Бандрівський Павло	Чікаго, Іл.
	Болонка Василь	Батлер, Па.
	Паньков Галина і Степан	Порт Шарлот, Фла.
	Патриних Аня і Юрій в пам'ять Марії і Йосифа Лисогорів	Вітон, Мд.
	Скоцень Володимир	Ст. Айленд, Н.Й.
	Джулай Ірина і Павло	Ґросе Пт. Шор, Миш
	Ґрант Анна	Фейр Порт, Н.Й.
	Іванонин Олена і Зенон	Вестал, Н.Й.
	Подпірна Роксоляна	Вайтстон, Н.Й.
	Стецура Іван	Мідлбург Гт., Огайо
45	Яріш Ірина	Етобіко, Онт., Канада
	Мусій Юрій	Етобіко, Онт., Канада
35	Скрибайло Степан	Шарлотсвіл, Ва.
	Бадинський Йосип	Фінікс, Аризона
	Бекерська Дарія	Таксідо Парк, Н.Й.
	Бідановський Богдан	Коледж Поінт, Н.Й.
	Храплива Марія	Матаван, Н.Дж.
	Данилюк Володимир	Рендолф, Н.Дж.
	Галамай Марта	Ню-Йорк, Н.Й.
	Ярош Степан	Кінелон, Н.Дж.
	Кей Лідія	Валінгфорд, Па.
	Ломага Мирослав	Ветерсфілд, Кон.
	Мостович Леонід	Понте Ведра Біч, Фла.
	Ратич Іванна	Едісон, Н.Дж.
30	Балтарович Марія	Норт Порт, Фла
25	Адамків Модест	Філаделфія, Па.
	Кібузинський Юрій	Ґейтерсбурґ, Мд.
	Колісник Роман	Торонто, Онт. Канада
	Полон Оксана	Пен Ян, Н.Й.
	Шкляр Степанія	Садбурі, Онт. Канада
	Волошин Володимир	Ест Айслип, Н.Й.
	Байко Петро	Парма, Огайо
	Банік Віра	Ст. Леонард, Кве. Канада
	Копач Б.	Ріджвуд, Н.Й.
	Кріслатий Марія і Семен	Клівленд, Огайо
	Кузик Юрій	Ґлен Елин, Іл.
	Плещин Надя і Павло	Маямі Шорс, Фла.
	Полотнянка Ірина	Ґлендейл, Каліф
	Пундій Павло	Чікаго, Іл.
	Шепелявий Данило	Скенектеді, Н.Й.
	Вибачинський Юрій в пам'ять покійного Остапа Гаца	Анагайм, Каліф.
	Зелі Наталія М. і Євген Б.	Шорт Гілс, Н.Дж.
20	Благій Мирон	Спрінг Валей, Н.Й.
	Дмитришин Віра і Петро	Маршфілд, Мас.
	Юрницький Роман	Ню Бритен, Кон.
	Кушнір Ірина	Філаделфія, Па.
	Левицька Віра	Ню-Йорк, Н.Й.
	Сосяк Василь	Форест Гілс, Н.Й.
	Далявич Люба	Рочестер, Н.Й.
	Давидович Христина і Юрій	Лівінгстон, Н.Дж.
	Гоголь Михайло	Етобіко, Онт. Канада
	Маренюк Богдан	Монреал, Кве. Канада
	Трищук Степанія	Бафало, Н.Й.
	Пиялі Петро	Твін Лейкс, Віск.
15	Берович Галина	Силвер Спрінг, Мд.
	Данилейко Іван	Воррен, Миш
	Довбенко Катерина	Ґібсонія, Па
	Ґелембін Василь	Норт Порт, Фла
	Ґенджор Іван	Юніон, Н.Дж.
	Гафткович Ірина	Рочестер, Н.Й.
	Голик Володимир	Торонто, Онт. Канада
	Губчак Анна	Лейк Зюріх, Іл.
	Кашинський Юрій	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Крижанівська Віра	Лонг Айленд, Н.Й.
	Кузьма Орест	Ветерсфілд, Кон.
	Маленка Микола	Ювінг, Н.Дж.
	Малинич Люба	Вінгерст, Н.Й.
	Моль Віра	Норт Олмстед, Огайо
	Назаревич Віталія	Фінікс, Аризона
	Обернишин Ярослав	Джамейка, Н.Й.
	Перехліба Михайло	Торонто, Онт. Канада
	Поліщук Петро	Чиктовага, Н.Й.
	Процик Люба	Спрінгфілд, Ва.
	Пундій Павло	Чікаго, Іл.
	Ріба Меланія	Валінгфорд, Па.
	Романів Володимир	Філаделфія, Па.
	Шутер Р.	Рочестер, Н.Й.
	Шеп Петро	Чікаго,Іл.
	Шкопляк Тимофій	Ест Гановер, Н.Дж.
	Сокан Евгенія	Моррістаун, Н. Дж.
	Сташів Деннис	Мідлсекс, Н.Дж.
	Стойко Володимир	Гайланд Парк, Н.Дж.
	Валчук Володимир	Керґонксон, Н.Й.
15 дол.	Волошин Марія і Григорій	Форест Гілс, Н.Й.
	Зарицька Лідія	Парк Рідж, Іл.
	Берегулько Павло	Коламбія, С. Кар.
	Бойко Михайло	Торонто, Онт. Канада
	Боднарук Марко	Бреквіл, Огайо
	Лаврін Надія	Стерлінг Гайтс, Миш
	Лещишин Петро	Рочестер, Н.Й.
	Михновська Любомира	Клівленд, Огайо
	Саляк Василь	Ню Гоуп, Па.
11	Наконечний Михайло	Парма, Огайо
10	Андрусюк Андрій	Ест Гановер, Н. Дж.
	Андрусяк Марія	Воррен, Миш
	Бардин Ігор	Торонто, Онт. Канада
	Бакун Ірина	Ґолфпорт, Фла.
	Боднар Олександра	Трой, Н.Й.
	Богданів Віталій	Силвер Спрінг, Мд.
	Борис Іван	Керґонксон, Н.Й.
	Бурій Тарас	Парма, Огайо
	Хай Йосафат	Норт Ройлтон, Огайо
	Чировська Іванна	Темпе, Ариз.
	Хомин Михайло	Лігайтон, Па.
	Чмола Ольга	Делі, Н.Й.
	Данилишин М.	Вудсайд, Н.Й.
	Дерко Віталій	Лортон, Ва.
	Дмитраш Василь	Клірвотер, Фла
	Дудич Ольга	Нюарк, Н.Дж.
	Душновський Павло	Гіллсайд, Н.Дж.
	Фединець Оля	Ест Гартфорд, Кон.
	Фітко Марія	Рівер Вейл, Н.Дж.
	Ґалан Орест	Пайнлас Парк, Фла.
	Боринська Іванна	Чікаго, Іл.
	Гадзевич Калина	Торонто, Онт. Канада
	Галатюк Ярослав	Ст. Катринс, Онт. Канада
	Галатюк Микола	Парма, Огайо
	Гаврилюк Іванна	Джерсі Сіті, Н.Дж.
	Голюка Олександра	Флашінг, Н.Й.
	Горбачевський Володимир	Денвер, Колор.
	Городецька Ольга	Кендал Парк, Н.Дж.
	Граб Омелян	Венис, Фла
	Гунза Ірина	Гантінгтон Ста. Н.Й.
	Іванців Євгенія	Ню-Йорк, Н.Й.
	Яворович Роксана	Чікаго, Іл.
	Яремко Дмитро	Бафало, Н.Й.
	Яворський Віктор	Оранджбург, Н.Й.
	Карпенко Андрій	Дес Плейнс, Іл.
	Карницька Ольга	Мідлотіан, Ва
	Кінка Володимира	Ґолден, Колор.
	Кобаса Олександер	Віліямстаун, Н.Дж.
	Котик Ярослава	Томс Рівер, Н.Дж.
	Кошур Ігор	Самервіл, Мас
	Коплинська Юлія	Ню-Йорк, Н.Й.
	Котляр Андрій	Окленд, Н.Дж.
	Олешко Олег	Чікаго, Іл.
	Козак Калина	Гантінгдон Вел., Па.
	Козіцький Володимир	Йонкерс, Н.Й.
	Кровіцький Іван	Фармінгтон Гілс, Миш
	Крупа Теодозій	Морис Тавн, Н.Дж.
	Кулла Нестор	Нортрідж, Каліф
	Курилів Ігор	Вестон, Онт. Канада
	Кужко Теодор	Ґренбі, Кон.
	Ладаний Степан	Ґлен Спей, Н.Й.
	Лагута Михайло	Вілмінгтон, Дел.
	Ландріяк Степанія	Самервіл, Н. Дж.
	Лазар Любов	Рочестер, Н.Й.
	Ліс Микола	Едісон, Миш
	Лонишин Юрко	Самерсет, Н.Дж.
	Лопатюк Іван	Ест Сенека, Н.Й.
	Марущак Василь	Клифтон, Н.Дж.
	Мудрий Василь	Вудсайд, Н.Й.
	Михайлишин Микола	Манлюс, Н.Й.
	Онищкевич Влас	Ірвінгтон, Н.Дж.
	Орищкевич Йосиф	Прінстон, Н.Дж.
	Пар Ірина	Торонто, Онт. Канада
	Падик Ольга	Етобіко, Онт. Канада
	Папіж Олена	Воррен, Миш
	Пасічна Анна	Семінол, Фла
	Плешкевич Іванна	Воррен, Миш
	Поповський Остап	Когоуз, Н.Й.
	Прищак Олександер	Ветерсфілд, Кон.
	Пушкіра Б.	Флорал Парк, Н.Й.
	Рудик Михайло	Лонг Айленд Сіті, Н.Й.
	Салдит Оксана	Вінгерст, Н.Й.
	Самотулка Дарія	Гілсборо, Н.Дж.
	Савтин Анна	Коламбія, Мд.
	Сахнин Ірина	Конвент Стейшин, Н.Дж.
	Сахнин Євген	Форт Колинс, Колор.
	Семків Олександра	Рочестер, Н.Й.
	Серафин Олександер	Трой, Миш
	Сердит Василь	Асторія, Н.Й.
	Слюсарчук Юрій	Монро, Н.Й.
	Сокан Ігор	Вудклиф Лейк, Н.Дж.
	Стебельська Лідія	Йонкерс, Н.Й.
	Стельмах Анна	Вільямсвіл, Н.Й.
	Сиротюк Наталія	Самерс, Кон.
	Штендера Я.	Вашінгтон, Д.С.
	Шимків Катерина	Гамден, Кон.
	Тутка Теодор	Довер, Н.Дж.
	Тимик Сидір-Михайло	Норт Порт, Фла
	Урбанович Богданна	Александрія, Ва.
10 дол.	Вангерчук Остап	Джамейка, Н.Й.
	Вербицький Лев	Вудсайд, Н.Й.
	Вас Володимир	Манагакин, Н.Дж.
	Війтюк Марія	Рендолф, Н.Дж.
	Волосинський Мирослав	Мідл Виледж, Н.Й.
	Ягла Віліям	Лансдейл, Па
	Загайкевич Орест	Кренфорд, Н.Дж.
	Жинецька Ольга	Йонкерс, Н.Й.
	Демянчук Богдан	Парма, Огайо
	Дорошинська Марія	Норт Порт, Фла
	Дичинняк Марія	Едмонтон, Ал. Канада
	Ґелембін Василь	Норт Порт, Фла
	Ганінський Борис	Вієна, Ва
	Гуцал Катерина	Мейпл Ґров, Мін.
	Гупало Ярослав	Чікаго, Іл.
	Якубенко Іван	Філаделфія, Па.
	Канюка Марія	Денвіл, Н.Дж.
	Канак Богдан	Су Ст. Марі, Онт. Канада
	Когут Теодозій	Філаделфія, Па.
	Курдій Михайло	Берлін, Мд.
	Лаврін Іван	Чікаго, Іл.
	Олиник Степанія	Ворм Мінерал Спр. Фла.
	Погарська Богданна	Вілла, Н.Й.
	Рапотий Теодор	Когоуз, Н.Й.
	Шепель Павло	Самерсет, Н. Дж.
	Сенчишак Мирон	Аліквіпа, Па
	Валега Микола	Бінгемптон, Н.Й.
	Зальська Марія	Маямі Біч, Фла.
5	Бабяк Іван	Амстердам, Н.Й.
	Бенеш Роман	Торонто, Онт. Канада
	Цап Василь	Стретфорд, Кон.
	Хміляк Василь	Клівленд, Огайо
	Хомик Богдан	Рочестер, Н.Й.
	Дайко Олена	Річмонд Гіл, Н.Й.
	Ґоляк З.	Тарпон Спрінгс, Фла
	Ганушевська Іванна	Норт Провіденс, Р. Ай.
	Івах Зіна	Беле Гарбор, Н.Й.
	Іванів Теодор	Ліверпул, Н.Й.
	Карпенко Андрій	Дес Плейнс, Іл.
	Каліш Микола	Чікаго, Іл.
	Мазур Людмила	Блумінгдейл, Іл.
	Нагребецький Роман	Ґаліфакс, Н. Ск. Канада
	Продиус Олена	Белвю, Неб.
	Сахнин Степанія	Ню-Йорк, Н.Й.
	Салка Лариса	Дес Плейнс, Іл.
	Скалинович Б.	Ратерфорд, Н.Дж.
	Слота Степан	Коледж Парк, Мд.
	Стельмащук Михайло	Балтимор, Мд.
	Тищук Ядвіга	Філаделфія, Па.
	Цісельська Тамара	Гантер, Н.Й.
	Ваньо Мирослава	Юніон, Н.Дж.
	Винник Роман	Гайд Парк, Н.Й.
	Захарчук Петро	Вісейлія, Каліф
	Захаркевич Віра	Ветерсфілд, Кон.
	Бегей Роман	Маунт Вернон, Ва
	Белендюк Михайло	Ворм Мінерал Спр. Фла.
	Бурачинський Богдан	Флорам Парк, Н.Дж.
	Бурак Любов	Істон, Па
	Цап Василь	Стретфорд, Кон.
	Черняк Ганя	Бетезда, Мд.
	Хома Богдан	Рочестер, Н.Й.
	Демянюк Д.	Манвіл Н.Дж.
	Дранка Дмитро	Бафало, Н.Й.
	Думка Анна	Ню-Йорк, Н.Й.
	Дайко Олена	Річмонд Гіл, Н.Й.
	Фігурський Леон	Йонкерс, Н.Й.
	Ґордон Валентина	Порт Шарлот, Фла
	Ґреск Петро	Клифтон, Н.Дж.
	Гладилович Адольф	Монреал, Кве. Канада
	Горбан Михайло	Парма, Огайо
	Гошко Володимир	Піскатавей, Н.Дж.
	Грицак Петро	Кренфорд, Н.Дж.
	Гриньків Володимир	Розвіл, Миш
	Яцюк Анатоль	Рівера Біч, Фла
	Янків Володимир	Парма, Огайо
	Януш Володимир	Філаделфія, Па.
	Кобрин Атанас	Норт Порт, Фла
	Колодруда Меланія	Керґонксон, Н.Й.
	Коновал Олександер	Арлінгтон Гтс., Іл.
	Корж Василь	Товсон, Мд.
	Ковалюк Богдан	Перт Амбой, Н.Дж.
	Кравців Ярослав	Норт Провіденс Р. Ай.
	Кравців Михайло	Ел Кахон, Каліф.
	Кріслатий Марія і Семен	Клівленд, Огайо
	Кришталович Ярослава	Клівленд, Огайо
	Кривулич Мирослав	Амстердам, Н. Й.
	Куць Йосиф	Лоренсвіл, Н.Дж.
	Курдій І.	Вуд Дейл, Іл.
	Кушнір Михайло	Клівленд, Огайо
	Кузик Володимир	Філаделфія, Па.
	Лялюк Іван	Рочестер, Н.Й.
	Лоза Уляна	Бафало, Н.Й.
	Луцик Олександра	Бетезда, Мд.
	Мазійчик Василь	Стретфорд, Кон.
	Мазикин Роман і Юліяна	Блумфілд Гілс, Миш
	Малинич Василь	Воррен, Миш

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, лютий 2006 р.

5 дол.	Мікол Едвард	Степен Айленд, Н.Й.
	Мокрієвський Іван	Ріго Парк, Н.Й.
	Мрозовська Ірина	Тусон, Аріз.
	Мушинська Валентина	Норт Порт, Фла.
	Навроцький Юрій	Кью Гарденс, Н.Й.
	Непопоренко Микола	Джеферсон, Огайо
	Нейлко Марія	Спрінг Ґлен, Н.Й.
	Новосад Олександер	Дейтона Біч, Фла.
	Новосільський Тарас	Девон, Па.
	Одарченко Петро	Такома Парк, Мд.
	Олесницький Юрій	Томс Рівер, Н.Дж.
	Олійник Олександра	Кротон-он-Гадсон, Н.Й.
	Орлівська Дарія	Вестгемптон, Н.Дж.
	Ощипок Марія	Покіпсі, Н.Й.
	Пантюк Василь	Ню-Йорк, Н.Й.
	Перейма Ореста	Бафало, Н.Й.
	Прашик Григорій	Вест Істон, Па.
	Прибила Остап	Сиракюзи, Н.Й.
	Пилипчак Іванна	Норт Берген, Н.Дж.
	Рабій Ірина	Ютика, Н.Й.
	Рішецький М.	Чикаго, Іл.
	Романишин Василь	Будгейвен, Н.Й.
	Ржепецька Ірина	Етобіко, Онт. Канада
	Салик Василь	Ню Гоуп, Па.
	Сенечко Лев	Чикаго, Іл.
	Сенечко Яків	Сиракюзи, Н.Й.
	Сеник-Коваль Надія	Евінг, Н.Дж.
	Шеремета Марко	Чикаго, Іл.
	Склепкович Б.	Ретерфорд, Н.Дж.
	Соневицький Ігор	Лексінгтон, Н.Й.
	Стантюк Іван	Вест Роксбурі, Мас.
	Станецький Ярослав	[illegible], Н.Й.
	Стецюк Петро	Ню Тріполі, Па.
	Стецків Євген	Сарасота, Фла.
	Струць Роман	Калгарі, Алб. Канада
	Ступар Теодор	Ла Порте, Інд.
	Щендюк Олександер	Роки Гіл, Кон.
	Тесленко Григорій	Лоренсвіл, Н.Дж.
	Тимків Гертруда	Тусон, Аріз.
	Трача Михайло	Карле Плейс, Н.Й.
	Трух Михайло	Парма, Огайо
	Цісельська Тамара	Гантер, Н.Й.
	Тиша Богдан	Йорктавн Гайтс, Н.Й.
	Вацлавський Антон	Форест Гілс, Н.Й.
	Варина Анастазія	Йонкерс, Н.Й.
	Василків Йосиф	Клифтон, Н.Дж.
	Валюк Микола	Сиракюзи, Н.Й.
	Валентковський Володимир	Флорем Парк, Н.Дж.
	Весоловський Олег	Чикаго, Іл.
	Воляник Степан	Парма, Огайо
	Захарій Б.	Ест Медов, Н.Й.
	Захарків Тамара	Потомак, Мд.
	Захарко Михайло	Менвіл, Н.Дж.
3	Цюпак Іван	Нануєт, Н.Й.
	Рекуцька Валентина	Ванкувер, Б.К. Канада
	Васів Василь	Клифтон, Н.Дж.
	Разом	4,620 дол.

НОВІ ВИДАННЯ

Про книжку Семена Кріслатого „Щастя через любов до вічности"

Семен Кріслатий

У 2005 році, в Тернополі, у видавництві „Майдан-Терно-Граф" вийшла друком книжка Семена Кріслатого „Щастя через любов до вічности". Автор, уродженець Монастириського району Тернопільської области, у лихоліття Другої світової війни змушений був покинути рідний край і тепер проживає в Клівленді, США. Вихований на глибоких християнських традиціях, на засадах українського патріотизму і націоналізму, Семен Кріслатий пережив складні життєві ситуації, які з плином часу просилися на папір. Усі свої стремління і погляди він скеровує до найсвятішого, що має у серці – до рідного краю, до землі своїх предків, до рідних і близьких, які боролись за волю України і гинули на полі бою з лютим ворогом, або страждали у тюрмах, на сибірських каторгах і в сталінських таборах смерті.

Не дивлячись на важкі умови життя нашого народу під гнітом московсько-більшовицьких окупантів у XX столітті, автор стверджує у своїх творах віру в світле майбутнє України, у кращу долю української нації. Цьому дає підтвердження літературно-драматична композиція „Я – дух відвічної стихії", якою починається перший розділ книжки. Композиція побудована на основі Декалогу українського націоналіста і показує живучість української нації і її державницьких основ від Київської Руси-України і до звершень національно-визвольної боротьби нашого народу у XX столітті.

Другий розділ, що дав назву самій книжці, починається віршем „Щастя через любов до вічности", присвячений мамі Теодорі, яка померла на засланні у Сибіру. Далі у цьому розділі є вірші, присвячені батькові, родині, братам, які віддали своє молоде життя за Україну. Третій розділ, „Про хлопця і золоту дуду", присвячений композиторові і диригентові проф. Ярославу Барничу, а також є вірші-присвяти друзям і побратимам по зброї і духу. Четвертий розділ „За Патріярхат" присвячується Патріярхові Йосифові Сліпому віршем „Казка про смерть старого дуба й рубача". У п'ятому розділі „Народження землі" звучать мотиви рідної української природи. Приємно вражають гумористичні прозорі й віршовані твори у шостому розділі „Хай живе нова родина".

Книжку упорядкував редактор Петро Твардовський, який написав до неї передмову про життєвий і творчий шлях Семена Кріслатого. Післямову написав Володимир Барна – член Національної спілки письменників України, поет, літературознавець, перекладач і редактор видання. Книжка проілюстрована 46-ма фотографіями, що переважно відображають життя і творчість автора.

У Тернополі, на міжнародному форумі української книги, 23–24 серпня 2005 року, на якому було представлено понад дві тисячі книг, Семен Кріслатий нагороджений дипломом за кращу книгу української діяспори 2005 року. З нагоди проведення „Року України у Польщі" книга С. Кріслатого, серед інших 160 книг, була представлена на виставці „Українська книга з Тернопілля" у Ельблонгу, який є побратимом Тернополя.

Хто бажає придбати цю книгу за 15 дол. просимо звертатися до автора за адресою: Semen Krislatyj, P. O. Box 44115, Cleveland, Ohio 44144. Тел: (216) 661-7916.

Петро Скала

Створюється...

(Закінчення зі стор. 23)

хати". Вагомою була діяльність Тетяни Симиренко-Торп у відродженні в Україні культурно-просвітницьких традицій своєї родини, відродженні слави рідного Млієва. У кінці 1996 року до державного архіву Черкаської области почали надходити документи від Тетяни Симиренко. Це матеріяли з особистого архіву роду Симиренків та з архівів, у яких вона працювала. Покладено на полиці сховища 108 справ з 833 документами на 3,895 аркушах, мікрофільми фотонегативи і світлини.

Чимало зусиль доклала Тетяна Володимирівна, доки дочекалася часу, коли 22 вересня 2000 року у родинній Стефанівській церкві знову почалося Богослужіння. До мене вона писала:

11 листопада 2000 року: „Дуже схвалюю Вашу дослідницьку та краєзнавчу діяльність і те, що Ви ділитесь вислідами цієї праці з Вашими учнями. Радо Вам допоможу інформацією та матеріялами і висилаю дещо окремо...".

21 квітня 2001 року: „Тарас Григорович приїхав до Млієва елегантним столичним академіком, вхожим і радо вітаним у найвишуканіших салонах імперії...".

15 жовтня 2001 року: „Симиренки і Яхненки окультурювали і збагачували край, розвиваючи на Черкащині передову промисловість, постачаючи добре оплачувану працю тисячам людей, безкоштовні школи, медичну опіку та фахову вишкіл їх дітям тощо. Відомий факт, що вже у 1830 році Яхненки-Симиренки годували із своїх млинів під час голоду 100 тисяч селян. Є ще деякі факти цього типу. Всім відома меценатська діяльність Василя Федоровича Симиренка...".

Коротеньке повідомлення „Свободи" від 2001 р.: „10 грудня, в Отаві, померла відома українська діячка, магістер політології Тетяна Торп-Симиренко (1926–2001). Вона походила з роду відомих українських підприємців і меценатів Яхненків-Симиренків, була правнучкою Платона Симиренка, коштом якого було видано у 1840 р. „Кобзар" Т. Шевченка, внучкою світової слави садівника Лева Симиренка, дочкою засновника української наукової школи садівництва проф. Володимира Симиренка. Її дід і батько стали жертвами комуністичного режиму...".

Про людські переживання та тривоги з приводу того, чи оголосять Мліївський заповідник, чи ні, чи повернуть будівлі родинної Церкви Симиренків, в січні-лютому 2001 р. цікаво і переконливо до сороковин відходу Тетяни Симиренко в уривках з листування з нею писав на сторінках „Свободи" Левко Хмельковський.

Життя Симиренків минало на чужині, де вони виявилися дуже придатними місцевому суспільству, зробили внесок у розвиток науки, були активними в громадській діяльності. І завжди по можливостях допомагали тим, хто був у скруті. Заповідник в маєтку Симиренків має зберегти і помножити ці традиції.

Тетяна Курінна,
с. Мліїв, Черкаської обл.

Ставок на Хропалевому хуторі

Фото: Т. Курінна

"СВОБОДА" запрошує до праці продавців реклями

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи реклямні оголошення та передплатників для „Свободи", а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися

до Марійки Осціславської на

тел.: **(973) 292-9800, дод. 3040**

Повідомляємо, що 26 березня 2006 р. припадає
ПЕРША БОЛЮЧА РІЧНИЦЯ СМЕРТИ
мойого найдорожчого
ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСЯ і ПРАДІДУСЯ

СВ. П.

ЙОСИФА ГРИЦКОВЯНА

26 березня, 8:30 рано, в неділю

буде відслужена

СВ. ЛІТУРГІЯ

в Ню-Йорку, в церкві св. Юра.
Родина просить взяти участь у святих молитвах.

Дружина АННА і ДІТИ

Ділимося сумною вісткою, що 1 січня 2006 р.
відійшов у вічність

СВ. П.

ІВАН МАШТАЛІР

4/3/1911 – 1/1/2006 р.
з дому Підгайці.

Залишив:

доньку – ІРМУ і зятя ЯРОСЛАВА КОРСУНСЬКОГО
внуків – ОКСАНУ і ОРЕСТА
правнуків – ДАНИЛА, ХРИСТИНУ, СТЕФАНКУ і ЛЕСИКА

Вічна Йому пам'ять!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА СПОДАНУК, член 367 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й. Померла 13 березня 2005 р. на 84-му році. Нар. в 1920 р. в Рочестері, Н.Й. Членом УНС стала в 1944 р. Залишила в глибокому смутку дочку Джудіт, внучку Кендру і 3-х правнуків, брата Івана. Похорон відбувся 19 березня 2005 р. на Whiteheaven Memorial Park в Рочестері, Н. Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА ҐУТ, член 466 Відділу УНС Т-ва ім. І. Франка в Брентфорд, Онт. Померла 2 січня 2006 р. на 81-му році життя. Нар. в 1925 р. в Україні. Членом УНС стала в 1963 р. Залишила в глибокому смутку дочку Ірену, сина Ярослава з родинами. Похорон відбувся 5 січня 2006 р. на цвинтарі св. Володимира в Оквіл, Онт., Канада.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА ГУПАЛО, член 221 Відд. УНС в Чикаго, Іл. Померла 24 січня 2006 р. на 75-му році життя. Нар. в 1930 р. в Мінську, Білорусь. Членом УНС стала в 1960 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Ярослава, дочок Анну, Марджі, Оксану і Лесю, 6 внуків і 4 правнуків. Похорон відбувся 27 січня 2006 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ОЛЕНА КРАВЦІВ, член 180 Відд. УНС Т-ва ім. Івана Франка. Померла 6 січня 2006 р. на 94-му році життя. Нар. в 1912 р. в Україні. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила в глибокому смутку дочку Надію і сина Ігоря. Похорон відбувся 11 січня 2006 р. на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИРОН ГАЛАЙДІДА, член 352 Відд. УНС Т-ва „Просвіта" в Брістолі, Па. Помер 14 листопада 2005 р. на 77-му році життя. Нар. в 1928 р. в Україні. Членом УНС став в 1991 р. Залишив у глибокому смутку Марію, Гелен, Джулію, Христину, Лілію, Андрія, Петра, Павла, Миколая і Наталію та 12 внуків. Похорон відбувся 18 листопада 2005 р. на цвинтарі св. Марії у Трентоні, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ІВАН МАШТАЛІР, член 386 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Мінеаполісі, Мін. Помер 1 січня 2006 р. на 95-му році життя. Нар. в 1911 р. в Україні. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку дочку Ірму, внуків і правнуків. Похорон відбувся 4 січня 2006 р. на Hillside Cemetery в Міннеаполісі.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

МАРДЖОРІ ЯРМЯК, членка 264 Відд. УНС Ukrainian Trident в Карнегі, Па. Померла 14 грудня 2005 р. на 70-му році життя. Нар. в 1935 р. в Карнегі, Па. Членом УНС стала в 1953 р. Залишила в глибокому смутку Йосифа мол., Барбару, Сузанну, Івана, Мішел, Андрея і 9 внуків. Похорон відбувся 19 грудня 2005 р. на Cemetery of the Alleganhis, (Veterans) in Cecil Twp. PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА СНАРСЬКА, член 174 Відд. УНС Т-ва „Ватра" в Дітройті. Померла 16 листопада 2005 р. на 85-му році життя. Нар. в 1920 р. Членом УНС стала в 1938 р. Залишила в глибокому смутку двох дочок і сина. Похорон відбувся 16 грудня 2005 р. в Дітройті.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА ЛОНҐ, член 56 Відд. УНС Т-ва св. Івана Хрестителя в St. Clarsville. Членом УНС стала в 1933 р. Залишила в глибокому смутку дочку Джойс. Похорон відбувся на цвинтарі Mt. Calvary.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МЕТРО ОРРАЛ, член 282 Відд. УНС Т-ва Непорочного Зачаття у Вілкс Бері Па. Помер 9 грудня 2005 р. на 95-му році життя. Нар. в 1910 р. у Вілкс Бері, Па. Членом УНС став в 1947 р. Залишив у глибокому смутку брата Михайла, сестер Анну, Франсіс, племінників і племінниць. Похорон відбувся 12 грудня 2005 р. на цвинтарі св. Марії в Гановер, Па.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

МЕЛВІН Й. ВЕСТ, член 217 Відд. УНС Т-ва св. Йосафата в Рочестері, Н.Й. Помер 11 січня 2006 р. на 95-му році життя. Нар. в 1910 р. в Рочестері, Н.Й. Членом УНС став в 1964 р. Залишив у глибокому смутку дружину Стеллу і сина Василя. Похорон відбувся 17 січня 2006 р. на Holy Sepulchre Cemetery в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ЕСТЕР БІЛОН, член 230 Відд. УНС Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгставні, Огайо. Помер 4 лютого 2006 р. на 83-му році життя. Нар. в 1923 р. в Янгставні, Огайо. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила в глибокому смутку ближчу і дальшу родини. Похорон відбувся 7 лютого 2006 р. на Calvary Cemetery в Янгставні, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ТАТІЯНА ГОРГУТ, член 53 Відд. УНС Т-ва св. Миколая в Піттсбургу, Па. Померла 21 січня 2006 р. на 92-му році життя. Нар. в 1914 р. в Україні. Членом УНС стала в 1966 р. Залишила в глибокому смутку дітей Марію, Юджина і Ореста, також вісім внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 26 січня 2006 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Піттсбургу, Па.

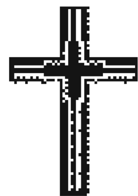
Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА КАЦУР, член 452 Відд. УНС в Hammond, IN. Померла 4 січня 2006 р. на 84-му році життя. Нар. в 1922 р. в Перемишлі, Польща. Членом УНС стала в 1967 р. Залишила в глибокому смутку 3-ох дітей Михайла, Ярослава і Ірену, 5 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 7 січня 2006 р. на Calumet Park Cemetery в Merrillville, IN.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

У глибокому смутку повідомляємо, що в понеділок, 13 березня 2006 р. у своєму домі відійшла у вічність

св. п.

ПИРЛ „ПАРАСКА" МОЧУН

нар. в Україні.

У 1938 р. переїхала до США, а від 1967 р. проживала в Cranford, NJ

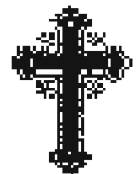
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 16 березня 2006 р., о год. 8:45 ранку в Krowicki McCracken Funeral Home у Линден, Н.Дж., а відтак ПОХОРОННА ЛІТУРГІЯ була відправлена 16 березня о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Володимира в Елизабет, Н.Дж.

Покійна похована на St. Gertrude Good Shepherd Mausoleum, Colonia, NJ.

У смутку залишилися:

чоловік – ПЕТРО (разом прожили 66 років)
син – ПЕТРО
дочки – ANN VITALE
– ROSE BREUNINGER
– SONIA MOCHUN BEST
– CYNTHIA MOHUN
6 внуків і 2 правнуки.

Вічна її пам'ять!

З глибоким болем повідомляємо, що в четвер, 16 березня 2006 р. нагло помер в Ужгороді наш товариш і друг по долі з молодих літ, колишній в'язень угорської тюрми „КОВНЕР"

св. п.

проф. ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ ХУДАНИЧ

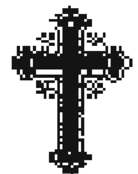
нар. 28 березня 1922 р. в с. Сільце, на Закарпатті.

Доктор історичних наук, професор і завідувач катедри загальної історії Ужгородського національного університету, автор багатьох праць і досліджень, організатор наукового життя, численних конференцій, семінарів збірних видань, співробітник Комісії зв'язку й інформації карпатських українців в США, громадський діяч і шанована людина.

Дружині Марійці та усій сім'ї висловлюємо глибоке співчуття

ВАСИЛЬ МАРКУСЬ
ІВАН ФІЗЕР
о. ЮЛІЙ КУБІНІЙ
ЮРІЙ КОСТЮК
МИХАЙЛО КОПИНЕЦЬ
ОСИП ДАНКО

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 16 березня 2006 р. відійшла у Божу вічність на 83-му році життя South Hempstead, L.I.

св. п.

ОЛЬГА МАНДИБУР

нар. 18 грудня 1922 р. в Україні, вдова по св. п. Михайлові. Дочка покійних Антона Сколятського і Марії з дому Цимбаліста.

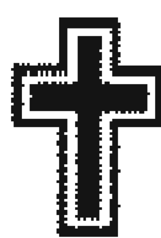
Відвідини відбувалися в суботу, 18 березня в годинах від 7-ої до 9-ої веч. і в неділю, 19 березня від год. 2-ої до 5-ої і від год. 7-ої до 9-ої веч.

ПОХОРОННА ЛІТУРГІЯ відбулася в понеділок, 20 березня 2006 р., в українській католицькій церкві св. Володимира в Hempstead, L.I. о год. 10-ій ранку.

Похорон на Holy Spirit Cemetery, Hemptonburgh, NY.

Залишилися у смутку племінниці і племінники в Америці і Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 6 лютого 2006 р. відійшла у вічність наша дорога МАМА, БАБЦЯ та СЕСТРА

св. п.

ІРЕНА ЛЮБОВ ШУЛЯКЕВИЧ (з дому СНІГУРОВИЧ)

Нар. 8 червня 1911 р. у Станиславові (Івано-Франківське)
Вийшла заміж за Стефана В. Шулякевича († 26 травня 2000 р.)

В 1936 р. перебувала на чужині на Словаччині, Відні та Ляндеку (Австрія). В 1949 р. родина переїхала до Вінніпегу, Манітоба, Канада, де залишилася до кінця. У Вінніпезі працювала як асистент дентиста при Манітобському університеті та розвинула мистецьку працю, особливо в глині. Тут вона спеціялізувалася в іконах, погруддях, рел'єфах, глечиках та в інших декоративних зображеннях. Перепровадила публічні виставки, її твори були опубліковані в книжках та різдвяних картках. Вона щедро давала речі до церков та старечих домів. Останньо перебувала в домі опіки Святої Родини у Вінніпезі.

Залишені в глибокому смутку:

сини – БОГДАН ІГОР з дружиною ЛІДІЄЮ та сином БОГДАНОМ АЛЕКСАНДРОМ
– ЛЮБОМИР БОРИС з дружиною ОКСАНОЮ та синами д-р МАРКІЯН ШУЛЯКЕВИЧ д-р ЖДАН ШУЛЯКЕВИЧ
– ЯРЕМА ВОЛОДИМИР з дружиною СЛАВКОЮ та дітьми ІЛАРІОН ШУЛЯКЕВИЧ, СОФІЯ ЛАДА ШУЛЯКЕВИЧ, ОРЕСТА ШУЛЯКЕВИЧ
сестра – НАТАЛІЯ РАДЛОВСЬКА
брат – д-р ТАРАС ЮРІЙ СНІГУРОВИЧ
дальша родина в Канаді, США, Австрії, Німеччині, Швайцарії, Польщі та Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 14 березня 2006 р. на 96 році життя відійшла у вічність наша дорога і улюблена МАМА, БАБА і ПРАБАБА

св. п.

ІВАННА СУБТЕЛЬНА з дому ПАЗУНЯК

нар. 28 листопада 1910 р. у Львові.

ПАРАСТАС відбувся в п'ятницю, 17 березня 2006 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 18 березня в церкві Христа Царя у Філядельфії, Па.

Покійна похована на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

У глибокому смутку залишилися:

син – ОРЕСТ з дружиною МАРІЄЮ
донька – ОКСАНА ІСАЇВ з чоловіком ІРИНЕЄМ
внуки – ЛЯРИСА КЕБУЗ з чоловіком ПЕТРОМ
– ТАМАРА ІСАЇВ
– РОМАН ІСАЇВ з дружиною БРИДЖЕТ
– ОЛЕКСА СУБТЕЛЬНИЙ
правнуки – ЛУКА і АРІЯНА ІСАЇВ
– АДРІЯН і АЛЕКСАНДЕР КЕБУЗ
братова – НАТАЛІЯ ПАЗУНЯК
братанки – ЮРІЙ ПАЗУНЯК з дружиною МАРІЄЮ і синами
– БОГДАН ПАЗУНЯК з дружиною СОФІЄЮ і синами
та ближча і дальша родина.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на Український Культурно-Освітній Осередок у Філядельфії, або на Спортове Т-во „Тризуб" у Філядельфії.

П О Д Я К А

Волею Всевишнього відійшов у Вічність дня 7 вересня 2005 р. у Лондоні, Онтаріо, Канада

мій МУЖ і Найвірніший Сподвижник усіх моїх задумів, Шкільний Товариш із Першої Академічної Гімназії у Львові

СВ. П.

ОРЕСТ ЩУР

Хочу оцим скласти мою якнайсердечнішу подяку Усім, хто виявив мені співчуття в моєму горю у найважчі хвилини мойого життя.

Складаю щиру подяку Всечеснішому отцеві Зиновієві Дідукові, Парохові Церкви Христа Царя в Лондоні, за щиру духовну опіку над хворим, дома та в лічниці, за уділення Святих Тайн та духовну піддержку нам обоїм, Капелянові лічниці Вікторія у Лондоні, отцеві Григорієві Блонд за опіку над моїм Чоловіком у лічниці та зокрема Капелянші, пані Джозефіні Геріот, яка стояла при мені у найтрагічніші для мене моменти.

Почуваюся теж до глибокої вдячности докторові Богданові Ємчукові, лікарям і медичному персоналові Лондонського Ракового Інституту та лічниці Вікторія, за щирусй глибоко-людяну опіку в час тривалої недуги Покійного, та зокрема медсестрі вищого реєстру Еві (прізвища мені не вдалося дізнатися), яка врятувала Орестові ще дванадцять цінних днів життя, своїм влучним і негайним рішенням у хвилину небезпеки.

За відслуження похоронних обрядів я глибоко вдячна теж Всечеснішому отцеві З. Дідукові, з ним же і Дякові, панові Романові Водвудові та Паламареві, панові Богданові Едерові, які причинилися немало до врочистости жалібних відправ.

Дякую всім приявним при похоронах на кладовищі св. Петра в Лондоні – за їх численну участь і зокрема за спонтанне відспівання одвічної традиційної пісні „Журавлі" над відкритою могилою.

Дякую сердечно шкільним Товаришам Покійного та моїм, Тетяні Кметик-Беднарській із Гамілтону та інж. Ярославові Соколикові із Торонто, які прибули на похорони й тризну та своєю приявністю так дуже улегшили мені цей болючий час.

Дякую д-рові Євгенові Рослицькому, Голові Відділу Конгресу Українців Канади у Лондоні, за написання щирої, теплої згадки про Покійного до часопису „Гомін України" та передусім за вміле й достойне проведення обряду похоронної тризни. Дякую за промови під час тризни – вислови співчуття та жалю із-за відходу Покійного: панові Михайлові Федіву, Голові Церковної Ради, пані Вірі Тицькій, Голові Парохіяльного Відділу Ліги Українських Католицьких Жінок Канади, яка закінчила свою промову, зворушливим віршем власного укладу, панові Михайлові Савчукові, який прощав Покійного від Управи Українського Культурного Центру в Лондоні, та пані Дарії Грицьків, Директорці „Рідної Школи" ім. Івана Франка при місцевому Відділі КУК, як теж шкільним друзям, Ярославові Соколикові та Тані Беднарській, які оживили хмарну атмосферу поминок – сонячними спогадами про наші львівські молоді літа. Окрема вдяка Господині Відділу ЛУКЖ пані Любі Спурдзі та паням Марії Яцків і Анні Едер, які підготовили поминальний обід згідно з усіми українськими традиціями.

Дякую панству Михайлові Федіву та Вірі Тицькій за переведення традиційної збірки під час тризни та всім парохіянам за їх щедрі датки!

Хай Господь винагородить сторицею!

<u>НА ЗБІРКУ СКЛАЛИ:</u>

	45	дол.	Харитативний Відділ Українського Культурного Центру в Лондоні;
	25		Тетяна Беднарська;
по	20		Д-р Є. Рослицький, О. і М. Королевич, М. Чіх, А. й Б. Едер, Р. Водвуд, д-р Б. Ємчук, П. і О. Семенюки, В. Калюжна;
по	10		М. Федів, А. Романюк, А. і М. Савчук, Ф. і М. Кирацуки, В. О. Крамарі, Р. Ковальчук, Д. і В. Грицьків, Д. Хома, І. Крайник, Г. Балицька, І. Гарасим, Г. і М. Кошмани, Й. і С. Мединські;
по	5		А. Пилипець, К. й П. Іванків, В. і С. Мушаки, В. Тицька.

Збірка дала вислід 380 дол., з чого призначено 100 дол. на піддержку української преси в Канаді, 50 дол. на допомогу потребуючій українській родині на Закарпатті (в Парохії саме переводилася збірка на цю ціль) та 230 дол. на допомогу інвалідам І-ої Дивізії Української Національної Армії в Україні.

Дякуємо Всечеснішим Отцям, Деканові Віндзорського деканату, о. крил. Євгенові Галицькому та о. Іванові Барщикові, духовному дорадникові Епархіяльної Управи ЛУКЖК Торонтської Епархії за відслуження Заупокійних Святих Літургій, а зокрема отцям Петрові Гаєві із української церкви Люрду, Франція, отцям Григорієві Миськову і о. Болехівському в Комарна в Україні, за відправу Постійних Служб Божих (Григоріянок) за мир Душі Покійного, як теж за незчисленні Святі Літургії за Нього, які жертвували наші Родичі, Друзі й подруги в Україні, Німеччині, Америці та Канаді.

Дякую сердечно усім знайомим та приятелям з України та з діяспори за несподівано численні й особливо щирі листи, в яких висловлені глибокі почуття пошани до Покійного і зрозуміння моєї втрати, за слова дружньої піддержки й потіхи.

Дякую зокрема Дорогим Двоюрідним Покійного, Оксані й Любомирові Щур із Надвірної на Івано-Франківщині за влаштування зворушливих „дитячих поминок" по Покійному у місцевому сиротинці.

Згідно із проханням у похоронній оповістці у нашій пресі, чимало осіб склали пожертви, замість квітів на свіжу могилу. Їх призначено на допомогу інвалідам Першої Дивізії Української Національної Армії, які знайшлися у сьогоднішній Україні у великій матеріяльній скруті, разом із скрайнє несправедливим гірким пониженням.

На цю ціль склали у канадських долярах:

	500	дол.	Леся Храплива-Щур;
	300		Євгенія Гук з дочками;
	230		із збірки на тризні;
по	100		Оксана й інж. Ярослав Соколики, Торонто, українські працівники Літератури для Дітей і Молоді, Торонто, Ірина Борсук, Скарборо, Онт., Володимира і д-р Вадим Прокопець, Сент Кетринс, Онт., Марія і д-р Олег Мариняк, Вернон, Брит. Колюмбія, Марія і Петро Криворук, Лондон, добр. Ольга Ганкевич, Міссісага, Онт., Тетяна й Маркіян Когут, Торонто;
по	50	дол.	Галина Кохановська, Торонто, Оксана Бошко, Торонто, д-р Я. і З. Якібчук, Сент Кетринс, Онт., Ярослав і Віра Вергановські, Торонто, Леся й Віктор Павленки, Торонто, Ірина й Андрій Коморовські;
	40		Софія й Зенон Дуда, Торонто;
	30		Олександра Ковалик, Торонто;
	20		Богдан Баб'як, Монтреал.

Разом 2,220.00 канадських дол.

<u>В американських долярах:</u>

по	200	дол.	Марія Храплива, Маттаван, Н.Дж., Віра Гнатюк, Дітройт;
по	100		Світлана і проф. Роман Андрушків, Мейплвуд, Н.Дж. д-р Лариса і Любомир Онишкевичі, Лоренсвілл, Н.Дж. Ліда і Ярослав Черники, Елмгурст, Н.Й., Любомира і д-р Теодосій Крупи, Морріставн, Н.Дж., Евстахія Гойдиш, Вестбурі, Н.Й., Тереса Бень, Сілвер Спрінгс, Мд., Любомира Огаренко, Чикаго, Іл.;
по	50		д-р Лада і Андрій Лещишини, Колюмбія, Мд., Наталія й Іван Даниленки, Сомердейл, Н. Дж., Анна і д-р Орест Гаврилюк, Елгін Парк, Па., Орися Лончина, Рілей, Півн. Кароліна., Олександер Воронін, Сілвер Спрінгс, Мд., Оксана і Богдан Кузишин, Фордс, Н.Дж., Ярослава і д-р Ярослав Панчук, Чикаго, Іл.
	30		Неонілля Сохан, Моріставн, Н.Дж.
по	25		Ольга Чмола, Депю, Н.Й., Олександра Юзенів, Н.Й., д-р Марія і Ярослав Кіцюк, Йонкерс, Н.Й., Любов Цьолко, Чіктовага, Н.Й., Оксана Бережницька, Чіктовага, Н.Й.
по	20		Зиновій Квіт, Філядельфія, Па., Ольга Тритяк, Маттаван, Н.Дж., Микола Когут, Лювен, Бельгія.

Разом 1,665.00 американських дол.

<u>На інші цілі:</u>

			Ірина і Роман Вжесневські, Торонто на університетську стипендію для сироти Чорнобиля в Україні;
	50	дол.	Марія й Сидір Тим'як, Піттсбург, Па. на стипендію в Українській Академічній Гімназії у Львові.

Оцим висловлюю мою якнайсердечнішу вдячність усім, хто причинився до вшанування пам'яті мого Незабутнього Друга Життя, подав мені помічну руку зрозуміння й підбадьорення, та Всім, хто допоміг супроводити Покійного Богослужбами й добрими ділами на дорогу в Вічну Батьківщину!

Хай Господь Милосердний віддячить сторицею!

Леся Храплива-Щур, дружина

У глибокій скорботі повідомляємо друзів і знайомих, що
20 березня 2006 р. у Баффало Н.Й. відійшов у Божу вічність
на 92 році життя наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

св. п.

інж. МИХАЙЛО САЛДИТ

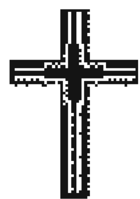
ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться в суботу, 25 березня 2006 р. у церкві св. Івана Хрестителя, 3275 Kenmore Ave., Buffalo, NY.

У глибокому смутку залишились:

дружина – ОКСАНА
діти – ЮРІЙ з дружиною ІНЕЮ і сином МИРОНОМ
внуки – ЕМЕРАЛЬД і ЛЮКАС
родини – НАДЯ з чоловіком РЕЙ і дочкою МАРІКОЮ BERGENSTOCK
– ХРИСТЯ з чоловіком ЧАК і доньками КУСЕЮ і МАРТОЮ KOLTHOFF
– ЛІДІЯ з чоловіком БРУС і дітьми РИЧЕЛ, ДЖАН MURDY
родини в Україні – братова ОЛЯ САЛДИТ,
– братанок ІГОР з дружиною ОЛЕЮ і донькою ІВАНКОЮ,
– братанки ДАРІЯ з сином ОЛЕГОМ з дружиною ІРОЮ і донькою ХРИСТИНКОЮ МИКОЛАЄВИЧ
– НАТАЛКА з мужем і синами ВАСИЛЕМ, ВОЛОДИМИРОМ з дружиною ЮЛЕЮ і СВЯТОСЛАВОМ ДИДИ,
– ЛЕСЯ з мужем і дочкою МАР'ЯНКОЮ ПЕНЦАРСЬКІ

і дальша родина в Австралії, Польщі і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У смутку повідомляємо, що 28 лютого 2006 р.
відійшов у Божу вічність наш найдорожчий
БАТЬКО, ДІДО І ПРАДІДО

св. п.

д-р ВОЛОДИМИР ОРЕНЧУК

нар. 24 жовтня 1913 р., в місті Стоянів, Україна.

Довголітній член УККА і громадський діяч. Д-р Володимир почав своє професійне життя як правник в бюрі д-ра Возняка в Радехові в 1937-1939 рр. Переїхав до Грубешева, де працював в суді в 1940-1941 рр., як ідеологічний референт в ОУН 1941-1943 рр., був арештований і засланий до концентраційних таборів – Maut Hausen, Melk, Ebensee, Auschwitz в 1943-1945 рр.

Звільнений з Auschwitz опинився в Мюнхені, де працював у суді оборонцем політичних в'язнів. Був редактором „Нового Шляху" в 1945-1949 рр. і „Вовчинята" в 1946-1949 рр. Виїхав до Америки в 1949р. з дружиною Ярославою і донькою Роксандою. Жив коротко в Ludlow, MA, де був головою Українського Конгресового Комітету в 1950-1955 рр і головою Ліги колишніх політичних в'язнів в 1951-1955 рр.

Переїхав до Чикаго і був головою українських політичних організацій в Ілиной в 1955-1957 рр.

В 1959 р. прийняв посаду бібліотекаря в Santa Clara University, а також професора іноземних мов. Жив в Каліфорнії до кінця свого життя, був активний в громаді, був головою Відділу Українського Конгресового Комітету в Сан Франціско і був одним з перших, що почали Українську Католицьку Місію св. Володимира в Santa Clara, Calif. Був довголітнім членом НТШ А і Асоціації Католицької Бібліотеки.

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 13 березня 2006 р. о год. 1-ій по пол.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися о год. 2-ій по пол. в каплиці на Santa Clara Mission Cemetery.

Залишені у глибокому смутку:

доня – РОКСАНДА з мужем ЯРОСЛАВОМ ДАЦІЙ
син – РОМАН з дружиною МЕЛОДІ
внуки – АНДРІЯН і ДІНА
– КРИСТОФОР
правнуки – АЙСИК, КРИСТОФОР
кузен – СТЕФАН ТКАЧИК з дружиною ТРУДІ і родиною

та ближча і дальша родина в Канаді, Европі і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
ЛЕГІНЯ КАРПАТСЬКИХ ГІР І КОМАНДИРА
УПА 1944 – 1950 РР.

МИХАЙЛА ФЕДАКА-СМИРНОГО

Покійного Михайла Федака-Смирного попрощала у незабуть 23-го березня 2005 р. родина, друзі по зброї і вдячна йому українська громада міста Торонто за його довголітню працю як директора української школи і керівника багатьох українських громадських установ.

З його відходом в Україні сповнилось майже все, в що він вірив і за що боровся. Однією з його улюблених цитат були слова Івана Мазепи: „Нехай вічна буде слава же през шаблю маєм права". І Україна таки відстояла свої права коли „старший брат" вирішив пропхати свого кандидата в президенти перекрити газовий кран.

Смирний, як вчитель історії України, завжди відзначав, що віками Російська Православна Церква не гідно сповідувала християнську віру, а радше боронила інтереси російської імперії. Так, поразку в Полтавській битві він у великій мірі приписував її закликам до козаків, щоб не піднімали зброї проти російських православних братів. Російська Церква продовжує до сьогодні свою політичну підтримку Кремлівських посадовців, бо як інакше пояснити, чому вона не стала в оборон і своїх вірних в Україні, яким загрожувала смерть від лютих цьогорічних морозів.

Віриться, що український народ не забуде своїх героїв, серед яких Михайло Федак-Смирний посідає гідне місце.

РОМАН МАЦ І РОДИНА

У БОЛЮЧУ 25 РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
(9 квітня 1981 р.)

св. п.

ЄВГЕНІЇ ПЕТРИК-ХРАПЛИВОЇ

Учительки Українських Середніх Дівочих Шкіл у Львові
та Шкіл Українознавства у Ню-Йорку, ЗСА

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:

- у церкві св. Івана Хрестителя в місті КОМАРНІ, Україна;
- у храмі св. Юра у ЛЬВОВІ;
- у церкві св. Юра в НЮ-ЙОРКУ;
- в українській церкві Пресвятої Богородиці у ЛЮРДІ, Франція;
- у церкві св. Івана Хрестителя в ГАНТЕРІ, Ню-Йорк, ЗСА;
- у церкві Христа Царя у ЛОНДОНІ, Онтаріо, Канада.

Прошу колишніх Учениць та Учнів, Знайомих і Приятелів Покійної про ласкаві молитви за спокій її душі в цей день.

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА-ЩУР, дочка

Ділимося сумною вісткою, що 26 лютого 2006 р. упокоївся
в Бозі на 92-му році життя наш найдорожчий
МУЖ і БАТЬКО

св. п.

мгр права МИХАЙЛО ГАЙДА

нар. 3 вересня 1913 р. в Пронятині, м. Тернопіль

Похорон відбувся 2 березня ц.р. з церкви Христа Царя в Бостоні, а відтак на цвинтарі св. Йосифа в Бостоні, Масс.

Горем прибиті:

дружина – ЗІНА
син – д-р ЛЮБОМИР
ближча і дальша родина в Україні, США і на Сибірі.

Вічна Йому пам'ять!

———————————

Просимо пом'янути Покійного у своїх молитвах.
Замість квітів можна складати пожертви на
Український Католицький Університет у Львові через:
Ukrainian Catholic Education Foundation
2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862 0030, Fax 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC
Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний український „Interventional" кардіолог в NY i NJ.
НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave.
Roselle, NJ 07203
(908) 241-5545

1432 Hylan Blvd.
Staten Island, NY 10305
(718) 351-9292

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
МОЖНА НАБУТИ НОВІ VHS і DVD
7805 Великодні гаївки
7807 Святкуємо Новий Рік
2008 В. Ющенко – присяга
2009 Помаранчева Революція
2010 Інавгураційний концерт
2011 14-та Річниця Незалежности
Ціна VHS 25.00 дол. DVD 30.00 дол.

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забави, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail oktband@yahoo.com
website www.fatamorganaband.com

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклями!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ! ЦЕ ПРАЦЮЄ!

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей
  Real Estate/Coop Closings
  (fee for Condo/Coop Purch. in Manh. only is $1000)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (з твердій і м'якій оправах)
- журнали (з вкладинкою, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computoprt@aol.com

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА
1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ, президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК, заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!